பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் நாட்டுப் பாடலும் பூர்வ பட்டயமும்

விலை ரூ. 1-50

பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் நாட்டுப் பாடலும் பூர்வ பட்டயமும்

பேராசிரியர்
கு. அருணுசலக் கவுண்டர்
பதிப்பு

எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய பிள்ளை
பப்ளிஷர்ஸ் :: திருநெல்வேலி.

முதற்பதிப்பு 1965 மார்ச் 1

விலை ரூ. 3-50

ஷண்முகம் பிரஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை—1.

பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர்
நாட்டுப் பாடலும் பூர்வ பட்டயமும்

சிறப்புப் பாயிரம்

க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர், M.L.C.

'பூங்கொடி மிகுபழைய கோட்டையில் பூர் வீகர்
புகழ் பட்டம் உற்றதைப்
புலவர்கள் ஓலையின் சுவடியில் வரைந்தது
புரிந்துகொள முடியாத தால்

ஈங்கதனை யே நல்ல அச்செழுத்தால் பதிப்பித்து
இனிய புத் தகரூப மாய்
எல்லோருமே படித்து இன்புறச்செய எண்ணி
ஏடுகள் எலாம் கொடுத்தோம் ;

வாங்கியே சென்றவர்கள் ஒன்றுமே செயவில்லை ;
வரவுமிலை அவ் வேடுகள்
வகைஇதை வினவலாம் என்னிலோ அவர்கள் இவ்
வையகத் தேயும் இல்லை ;

ஓங்கியுள பட்டவர்த்தனர் நற் சரிதமது
ஒன்றுமே தெரியாததால்
உள்ளதைத் தேடிப் பிடித்தொன்று சேர்த்தியே
உணர்த்துவாய்' என்று எனக்கு

மாங்கனிப் பிழிவுடன் தேன்கலந் தாலனைய
மதுரமொழி பேசும் ஆனூர்
மன்ருடி நல்ல சேனுபதிச் சக்கரை
மந்திரியார் மனம் உவந்தே

பாங்குபெறும் அரண்மனையுள் ஆசார மீதினில்
பகர்ந்த உத்திரவுப் படி,
பரம்பரையதாய் அங்கு கருணீக ராகும்நல்
பண்புள சடைய பிள்ளை

தாங்கிஅவ் வாணையைச் சக்கரையார் பழம்பாடல்
தகுந்தவாறு தொகுத் தளிக்க,
சரிதமுறை தவருதே பூர்வபட் டயமிதைத்
தரந்தெரிந் தாராய் ந்து

ஆங்கிலநல் வருடமது ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து
அறுபத் தஞ்சாம் தையில்
ஆகுபொங்கல் வாரம் அச்சேற்றி மகிழ்வித்தான்
அறிஞன் அருணு சலனே.

ஸ்ரீராமமந்திரம்
கள்ளிப்பட்டி
20—12—64

க. கு. கோதண்டராமன்.

முன்னுரை

பழையகோட்டை - மன்ருடி மரபினர்

தாராபுரம் தாலுகா காங்கேயம் சரகத்தைச் சேர்ந் திருப்பது நத்தக்காரையூர்; இதை அடுத்து நொய்ய லாற்றங்கரையிலே அமைந்தது ஆனூர்; பசுவளத்தால் பெயர் எய்திய இவ்வூரைப் பழைய கோட்டை என்பது நாட்டு வழக்கு. கொங்கு நாடு கால்நடைச் செல்வங் களில் சிறந்திருந்த செய்தியைப் பண்டைய சங்க நூல்கள் தெரிவியாமல் இரா. கொங்கர்ஆ* முற்காலத் திலேயே பிரசித்தி வாய்ந்தது. இன்றும் காங்கேய மாடுகளின் சிறப்பியல்பைத் தமிழ் நாடு மட்டும் அல்ல, அகில இந்தியாவும் நன்கறிந்து போற்றுகிறது.

இப் பிரதேசத்துக்குத் தலைவர்கள் பயறகுலச் சக்கரை மரபினர். 'வளவர் சேனுபதிக் குடியாம் பொன்னி நாட்டு வேளாண்மையில் உயர்ந்த பொற் பினது' என்று சேக்கிழார் போற்றிய வேளாளரிலே இம் மரபினர் தொன்மையும் முதன்மையும் வாய்ந்தவர். முற்காலங்களிலே இவர்கள் தளகர்த்தராயும் நீதிபதி களாயும் புகழ்மேவியிருந்தார்கள். அவ்வாறு இன்று இல்லை; எனினும் சேனுபதி, நல்லதம்பி என்ற பெயர் களை அடுத்தடுத்தும், சக்கரை, மன்ருடி என்ற பெயர் களை நாளும் தரித்து வருகின்றனர். சரித்திரப் பெருமை வாய்ந்தவை இப் பெயர்கள்.

மன்ருடி என்ற பெயரைத்தானும் பார்ப்போமே. சண்ட பராக்கிரம மன்ருடியேன் என்றும், சதுர்வேதி

---

* நல்லான் பரப்பின் குழுமூர் (—குழுமம்) அகம் 168
கொங்கர் ஆ பாந்தன்ன — பல் யானை. பதிற்றுப் 77

மங்கலத்து மன்ருடி என்றும் வருகிற சாசனத் தொடர்களைக் கருதும்போது, ஊர்மன்றிலே இடம் பெற்று நீதி வழங்குபவர் அல்லது வழக்குத் தீர்ப்பவர் மன்ருடி ஆவார். 'பழைய மன்ருடி போலும்' என்ற சேக்கிழார் வாக்கிலேயே நாமும், சக்கரை மரபினரைக் கருதுகின்ருேம். கால்நடை பரிபாலிப்பவர்க்கும் இது சிறப்புப் பெயராக முற் காலத்திலே வழங்கியிருக்கிறது. 'விட்ட பசு முட்டாமல் மேய்த்தடக்கிப் பாசத்தால் கட்டி விடு மன்ருடி' என்ற வழக்குப் பழைய திருவிளையாடற் புராணத்திலே பயில்கிறது. கூத்தப்பிரானும் மன்ருடிதான்.

சர்க்கரையா? சக்கரையா?

நற்காரை யூர் மன்னர் நல்லசே ஞபதிக்குச்
சர்க்கரைஎன் ருேர்நாமம் சாற்றுவதேன்—மிக்க
புவிக்கும் செவிக்கும் புலவோர்கள் சொல்லும்
கவிக்கும் இனித்த ருசி கண்டு

என்று மன்ருடியாரது குண நலங்களைச் சமத்காரமாய் வியந்து ஓதுகிறது இப் பழம் பாடல். இனிமையான பண்பால்தான் அவர் சர்க்கரை எனப் படுகிருராம். இது பொருந்துவதாய்த் தோன்றவில்லை. இனிய பண்பைச் சர்க்கரையாக உருவகம் செய்துளதற்கு இலக்கியப் பிரயோகம் காணப்படவில்லை. சர்க்கரை போல்பவர்தான் எனினும் மன்ருடியார் பெயர் சர்க்கரை அல்ல, சக்கரையே. சர்க்கரையின் சிதைவும் அல்ல சக்கரை: சக்கரை என்பதன் பொருள் யாது?

கலிங்கத்துப் பரணியிலே சோழவேந்தனது தலைமைத் தாளுபதி,

சேனை தனக்கு அடையக்
கண்ணுகிய சோழன சக்கரமாம்
கருணுகரன்

என்று கூறப்பட்டிருப்பதை யாரும் அறிவர். கருணாகரன், சேனை முழுவதுக்கும் கண்ணனவனும்; சோழனது சக்கராயுதம் போன்றவனும். அரசர் திருமாலின் அமிசம் அல்லவா? அவரது சேனைத் தலைவரும் திருமாலின் சக்கரப்படை ஆவது சரிதானே. சக்கரத் தாழ்வானை ஏவித்தான் திருமால் பகையை அழிப்பது; சேனாதிபதியை ஏவித்தான் சோழரும் பகை வெல்வது. எனவே சேனாபதியைச் சக்கரம் என்று உருவகம் செய்வது மரபே. கலிங்க வேந்தனுக்கு, அவன் மந்திரி, சோழர் படை நடத்திக் கருணாகரன் வந்திருப்பதைத் தெரிவிக்கும்போது,

> கண்டு காண்உன் படைவலி நீயும். அத்
> தண்டு கொண்டு அவன் சக்கரம் வந்ததே

என்று, கருணாகரனைச் சக்கரம் என்றே கூறுகிறான். தானைத் தலைவர்க்கு இப் பெயர் வழக்குண்மையைக் கல்வெட்டுகளிலும் காண்கிறோம். எனவே, தலைமைச் சேனாபதியைக் குறிக்கும் சக்கரம்தான் சக்கரை என்று மருவியதென்பது பொருந்துவதே.

சோழவேந்தரது ஆட்சிக் காலங்களிலே கொங்கு வேளிரான சக்கரை மரபினர், கொடும்பாளூர் வேளிர் போல, சோழர்பால் படைத்தலைவர்களாகவும் நாட்டாண்மைக்காரர்களாகவும் இருந்து, சோழ சாம்ராச்சியத்தைக் கட்டிக் காத்தனர் என்பது சரித உண்மை. இவர்களிலே ஒருவர், உத்தம சோழனுக்கு உறு துணையாய் அவன் சார்பிலே படை நடத்திப் பல வெற்றிகளைப் பெற்றதால் மகிழ்வுற்ற சோழன், தன் பெயரையே அவருக்குப் பட்டமாகச் சூட்டிப் பாராட்டினான். அது முதல் இம் மரபினர் உத்தம சோழன் என்ற பெயரையும் தாங்கி வருகின்றனர். தமிழ் வேந்தர் தங்கீழ் அமைந்த குறுநில மன்னர்க்கும் மந்திரிகளுக்கும் தம் பெயரை வழங்கிச்சிறப்புச் செய்வது வழக்கமே. பெரிய

புராணம் பாடிய மந்திரி சேக்கிழார்க்கு, சோழன், உத்தமசோழப் பல்லவன் என்ற தன் பெயரை வழங்கி யிருப்பது சரித்திரப்பிரசித்தி. கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல் ஒன்று, உத்தம சோழன் என்ற பட்டவர்த்தனர் வாழ்வதால் ஆனூர்க்குக் கீர்த்தி ; அவ்வூரால் கொங்கு நாட்டுக்குப் பெருமை என்று பேசுகிறது. *மடவளாகம் சிவாலயக் கர்ப்பக்கிரகவடபுறச் சுவரிலே காணப்பெறும் அகத்துறைப் பாடலிலும் உத்தமசோழன் என்றே காரையூர்ச் சக்கரை வழங்கப்பட்டிருக்கிருர். அப் பாடல் வருமாறு :

சரங்கொண்டு இலங்கை சமைத்தபெற்ருன்,
தரியார் இறைஞ்ச
உரங் கொண்ட காரைமன் உத்தம சோழன் உபயபுயம்
இரங்கும் படிஅரு ளான் மட வீர் ! இனி என்னுயிரைக்
குரங்கின் கையிற்பட்ட பூமாலை ஆக்கும்
குளிர் தென்றலே

பண்டைய உத்தம சோழவேந்தன் மரபினனுய், கொங்கு நாடாண்ட (வீரசோழன் என்ற) உத்தம சோழன் கொடுங்கோலனுய் மாறிவிடவே, சக்கரை மர பினரான ஒருவர், பாண்டியன் சேனுபதியாய்ச் சென்று சோழனை வென்று மீண்டபோது பாண்டியனுல் 'நல்ல சேனுபதி' என்று கௌரவிக்கப்பட்டாராம். அது முதல் அப் பெயரும் இம் மரபினர்க்கு வழங்கி வருகிறது. சோழன் புறங்கொடுத்தோடிய போது, பாண்டிய னுடைய புலவன் பாடியது, தமிழ் நாவலர் சரிதையிலே காணப்படுகிறது.

---

* இத்தரை மீதினிற் சேனு பதியாய் இருந்து, வெற்றி
ஒத்து வரப்பெற்ற தற்கா, தனக்கு இங்கு உறுபெயராம்
உத்தம சோழன் என்று அன்பாத் தரப்பெறும் ஓங்குபட்ட
வர்த்தனன் வாழ்வுறும் ஆனூர் திகழ்கொங்கு
மண்டலமே 87

ஆறெல்லாம் செந்நீர், அவனி எல்லாம் பல்பிணங்கள்
தூறெல்லாம் சோழன் சுரிகுஞ்சி—மாறில்லாக்
கன்னிக் கோன் ஏவலினுல் காரைக்கோன்
பின்தொடரப்
பொன்னிக்கோன் போனுன் புகார்.

நத்தக்காரையூர் சயங்கொண்ட நாதர் ஆலயத்து உள் தூண் ஒன்றிலே உத்தம சோழக் காமிண்டன் என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இப் பெயரே பின்னர் உத்தமக் காமிண்டன் என்று குறுகியது. நல்லதம்பி சவுக்கடி பொறுத்தபோது, புலவர் பாடியதாக வழங்கும் பாடலிலே அப் பெயர் பயில்கிறது.

கண்டால் புலவரை மேனும்பு பேசும் கச டரிட
மிண்டா, நல் உத்தமக் காமிண்டனே,
வித்து வான்களுக்குத்
தொண்டா, புலவர் சவுக்கடி ஏற்றசுமுக, கொடைத்
தண்டா மரைக்கை உத் தண்டா, நல்லதம்பிச்
சக்கரையே.

கசடர்களுக்கு மிண்டன், நல் உத்தமக் காமிண்டன் என்கிறது இப் பாடல். இப்பெயர், உத்தம சோழ வேந்தனுக்கு மிண்டன் என்று பொருள்படுவதாகக் கொண்டு, பொன்னிக் கோன் போனுன் புகார் என்பதனேடு பொருத்தி, உத்தமக் கா(ச் சோழன்)+மிண்டன் என்று பிரித்து, எழுதியவர்களும் உண்டு. உத்தமக்கா மிண்டன் அல்ல; உத்தமக் காமிண்டன் தான்.

காமிண்டன் என்ற சொல் வரலாறு என்ன? கங்கர், ராட்டிர கூடர், ஒய்சளர் ஆட்சிக் காலங்களிலே ஊர்த் தலைமையும் நிர்வாகப் பொறுப்பும் வாய்ந்த அதிகாரிகள் காமுண்டர். கொங்கு நாடு இவர்கள் ஆட்சியிலே அமைந்திருந்தபோது, ஊர்த் தலைவனுக்கு வழங்கிய காமுண்டன் என்ற பெயரே, நாளடைவில் காமிண்

டன் கவண்டன் கவுண்டன் என்று திரிந்தது என்பர் சாசன பரிசோதகர். ஆந்திர கர்நாடக தேசங்களிலும் காமுண்டன் என்ற சொல் உயர்தரத்து அதிகாரிகளுக்கு வழங்கியிருப்பதை சாசனங்களிலே காணலாம். தமிழ் நாட்டிலே இன்றுகூட சிற்சில இடங்களில் கவுண்டிக்கை என்ற சொல் ஊர்ப் பெரியதனத்தைக் குறிப்பதற்கு வழங்கப்படுகிறது. இவ் வழக்கு தற்போது அருகி வருகிறது. ஊர்க் கவுண்டன் நாட்டுக் கவுண்டன் என்ருல் ஊர்த் தலைவன் நாட்டுத் தலைவன் என்பது பொருள். பிற் காலத்திலே இது பெரும்பாலரான வேளாளர்க்குச் சிறப்புப் பெயராயிற்று; எனினும் இடைக் காலச் சோழ வேந்தரது பெருந்தரத்து அதிகாரிகளுக்கும் இதுவே பெயராக வழங்கியிருப்பதைக் கல்வெட்டிலே காணலாம்.

'அரசர் சேஞபதியாம் விழுமிய வேளாண்குடி' என்று சேக்கிழார் பாடிச் சொல்வது சக்கரை மரபினர் போன்றவரைக் கருதித்தான் பழைய கோட்டை, பயறகுலச் சக்கரையார் வமிசாவளி, அழகன் சக்கரை காலமுதல் கி. பி. 1245-1266 பட்ட வரிசையிலே கணக்கிடப்பட்டு வருகிறது. தற்போதைய பட்டக்காரரும் நம் மந்திரியும் ஆகிய நல்ல சேஞபதிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார் 27வது தலைமுறையினர். சரித்திரம் ஏறிப் பிரசித்தி அடைந்த இம்மரபினர் வீரதீரம் வாய்ந்து விளங்கியது போலவே, தமிழ்த் தொண்டு புரிந்து புலவர் போற்றும் புகழுடையராயும் திகழ்ந்திருக்கிருர்கள். புலவர்க்குத்

தேர்கொடுத் தோரும் பரிகொடுத் தோரும் திருமணையின்
தார் கொடுத் தோரும் தலைகொடுத் தோரும், தமிழினுக்கா
ஊர் கொடுத் தோரும் உயிர்கொடுத் தோரும்
உதைகொடுக்க
மார் கொடுத் தோரும்

பலரான இப் பரம்பரையினரின் வரலாற்றை நாட்டுப் பாடலிலே காண்க. அவரில் நல்லதம்பிச் சக்கரை ஒருவர். இவர், புலவரால் சவுக்கடி பெற்ருர்; விலை கூறியும் விற்கப்பட்டார்; தாயை அவமதிக்கக் கண்டும் பொறுத்துக் கொண்டார். காய்ச்சிய நெய் யிலே கையிட்டுச் சத்தியம் செய்து, எச்சில் வாயும் கழுவினுர். இவ்வருஞ் செயல்களை இவர்மீதமைந்த காதல் 57—74 கண்ணிகளில் காண்க. தமிழ்ப் புல வர்க்கு மாங்கலியம் நல்கியது அதிலே குறிப்பிடப் பெறவில்லை.

இவர் காலம் எது? துணிவது சுலபமாகத் தோன்ற வில்லை. இவர் பெயருடைய பலர் பட்ட வரிசையிலே காணப்படுகின்றனர்; அவருள் 18 வது பட்டவர்த்தனர் 1675 – 1708 காதலுடையராதல் கூடும் என்பதற்கு வலுவுள்ள ஆதாரம் உண்டு. ஆனுல் காதல் கண்ணி கள் கூறும் உறவுமுறையினர் 21 வது பட்டவர்த்த னர்க்கு 1773 – 1781 பொருந்துவதாகக் கொண்டு, அவரே காதல் கேட்டவர் என்பது சிலர் கருத்து. உறவு முறையினர் எவர்க்கும் காலக் குறிப்பில்லை; புறச் சான்று முன்னவரைத்தான் ஆதரித்து நிற்கிறது. இரகுநாத சேதுபதிமீது ஒரு துறைக்கோவை பாடிய அமிர்தகவிராயர், தமக்கு முன் வாழ்ந்திருந்த தமிழ்த் தொண்டர்களை நினைவு கூர்ந்து ஓரருமையான செய்யுள் பாடியிருக்கிருர். இத் திருத்தொண்டர் தொகையிலே எச்சில்வாய் கழுவிய சக்கரை சேர்க்கப்பட்டுள்ளார். எனவே, சக்கரை அமிர்த கவிராயருக்குச் சற்று முற்பட்ட வராதல் கூடும். தமது எச்சில் வாயைக் கழுவி விட்ட சக்கரையைப் போற்றி வீரபத்திரக் கவிராயர் பாடிய காதல் பிரபந்தத்தும் தமிழ்த் தொண்டர் பட்டியல் (கண்ணி 45 – 54) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதே விப ரம் ஆறை எல்லணைப் புகழ்ந்த பாடலிலும் காணப்

படுவது இங்கே கருதத் தகுந்தது. * அமிர்த கவிராயரும் கூளப்ப நாயக்கன் காதல் பாடிய சுப்பிரதீபக் கவிராய ரும் சம காலத்தவரே. கூளப்ப நாயக்கன் காதல் கி.பி 1710 ஒட்டி இயற்றப்பட்டது. எனவே, எச்சில் வாய் கழுவிக் காதல் கேட்ட சக்கரை 18 வது பட்டவர்த் தனராகிய நல்லதம்பி ஆதல் கூடும். இவர் காலம் 1675 – 1708.

25-12-64 }
திருநெல்வேலி }

கு. அருணுசலக் கவுண்டர்

---

*சீரிலகு மால், மணிப் பாய்சுமந் தான். கம்பர்
சிவிகை பாண் டியன் ஏந்தினுன்
செல்வமிகு கச்சியப் பன்உதை பொறுத்தனன்
திகழ்சுட்டி சோமன் ஈந்தனன்
தாருலவு குமணனும் தலைகொடுத் தான். சிவன்
தானுமொரு தூது சென்ருன்
சக்கரையும் எச்சில்வாய் கழுவினுன். காளத்தி
தனதிருகை புற்றி லிட்டான்
பேரிலகு கம்பையனும் விரலாழி ஈந்தான்
பெரியவன் பெண்கொ டுத்தான்
பிணிமுகத் தோன்கீ ரனைப் புரந்தான். பேதை
முதுகில் அனம் ஒருவன் இட்டான்
பாருலகில் இத்தமிழ்க் குத்தொண்டு செய்தபேர்
பார்க்கிற் கணக்குஇல் லையே
பரராசர் பணிகின்ற அண்ணுமலைக்குரிசில்
பாதத்தை வருடி னுனே.

பொருளடக்கம்

மன்ருடியார் பட்ட வரிசை

1. மன்றாடியார் பட்டவரிசைகள்

கரியான் சக்கரை உத்தமக்காமிண்டன் சரித்திரம்

கலிஇரு நூற்றதில் விளம்பியின் மீனத்தில் கார்புரந்த
மலிபுக ழான கரியான் செயமாது வலிமையினால்
புவிதுசன் உத்தமக் காச்சோழன் ஏவிய பூதவலி
தொலைவுசெய் தெரிபுகச் செழியன் தன்
ஞால்முடி சூடினனே

கலியுக சகாப்தம் 200-க்கு மேல் செல்லா நின்ற விளம்பி யாண்டு பங்குனி மாதம் 14-ம் தேதி குரு வாரம் பூர்வபட்சத்துப் பஞ்சமியும் மிருகசீருஷ நட்சத்திரமும் கூடிய சுபதினத்தில் கரியான் சக்கரைக்குப் பட்டாபிஷேகம்; சத்துரு சாதன பாண்டியன் முடிசூட்டினான். எதுகாரண நிமித்தம் என்றால்,

---

இது அரண்மனை ஓலைச்சுவடியின் நகல்; இதன் பிரதி ஒன்று, Govt. Oriental manuscript Library-யில் இருக்கிறது; அதன் நம்பர்: D 2835-'தாராபுரம் துக்குடி காங்கயம் தாலூகாவுக்குச் சேர்ந்த பழையகோட்டை கிராமத்திலேயிருக்கும் சக்கரைக் கவுண்டன் என்னப்பட்ட பட்டக்காரனுடைய கைபீது' என்ற இது கி. பி. 1772—1781-ல் நல்ல தம்பிச் சக்கரை உத்தமக்காமிண்ட மன்றாடியார் கும்பினி சர்க்காரிடம் தமது உரிமையைக் கோரிக் கொடுத்த விண்ணப்பத்தின் நகல். இத்துடன், 'மதுரையிலே இருக்கிற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி என்னப்பட்ட பண்டாரம் மடாதிபதியிடத்திலே இருக்கப்பட்ட பட்டக்காரருடைய மரபட்டவணை'யும் சேர்ந்திருக்கிறது. இதன் பிரதி அரண்மனையில் கிடைக்கவில்லை.

மன்றாடியார் பட்டவரிசைகளும் காரையூர்ச் செப்பேடும், ஆதீன பரம்பரைக் கருணீகர் மரபிலே வந்த அரசப்பிள்ளை என்கிற சடைப்பெருமாள் பிள்ளையால், எழுதிவைக்கப்பட்டிருந்த சுவடிகள் பழங்கிடையாய்ப் போனதால், அவரது

சோழ தேசாதிபதியாகிய உத்தமக்காச் சோழன் பாண்டிய தேசாதிபதியாகிய சத்துருசாதன பாண்டியனைச் செயிக்க வேண்டி, நாகப்பட்டினத்துக்குச் சமீபமாய் இருக்கும் பொன்பத்தி ஊரிலே வாசமாயிருக்கும் பௌத்த மதோன்மத்தனுகிய மித்திரன் எனப்பட்டவனைக் கொண்டு பூதயாகம் செய்விக்க, அந்த யாகத்திலே நிற்சிந்தன் என்ற பெயரையுடைய பூதம் ஆயிரம் பேய்க் கூட்டங்களுடனே பிறந்து, அந்த மித்திரன் என்ற பௌத்தாசாரியனை நமஸ்காரம் பண்ணி, என்ன புத்தி என்று கேட்டது. அந்தப் பௌத்தன், உத்தமக்காச் சோழன் உத்திரவுப் பிரகாரம் பாண்டிய தேசாதிபதியாகிய சத்துரு சாதனப் பாண்டியன் பேரில்போய், அவனைச் சம்மாரம் பண்ணி, பாண்டிய தேசத்தையும் அழிவுபண்ணிவரச் சொல்லி அனுப்பினுன்.

அப்பொழுது அந்த நிற்சிந்தன் என்ற பூதம் வெகுண்டு உங்கார சப்தங்களுடனே ஆக்ரமித்து, அனேகமான ராச பூதங்களுடன் ஆயிரம் பேய்க் கூட்டங்களையும் கூட்டிக்கொண்டுவந்து, மதுராபுரிப்பட்டணத்துக்குச் சமீபமாய் உத்தரபாரிசத்திலே இருக்கிற சோமகிரி என்ற பர்வதத்திலே வந்து இருந்துகொண்டு, பாண்டிய தேசங்களை அனேகம் இமிசைபண்ணி நரபலி வாங்கிக்கொண்டு, பாண்டியன், நிம்பமாலிகாபரணன் ஆனபடியினுலே இவனிடத்து வருகிறதுக்குப் பயங்கரமாய்ச் சிறிது நாள் அந்த மலையிலே வாசம்பண்ணிக் கொண்டு, அந்த தேசங்களை அழிவுசெய்துகொண்டிருந்தது. அந்த இமிசை பொருமல் அந்த தேசங்

ஐந்தாவது பேரன் நல்லையபிள்ளை குமாரன் சடையபிள்ளையால் கலி 4948-க்கு மேல் செல்லா நின்ற கி. பி. 1846-பராபவ ஆடி 15 ஆம் தேதி மங்களவார நாள் பிரதி செய்யப்பட்டது அரண்மனை யார் வசம் உண்டு.

—கு. அருணுசலக் கவுண்டர்

களிலே இருந்த சனங்கள் பயந்து, சத்துருசாதன பாண்டியனிடத்திலே வந்து முறையிட்டார்கள். அப்போது சத்துருசாதன பாண்டியன் தன்னிடத்திலே இருந்த மகாவீர பராக்கிரமாகிய மந்திர தந்திர எந்திரம் பொருந்திய வசீராளிலே அனேகம்பேருக்கு அப்பணை கொடுத்து அந்த நிற்சிந்தன் என்ற பூதத்தைச் செயித்து வரச்சொல்லி அனுப்பி வைத்தான். அந்த வசீரர்களும் அப்பணை வாங்கிக்கொண்டுபோய், பூதத்தைச் செயிக்கமாட்டாமல் மாண்டுபோய்விட்டார்கள்.

அதன் பின்பு, சோழ சமஸ்தானத்திலே உறந்தைப் பாக்கம் என்கிற ஊரிலே பயிற குலத்திலே கரியான் என்று பெயரை உடையதொரு வேளாளன் — அவனுடைய மகன் சக்கரை என்று பெயருடையவன், அவதார புருஷனாக வீரலட்சுமி உபாசகனாக, பராக்கிரமம் பொருந்தி அனேக மந்திரயந்திரம் வல்லவனாய் இருந்தவன், அந்த சத்துரு சாதன பாண்டியனிடத்துக்கு வந்து அனேகம்பேர் வசீராளிலே இவனும் ஒருவனாகக் காத்திருந்தான். இவனுடைய வல்லபமும் வீரபராக்கிரமும் கண்டு, சத்துருசாதன பாண்டியன் வினாவுமிடத்து, இவனும் அப்படியே செயித்து வருகிறேன் என்று அப்பணை வாங்கிக்கொண்டு, அனேக தனபல சமேதத்துடனே புறப்பட்டு சோமகிரிக்குச் சென்று, வீரலட்சுமி கடாட்சத்தினாலே சற்பம் என்கிற மந்திரத்தால் திக்பந்தனம்பண்ணி, சிந்தாமணி என்கிற மந்திரத்தினாலே அந்த நிற்சிந்தன் என்ற பூதத்தையும் சம்மாரம்செய்து, அந்த ஆயிரம் பேய்க் கூட்டங்களையும் அடித்து அட்டகாசம் பண்ணிக்கொண்டு உத்தமக்காச் சோழனைச் செயிக்கத்தக்கதாய படைபலத்துடனே சென்று அவனையும் வென்று அனேக சவுரியத்துடனே வாகைமாலை சூடிவந்தான். அப்போது, சத்துருசாதன பாண்டியன் கண்டு மிகுதியும் சந்தோஷப்பட்டு, உத்தமக்காச்

சோழனை வென்றுவந்ததாலே உத்தமக்காமிண்டன்என்கிற பேரிட்டு அழைத்து, குமார வர்க்கமாகப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணுவித்துக், கரியான் சக்கரை உத்தமக்காமிண்டன் என்கிற பேருங் கொடுத்து, மீனக்கொடியும் வேப்ப மாலையும் சுவேதசத்திரமும் சரியாசனமும் தந்து, தன்னிடத்திலேவைத்துக்கொண்டு காங்கய நாட்டிலே நத்தக்காரையூரையும் வள்ளியரசலையும் முத்தூரையும் மருதூரையும்—இந்த நாலு கிராம உம்பளம் கொடுத்தான்.

அதன் பின்பு, காங்கய நாட்டில் காரையூரில் வந்திருந்து, சத்துருசாதன பாண்டியன் முதல் பாண்டிய ராசர் பட்டம் இருபத்திரண்டு வரைக்கும் பாண்டிய சமஸ்தானத்துக்குள்ளாப் பாண்டிய குமாரவர்க்கமாய் அவன் வமிசத்தார் காரையூரில் வாசமாயிருந்தனர்.

பாண்டிய ராச சமஸ்தானம் போய், ராயர் சமஸ்தானம் ஆன பிறகும் கலியுக சகாப்தம் 3902-க்கு மேல் செல்லா நின்ற விக்கிரம வருஷம் தை மாதம் 7-ம் தேதி குருவாரம் பூர்வபட்சத்துத் தசமியும் புனர்பூச நட்சத்திரமும் கூடிய சுப தினத்தில் ராயர் சமஸ்தானத்தில் நல்லசக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் விருது வாங்கினான். அது எது காரணமாய் வாங்கினது என்றால்,

தில்லி சமஸ்தானத்திலே இருந்து வச்சிரவாகு என்கிற ஒரு வசீரன் சொட்டை வித்தையிலே வெகு வல்லவனாக வீரவெண்டயம் முதலாகிய விருதுகளுடனே புறப்பட்டு மற்ற சமஸ்தானங்களிலே இருந்த சொட்டை வித்தைக்காரரர் எல்லாரையும் செயித்துக்கொண்டு, ராயர் சமஸ்தானத்துக்கு வந்து, முழங்கால் மீசை முதலான விருதுகளுடனே கிருஷ்ணராயரவர்களை (பாட்டில் அச்சுதராயர் என்றிருக்கிறது) வந்து கண்டு 'உங்கள் சமஸ்தானத்திலே இருக்கும் வீர வித்துவாமிசர்

களை அழைத்து என்னிடத்திலே விட்டு என்னுடைய வீரவித்தைகளுடைய வல்லபம் அறிய வேணும்' என்று சொல்ல, ராயர் தமது தேசத்திலே இருந்த அதிவீரபராக் கிரம பாளையக்காரர் வசீரர்களை அழைத்து அந்த வச்சிரவாகுவின் பேரில் யுத்தத்துக்கு விட்டார். எப்படிக்கொத்த வீரர்களும் செயிக்க மாட்டாமல் போனார்கள்.

அப்போது காரையூர் நல்லசக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் என்கிறவன் ராயர் சமஸ்தானத்துக்குப் போய் வெகுநாள் அவ்விடத்தில் வாசமாய் இருந்தான்; இருந்தபோது, அங்கே சொட்டை வித்தைக்கு ஆசாரியனாய கிழ வயதுள்ள தேவகிரி சிவந்தாரைய்யன் மிகவும் வல்லவனாயிருந்தான். அவனிடத்தில் நல்லசக்கரை சீடனாக இருந்து மிகவும் வணங்கி, அந்தச் சொட்டை வித்தையைச் சாதகம் செய்து சாதித்து இருந்தான்; குரு கடாட்ச பலம் பூரணமாய் இருந்தது. செண்டிகாதேவி அருளினாலும் பூர்வ புண்ணியத்தினாலும் வீரதீர பராக் கிரமத்துடனே நல்லசக்கரை உத்தமக் காமிண்டன், ராயர் சமூகத்திலே வந்து நின்று, தன் சௌரிய வீரியங் களை மிகவும் சொன்ன போது, ராயரவர்களும் மனம் மகிழ்ந்து உத்தரவு கொடுத்தார்கள்; உத்தரவு வாங்கிக் கொண்டு அந்த சக்கரை வச்சிரவாகுவிடம் வந்தான்; இரண்டு பேரும் யுத்தத்துக்குச் சம்மதித்து முஷ்டி யுத் தம் செய்தார்கள். பத்மாசன பந்தனம், கந்தாசன நாக பந்தனம், கெசகேசதிபந்தனம், கெருட மூஷிக பந்தனம், மார்க்கடக பந்தனம், மார்ச்சால பந்தனம் முதலாகிய துவாதச முஷ்டி யுத்தமும் பண்ணி, வச்சிரவாகுவை இர ணிய பந்தனத்தினாலே அடித்து முழங்கால் மீசை முத லாகிய விருதுகளை வாங்குவித்தான். அப்போது ராய ரவர்கள், இந்த நம் சமஸ்தானத்துக்கு அவமானம் இல் லாமல் செயித்தான் என்று மிகுதியும் சந்தோஷப்பட்டு

நல்லசக்கரை உத்தமக் காமிண்டனுக்கு அனேக விருது களும் வீரவெண்டயம் முதலானதும் கொடுத்து எட்டுத் திக்கும் சொட்டைக்காரர் கண்டன் என்கிற விருதாவளி யும் சரியாசனமும் பட்ட வரிசையும் கொடுத்துக் காரை யூருக்கு அனுப்பி வைத்தார். முக்கோணச் சக்கரத் துடன் கூடிய செண்டிகாதேவி விக்கிரகத்தையும் அதற்கு மந்திர பூர்வமாய்ப் பூசை செய்யும் யாணைக்கை செவந்தாரய்யர் என்பவரையும் கூட அனுப்பி வைத்தார்.

இதற்குக் கவி

தோற்றும் கலியுக மூவாயிரத்துத் தொளாயிரத்தில்
தேற்றிடு விக்கிரமத் தைஏழ்குரு தசமித் தினத்தில்
போற்றுநற் சக்கரை வச்சிரவாகுவைப் போர்தடிந்து
மாற்றிப் புகழ்அச்சுத ராயர் கையினில் வாங்கினனே.

வாங்கிவர, விஜயநகரத்து ராயர் வாஎன்று
சக்கரையை அழைத்துக் கூவித்
தேங்கிநின்று போவதியாதென விளவத்
தீரமுள மூன்று தேவிகளில் ஒன்றைப்
பாங்குடனே தருதிஎனப் பகரக் கேட்டுப்
பண்புள சக்கரத்தோடு செண்டிகையும்கூட
ஓங்கு செவந்தாரையுமே வழிஅனுப்ப
உவப்பொடு வந்தனர் காரை ஆனூருக்கே.

2. மன்ருடியார் மரபட்டவணை

பூர்வத்தில் கலியுகம் ஞ அளஎ (807)—இதுக்கு மேல் சோழராசா துரைத்தனத்தில் ஆதொண்டச் சக்கரவர்த்தி நாளையில் தன்னுடைய தேசத்திலே இருந்த வேளாள சாதியில் கலியாணம் பண்ணவேணும் என்கிறதாக எத்தனம் பண்ணுமிடத்தில் சம்மதிச்சு ராசா

வை வரச்சொல்லி சகல சன்னகத்துடனேயும் ராசா வந்த இடத்தில்.........பெண் நாயை அலங்கரிச்சுப் பந்தக்காலில் பிடித்துக் கட்டிப் போட்டு 4800 கோத்திரத்து வேளாளர் சோழராசாவுக்கு விரோதமாய்ப் புறப்பட்டுச் சேரதேசாதிபதி யிடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். *

சேரனுக்குக் கொங்கன் என்னும் பேர் இருக்கிறபடியினலே கொங்கு வேளாளர் என்னும் பேர் பெற்றுக் காங்கய நாட்டிலே இருக்கும் நாளையில் எங்கள் வமிச பரம்பரையிலே பயிற குலத்தில் முன்னம் பூர்வத்தில் இருந்த கரியான் சக்கரை என்றவரை, ராசதேவ பாண்டியன் நாளையிலே உத்தமக்கா சோழ ராசவுடனே யுத்தம் பண்ண வேண்டியதற்காகத் தளநாயகனய் நேம

---

* ஒரு காலத்திலே அரசன் எல்லாச் சாதியிலும் கலியாணம் செய்து கொண்டு வரும் போது வேளாள சாதியிலும் அழகிற் சிறந்த ஒரு வேளாளன் பெண்ணைக் கேட்க, அவன், அரசன் கோரிக்கையைத் தடுக்க அஞ்சி, மனமில்லாமலே ஒத்துக்கொண்டு, முகூர்த்த நாள் குறித்து மணப்பந்தல் சிறப்பித்து அன்றிரவே மணப்பந்தற் காலில் ஒரு நாயை அலங்கரித்துக் கட்டி வைத்து விட்டு அக்குடும்பத்தார் அனைவரும் அஞ்சிப் பரதேசம் போனர்கள்.

—தொண்டை மண்டல சதகம் 92

கம் பண்ணி அனுப்புகையில், (அவன்) சதுரங்க பல சமேதமாய்ப் போய்ச் சோழ ராசாவுடனே யுத்தம் பண்ணி செயித்துக் கொண்டு மதுராபுரிப் பட்டணம் ஆளும் பாண்டிய ராசா சமூகத்துக்கு வந்த இடத்திலே (ராசா) மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு கலியுக சகாப்தம் 901 க்கு சுபகிருது ௵ ஆவணி ௴ 23 தேதி சுக்கிர வாரம் பூர்வபட்சம் தசமி மகம் நட்சத்திரமும் சிம்ம லக்கினமும் கூடின சுபதினத்தில் கரியான் சக்க ரைக்கு 'உத்தமக் காமிண்டன்' என்ற கிதாபையும் கொடுத்து, பட்டாபிஷேகமும் பண்ணி சகல விபவத் துடனேயும் வெகுமதிகளும் வரிசைகளும் நடப்பித் தார்கள்.

மேல் எழுதப்பட்ட கரியான் சக்கரை, உத்தமக் காமிண்டன் என்ற பேரையும் பெற்றுப் பிரசித்தி புருஷ ராய், சகல வைபவத்துடனேயும் தம்முடைய தலத்துக்கு வந்து வாசம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த நாள் முதல், எங்கள் வம்ச பரம்பரையாய், சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் என்ற பட்டப்பேர் வரு கிறது.

இப்படிக்கு வம்ச பரம்பரையாய்ப் பிரசித்தி புருஷ ராய்க் காங்கய நாட்டிலே வாசம் பண்ணிக் கொண் டிருக்கும் காலத்திலே கலியுகம் 4344 க்கு மேல் எங்கள் வம்சத்திலே சோம சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் குமாரரான அழகன் சக்கரை உத்தக் காமிண்டன் நாளையிலே நரபதி சிம்மாசனாதிபதியான விசயநகரம் தேவராயரவர்கள் காரியத்துக்குக் கர்த்தரா கிய நஞ்ச ராசய்யனவர்கள் தாராபுரத்துக்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் காலத்தில் மணலூர் நாட்டில் வேட்டுவச்சாதி யில் வெங்கச்சி குலத்தில் கொங்கராயன் எனப்பட்ட காவல்காரன் தலைக்கட்டு வரிக்காக சீமைகளிலே சிலரை

அங்காமி பண்ணினபடியினுலேயும் ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணுகிற பேர்களுக்கு அகப்படாமல் இருந்தபடியினு லேயும் இது சேதிகள் எல்லாம் விசயநகரம் ராயரவர்கள் காரிய கர்த்தராகிய நஞ்சராசய்யனவர்கள் மிகவும் கேள் விப்பட்டு, கொங்கு தேசத்திலே இருக்கும் நாட்டார்கள் அனைவரையும் தருவித்து, கொங்குராயன் என்கிற வேட் டுவனைப் பிடித்துத் தலையை வெட்டிக் கொண்டு வரச் சொல்ல, சொன்ன இடத்தில் நாட்டாரனைவரும் அழகன் உத்தமக் காமிண்டன் சூரனுனபடியினுலே அவரைத் தொட்டு ஆகிற காரியமே அல்லாமல் எங்களால் ஆக மாட்டாது என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

நஞ்சராசய்யனவர்கள் கட்டளையிட்ட படிக்கு, அழ கன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் புறப்பட்டு விசயநக ரத்துக்குப் போய், ராயரவர்களைப் பேட்டி பண்ணிக் கொண்டு, கன்னப் பறையினர் சிலரைக் கூட்டிக் கொண்டு, மறுபடியும் தன்னுடைய சேர தேசத்துக்கு வந்து, மணலூர் நாட்டில் தென்னிலைக் கோட்டையில் இருந்த வேங்கச்சி வேட்டுவரில் கொங்கராயன் தலையை, கலியுகம் 4346-க்கு சாலிவாகன சகம்—1168 செல்லா நின்ற பிரபவ ஹு மாசி மீ 7-ந் தேதி பூர்வ பட்சம் சுக்கிரவாரம் நாள் வெட்டிக்கொண்டு, அழகன் சக்கரை தன்னுடைய சனங்களுடன் ராதா (தாரா) புரத்துக்குக்குப் போய் நஞ்சராயனவர்கள் சமூ கத்திலே கொங்கராயன் தலையை வைத்தான்.

ராயரவர்கள் காரியத்துக் கர்த்தராகிய நஞ்சராயன வர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு, கொங்கு தேசம் இரு பத்து நாலு நாட்டு அனைவரையும் தருவித்து வைத்துக் கொண்டு, அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டனுக்கு, உம்பளிக்கையாக, காரையூர் கிராமம் ஒண்ணு, கொடு மணலூர் கிராமம் ஒண்ணு, ஆக கிராமம் ரண்டுக்கு நாற்பாங்கு சத்திரத்து உள்பட பூமியும் ஆச்சா தீர்க்க

மாக அனுபவித்துக்கொண்டுவரும்படியாக, தாம்பர பட்டயம் எழுதிவித்துக் கொடுத்தார்கள். (பட்டயத்தின் நகலைப் பின்வரும் பக்கங்களிலே காணலாம்)

அது முதல் நத்தக் காரையூர் குடியிருப்புக் காரராய் அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் என்ற பேர் பிரசித்திப் பட்டு காங்கய நாட்டில் நாட்டு ஆதிபத்தியமும் உண்டு பண்ணிக் கொண்டு, மேல் எழுதப்பட்ட கொங்கு இருபத்து நாலு நாட்டு அனைவரினுலேயும் பட்டக்கார வரிசைகளும் நடப்பித்துக் கொண்டு ராச்சியம் ஆளும் பிரபுக்கள் தயவுக்குக் காரியஸ்தர்களாயுமிருந்தார்கள்.

மேல் எழுதப்பட்ட அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் நாள் முதல் நாளது ஆசரிலே யிருக்கும் நல்லசேனுபதி சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் வரைக்கும் பட்டம் 21; இதுக்கு, பட்டங்களுடைய வரிசைகளும் பேர்களும் மன்ருடி என்ற பட்டப் பேர் வந்த வயணமும் இதின் கீழே எழுதப்பட்டிருப்பதில் தெரிய வருகிறது.

அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டனுக்கு ராயரவர்கள் கடாட்சத்தினுலே பிரசித்தி புருக்ஷராய் இருபத்து நாலு நாட்டு அனைவர் கையினுலேயும் பட்டங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டு வரும்படியாய், மன்ருடி என்ற பேரும் கொடுத்தபடியினுலே, அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் மன்ருடி யென்ற பேர் வந்தது.

சாலிவாகன சகம் 1168 பிரபவ முதல், வம்ச பரம்பரையாய் வந்த பட்டங்களும் வருஷங்களுமுடைய தபசில் :

1. சாலிவாகன சகம் 1168 பிரபவ—சித்திரை 1 முதல் அட்சய-பங்குனி 31 வரை

சோமன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன் குமாரன் அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார் பட்டம்—வருஷம் 21 *

2. இவர் குமாரன், பராபவ—சித்திரை 1 முதல் சித்திர பானு—பங்குனி 31 வரை சொக்கன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வருஷம் 16

3. இவர் குமாரன், சுபானு—சித்திரை 1 முதல் பிலவங்க—கார்த்திகை 13 வரை கரியான் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 24 மாதம் 7

4. இவர் குமாரன், பிலவங்க—கார்த்திகை 14 முதல் பிரமோதூத—தை 13 வரை சோமன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 23 மாதம் 2

5. இவர் குமாரன், பிரமோதூத—தை 14 முதல் விகுருதி—பங்குனி 13 வரை அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 20 மாதம் 2

6. இவர் குமாரன், விகுருதி—பங்குனி 14 முதல் காளயுக்தி—ஆடி 10 வரை கரியான் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 28 மாதம் 3 நாள் 27

7. இவர் குமாரன், காளயுக்தி—ஆடி 11 முதல் சர்வதாரி—வைகாசி 19 வரை அழகன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 29 மாதம் 10 நாள் 9

8. இவர் குமாரன், சர்வதாரி—வைகாசி 20 முதல் பரிதாபி—அற்பசி 12 வரை கரியான் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 24 மா. 4 நா. 22

---

* முந்திய பட்டங்கள் எழுதப்பெற்றசுவடி கிடைக்கவில்லை; காரை ஆனூர்ப் பட்டம் என்றும் பின்னர் பழையகோட்டைப் பட்டம் என்றும் வழங்கிவந்திருக்கிறது. ஒருவர் அமரரான மறுநாளே அவரது மூத்த மகன் பட்டத்துக்கு வந்ததாகத் தெரியவருகிறது—ஜனன காலம் காணவில்லை.

9. இவர் குமாரன், பரிதாபி—அற்பசி 13 முதல் விக்கிரம – பங்குனி 30 வரை பெரிய சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி—வ. 28 மா. 5 நா. 18

10. இவர் குமாரன், விசு – சித்திரை 1 முதல் சௌமிய தை 30 வரை பிள்ளைசக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி—வ. 28 மா. 10

11. இவர் குமாரன், சௌமிய—மாசி 1 முதல் விக்கிரம ஆவனி 20 வரை பயிறன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி—வ. 30 மா. 6 நா. 20

12. இவர் குமாரன், விக்கிரம—ஆவணி 21 முதல் பிலவங்க—புரட்டாசி 15 வரை பெரிய சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி—வ. 27 நா. 25

13. இவர் குமாரன், பிலவங்க—புரட்டாசி 16 முதல் விபவ—மார்கழி 10 வரை விசுவநாதச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி—வ. 21 மா. 3 நா. 25

14. இவர் குமாரன், விபவ—மார்கழி 11 முதல் சுபானு ஆனி 20 வரை கந்தன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி – வ. 15 மா. 6 நா. 10

15. இவர் குமாரன், சுபானு—ஆனி 21 முதல் விசுவாவசு—கார்த்திகை 15 வரை பாலசக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி—வ. 22 மா. 4 நா. 25

16. இவர் குமாரன், விசுவாவசு—கார்த்திகை 16 முதல் விக்கிரம—தை 30 வரை நஞ்சயன் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி – வ. 35 மா. 2 நா. 12

17. இவர் குமாரன், விக்கிரம – மாசி 1 முதல் நள—ஆடி 15 வரை பெரிய சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடி—வ. 35 மா. 5 நா. 27

18. இவர் குமாரன், நள—ஆடி 16 முதல் சருவதாரி—ஐப்பசி 20 வரை நல்லதம்பிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 32 மா. 3 நா. 5

19. இவர் குமாரன், சருவதாரி—ஐப்பசி 21 முதல் சாதாரண—மாசி 10 வரை கொற்றவேல் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 22 மா. 3 நா. 19

20. இவர் குமாரன் (தத்து புத்திரன்) சாதாரண – மாசி 11 முதல் நந்தன–ஐப்பசி 10 வரை நல்லசேனுபதி சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 41 மா. 8

21. இவர் குமாரன், * நந்தன – ஐப்பசி 11 முதல் சார் வாரி—பங்குனி 10 வரை (பௌர்ணமாவாசை) நல்லதம்பிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 8 மா. 6

---

22. இவர் குமாரன், சார்வாரி—பங்குனி 11 முதல் ஆங்கீரச புரட்டாசி 26 வரை நல்லசேனுபதிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 31 மா. 6 நா. 15

23. இவர் குமாரன், ஆங்கீரச—புரட்டாசி 27 முதல் விகாரி கார்த்திகை 29 வரை நல்லதம்பிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 27 மா. 2 நா. 2

24. இவர் குமாரன், விகாரி—கார்த்திகை 30 முதல் பிரபவ–ஆனி 13 வரை கொற்றவேல் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 27 மா. 6 நா. 13

25. இவர் குமாரன், பிரபவ—ஆனி 14 முதல் மன்மத—கார்த்திகை 30 வரை நல்லசேனுபதிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி—வ. 28 மா. 5 நா. 9

26. இவர் குமாரர், மன்மத—கார்த்திகை 31 முதல் பார்த்திப—ஆவணி 11 வரை ராய்பகதூர் நல்லதம்பிச் சக்கரை உத்தமக்காமிண்ட மன்ருடியார்—வ. 49 ம. 9 நா. 8

27. இவர் குமாரர், நல்லசேனுபதிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார் பார்த்திப—ஆவணி 12—28-8-1945 முதல் பட்டத்துக்கு வந்திருக்கிருர்—

* இவர் தான் 1807 ஜூலை 12-ல் கும்பனி சர்க்காரிடம் உரிமைகோரிக் கைபீது கொடுத்தவர். கைபீதிலே 1 முதல் 21 பட்டங்களின் மரபட்டவணை மட்டும் காணப்படுகிறது.

 2466

மேல் எழுதப்பட்ட இருபத்தொரு தலைமுறைப் பட்டங்களுடைய வரிசைகளிலே என் தகப்பனார் நல்ல தம்பிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார் அயித ரல்லிகான் துரைத்தனத்தில் தெய்வீகமாய்ப் போனபடியினாலே, அக்காலத்து நான் சிறுபிள்ளையாயிருந்தபடியினாலே, என் தகப்பனார், அரண்மனை அதிகாரம் நடத்தியதில் சமதலையான மேர்குவளி பணத்துக்காக என்னையும் என்னைச் சேர்ந்த சனங்களையும் திப்புசுல்தான் துரைத்தனத்தில் தாராபுரம் கடியில் கையிதுலே வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அதன் பிற்காலம் சாலிவாகன சகாப்தம் 1700 சுபகிருதுஹு என்னையும் என்னைச் சேர்ந்த சனங்களையும் விடுதலை பண்ணி, நானும் என்னைச் சேர்ந்த சனங்களும் காரையூருக்கு வந்து சேர்ந்து இருக்கும் நாளையிலே, திப்பு சுல்தான் பகதூரவர்கள் காரியத்துக் கர்த்தராகிய கெபூர் சாயபு அவர்கள் நாளையில் நாளது வருஷம் ......சுபதினத்தில் நாட்டனைவரும் கூடிவந்து, எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணி, நல்ல சேனாபதி சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடி என்ற பேரை விளங்கப் பண்ணினார்கள்.

மேல் எழுதப்பட்ட எங்கள் பெரியவாள் நாளையில் எங்களுக்கு மிராசியாய் நடக்கப்பட்ட காங்கய நாட்டில் பழையகோட்டை கிராமம், முத்தூர் கிராமம், வள்ளியரச்சல் கிராமம், மருதுரை கிராமம், பாபினி கிராமத்தில் பாதி பிரிவுக்கு சேர்ந்தது ஆக கிராமம் 4, பாதிப் பிரிவு கிராமம் 1 இதுக்கு உட்பட்ட நால்பங்கு சதுரத்துக்கு உட்பட்ட பூமி முதலானதுகளுக்கும் மிருசு குடித்தனம் அனுபவித்துக் கொண்டு, அந்தந்த கால ராச்சியம் பண்ணப்பட்ட பிரபுக்கள் தயவினாலே கட்டளையிட்டபடிக்கு மேல் எழுதப்பட்ட கிராமங்களுக்கு எங்கள்

வம்ச பரம்பரையாய் அரண்மனைக்குப் பணமும் செலுத்திக்கொண்டு, அரண்மனையார் தயவு கோரிக் காத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

எனக்குப் பட்டமான நாள் முதல் சாலிவாகன சகாப்தம் 1707 ஷ வரைக்கும் திப்புசுல்தான் பகதூரவர்கள் துரைத்தனத்திலே முன்னம் எங்கள் வம்ச பரம்பரையாய் நடந்துகொண்டு வந்த நத்தக் காரையூர் பழைய கோட்டை கிராமத்தில் பட்டக்கார மணியமென்று நடந்துகொண்டு வந்த புஞ்சைக் காடு பெரியவள்ளம் 80 தோட்டம் 20 ...தோட்டம் பெரிய வள்ளம் 20 — இது சருவ மாணியமாக அனுபவிச்சார்கள். இதுவும், பழையகோட்டை நத்தக்காரர்களையும் கிராமத்தில் வர்த்தகர்கள் கொண்டு வரப்பட்ட பல தினுசுகளுக்கு மேலும், பலபட்டரைசாதிகளுக்கு உள்ள மங்குவரி முதலான மகிமைகளும் சரியாய் நடப்பித்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

மேல் எழுதப்பட்ட எங்கள் வம்ச பரம்பரையிலே பாண்டிய ராசா நாள் முதல் நடந்துவரப்பட்ட விருதுகள் ஆயுதங்கள், வாகனங்கள் வகையரு:

1. பல்லாக்கு
2. உபயசாமரம்
3. சூரியப்பான்
4. சேதசத்திரம்
5. கட்டியம்
6. டமக்கா
7. கொம்பு
8. கனக தப்பட்டை
9. துத்தாரி
10. அலகோசா
11. வெட்டுப்பாவாடை
12. சங்கீத மேளம்
13. வாத்தியம்
14. சோடு தீவட்டி
15. காளஞ்சி

பட்டத்துக் கத்தி
வெடி
சமுதாடு
வலயம்

—இது முதலான ஆயுதங்கள்.

மேல் எழுதப்பட்ட விருதுகள் ஆயுதங்களுடனே எங்கள் வம்ச பரம்பரையாய், பழைய கோட்டைக் குடியிருப்புக்காரராய் அனுபவித்துக் கொண்டு வந்தோம்.

சாலிவாகன சகாப்தம் 1720 முதல் மகாருசருசஸ்ரீ துரைத்தனத்தில் கும்பிணியார் துரைத்தனத்தில் மேல் எழுதப்பட்ட பழைய கோட்டைக் கிராமத்தில் குடியிருப்புக்காரனுய்த் துரைகளுடைய தயவுக்குப் பாத்திரனுய்க் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். எங்கள் வம்ச பரம்பரையிலே ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணப்பட்ட பிரபுக்கள் தயவுபண்ணி விட்ட சருவ மாணியம் முதலானதுகளும் சரியாக நடப்பிவிக்க வேணுமென்றும் என்னுடைய மானம் மரியாதை தெரிந்து காப்பாத்தி ரட்சிக்க வேணுமென்றும் நான் மிகவும் வணக்கத்துடன் கோரிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மேலே கண்ட விண்ணப்பத்தில் காணும் அலுவலகக் குறிப்பு

1807ஷு ஜூலை 12-ம் தேதி நல்லசேனுபதி சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி பழையகோட்டை குடியிருப்புக்காரனுய்க் குடித்தனம் பண்ணிக் கொண்டு சர்க்காருக்கு ருசுவும் மஞ்சூருக்காரனுய் இருக்கிருன். அவனுடைய வயது முப்பத்தஞ்சிருக்கும். சித்தமறிய வேண்டியது.

3. காரையூர்ச் செப்பேடு

சாசனம்—1223 D. 2949·7

தாராபுரம் காங்கயம் தாலுக்காவுக்குச்சேர்ந்த மவுசே பழைய கோட்டையிலே இருக்கும் நல்லசேனுபதி சக்கரை உத்தமக் காமின்ட மன்ருடியார் வசம் இருக்கப் பட்ட தாமர சாசனத்துக்கு நகல் என்று மக்கென்ஸி யின் பிரதியில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.[1]

1. இந்தச் சாசனத்துக்கு D. 3370 எண் உள்ள பிரதி ஒன்றும் இருக்கிறது. அதுவே மூலம் போலும்.

சுவஸ்தி ஸ்ரீமன் மகா மண்டலெசுவறன்
அரியருய விபாடன்
பாஷெக்கு தப்புவருய கண்டன்
கண்டநாடு கொண்டு கொண்டனுடு கு(டுத்)
(டா)தான்
மூவ(றி)ருய கண்டன்கட்டாரிச் சாளுவ
மீசுவர கண்டன்
துஷ்டனிக்ரக சிஷ்ட பரிபாலன
யெம் மண்டலமும் யீளமும் இலங்கா புரியும்
தெரி கொண்டருளிய [1]
ராசாதி ராசா ராச பறமெசுவறன்
ராச புங்கவன், ராச செகரன்,
ராச நவநீத[2] நாராயணன்,
துலுக்க தளவிபாடன்

---

1. தென்னிந்திய கோயிற் சாசனங்கள் 3-1
—தி. நா. சுப்பிரமணியன்

1. திறை கொண்டருளிய என்று வாசிக்க
2. நவநிதி என வாசிக்க

துலுக்க(ர்) மொக(ர)ன் தவிர்(த்)தான்
இறணது பருமன்
துஷ்ட நிஷ்டூர கொட்ட கொலாகவன்
மதியாத மன்னன் மகுடஞ் செதரி
மதிசூரை கொளும் பறசுராமன்
அசுவபதி கெசபதி நரபதி
நவ கொட்டி நாராயணன்
அங்க வங்க களிங்க கெரளற்
மதற மருடற் மறவர் துலுக்கற்
கவுடற் மத்தகற் கொசலர் அவுணற்
மருவற் மளையாளற் கொங்கற்
கம்பனற் குருதற் குஞ்சற கொந்தனற்
ஓண்டியற் தெலுங்கர் தொளுவற் துலுக்கற்
சவுராஷ்டர(ர்) மராட்டியற் மிக்காற்
கொசலற் ஆரியற் பப்பற் கன்னடற்
சொனகற் சீனகற் மனயாளகற்
மலதெவி விபாடற்
மத்தக் குடொறி
பதினெட்டுக் கொட்டத்து மன்னியற் கண்டன்
நவநிதி பொடசூளாகிய பூலொக புரந்தரன்
உத்தர தஷிண பூற்வ பச்சம சப்த்த சமுத்திராதிபதி
வீர தீர செற சொள பாண்டிய வல்லாளற்
பயம் கற தெவருயர் வீரமதராயர்
மல்லி கார்ச்சுனருயர்
விறுபாஷி புசபலருயர் வல்லாளருயற்
பிறவுட தெவருயர் நாளையில்
ஊமத்தூர் விருபாஷி ஏடயர் அவர்களுக்கு :—

கொங்கு மண்டலத்தில் நரயூரு நாடு இருதாபுரம் சீமை அறுவத்தி நாற்(க்) காத வட்டகையும் நாற்ப்பத்தி யெண்ணுயிரம் வூரும் வணிதி சுத்தமாக கட்டளையிட்ட படியினுலெ :–

விருபாஷி ஏடயறவரவர்கள் காரியத்துக்கு கற்த்த ரான நஞ்சய ஏடையறவர்கள் இராதா புரத்தில் யெளுந் தருளினது :—

கலியுக சகாப்தம் சதா 4344 மெல் செல்லா நின்ற குரொதி ஞூ அற்பிசை மீ" ரெவதி நஷத் திரமும் பூர்வ பஷத்து தெசமியும் பெற்ற சொம வார நாள் யெழுந்தருளி பட்டணப் பிரவேசம்வந்து,

ஓதி ஒணர்ந்து ஒலகமுருதான்று
மும்மூர்த்தியும் முத்தமிழ் விநொதன்
சறிபுட தாங்கும் தான விநோதன்
ஆளிக்குச் சந்திரன் மறத்தத்துக்கு மன்னி
சொல்லினின் தற்ம்மன், தொளினில் பீமன்
வில்லுனில் விசயன், வாளினில் அபிமன்,
பரிதனில் நகுலன், கறிதன்னுலுதயன்,
புகுழினில் பொஜன், பொகத்தில் இந்திரன்,
செவித்தில் வராஹி நடுவினிலெமன்,
தைரியத்தில் நிறுதி, தனத்தில் குபெரன்,
அறிவுக்கு அகஸ்தியன் யெனப் புகழ் படைத்து
இனிய சொல்லால் இனிதளித்து
வன் சொல்லால் மரம் கடிந்து
அளுகும் கொழவி காம் பொடைய தாய் பொல்
அணைத்துயிர்களுக்கும் இனிதென
வகிசத்துக் குண நாங்கும்
வள்ளுவறுரைத்த முப்பால்

முளியும் படிய்யெ அறிவெ அறிந்து
அல்லவ கடந்து நல்லவ நாட்டி
ஆறிலொன்று கடமை கொண்டு
செங்கோல் நீதி வழுவாமல் நடந்து [1]

1. இந்தப் பகுதி பிற்காலச் சாசனங்கள் பலவற்றில் காணப்படுகிறது. இதன் திருத்தமான வடிவம் :—

ஓதி உணர்ந்து உலகமுழு தாண்டு
மும்மூர்த்தியும் முத்தமிழ் விநோதன்
சரிபுட தாங்கும் தான விநோதன்
ஆளிக்குச் சந்திரன் அர்த்தத்துக்கு மன்னி
சொல்லினில் தருமன் தோளினில் பீமன்
வில்லினில் விசயன் வாளினில் அபிமன்
பரிதனில் நகுலன் கரிதனில் உதயன்
புகழினில் போஜன் போகத்தில் இந்திரன்
சேவகத்தில் வராஹி நடுவினில் எமன்
தைரியத்தில் நிருதி தனத்தில் குபேரன்
அறிவுக்கு அகஸ்தியன் எனப் புகழ் பெற்று
இன் சொலால் இனிதளித்து
வன் சொலால் மறங் கடிந்து
அழுங் குழவிக்கு அன்புடையதாய் போல்
அனைத் துயிர்களுக்கு இனிதென
உலகத்துக்கு உரை நான்கும்
வள்ளுவர் உரைத்த முப்பால்
மொழியும் படியே அறமே அறிந்து
அல்லவ கடிந்து நல்லவ நாட்டி
ஆறிலொன்று கடமை கொண்டு
செங் கோல் நீதி வழுவாமல் நடந்து.

சில இடங்களில் சிறசில தொடர்களே காணப்படும். எனினும் இது மிகவும் நீண்டு செய்யுள் வடிவமாக அமைந்திருகக வேண்டும், என்று தோன்றுகிறது.

கொண்டு வருகிற நாளையில் மணலூர் நாட்டில் தென்னிலையில் வெங்கச்சி வெட்டுவறில் கொங்கராயன்

தெங்கரை நாடு, காங்கய நாடு,
பூந்துரைனடு, அரயனடு

யிந்த நாலு நாட்டிலெயும் சவள காணக்கை வரவெணு மென்று

னிற்றச் சில்லறை பண்ணின படியினுலெயும்,
பருபவ ஞூ ஆனி மீ" எஉ மகா நஷத்திரம்
சதுற்றியும் பெற்ற வியாழக்கிழமை நாள்,
கொங்குருயன் வந்து
மாந்த புரத்திலெ வெட்டிக் குத்திச்
சில்லறை பண்ணி ஆடு மாடு பிடிச்சுக் கொண்டு
பொன படியினுலெ அப்போது
வள்ளியறச்சல் புல்லறில்
தொண்டைமா(ன்) மன்னுடி மகன்
மாந்தக் கவுண்டனும்
ஷயூரில்
காவல்ப் பெரிய தம்பிக் கவுண்டன் மகன்
பெறி யணனும்
காறையூற் மணியறில்
ருவுத்த கவுண்டன் மகன்
வாரண வாசிக் கவுண்டனும்
யிவர்கள் மூன்று பெரும் சினந்து
முக்கையும் கூட்டிக் கொண்டு
தாரையின் பெறிலெ தொடர்ந்து பொய்
மொஞ்சனூர் குளத்து வழியிலெ
யிந்த மூன்று பெரும் பட்டார்கள்.

அப்போது,

யிந்த நாலு நாட்டனவரும்
நத்தக் குறியும் கொண்டு
இராதா புரத்துக்குப் பொயி
நஞ்சய ஓடையாரவற்கள் சமுகத்திலெ
பசுங்குளை பொட்டு அட்டம் விளுந்து
மொறை யிட்ட படியினுலெ,

அப்போது,

நஞ்சய ஓடையாரவற்கள்
நாடனவர்க்கும் விருந்திட்டு
பொகுமானங்கள் பண்ணி வச்சுக் கொண்டு
தென்னிலையும் கொங்கருயன் தலையும்
வெட்டிக் கொண்டு வந்து வைத்தவர்களுக்கு
உம்பளிக்கை கிராமமும் கட்டளையிட்டு
யிருவத்தினுலு நாட்டுக்கும் முதன்மையாக
நடப்பிவிக்கி றொ மென்றும்
அரமனையாற் சொன்ன படியினுலெ,

அப்போது,

நாடனவரும் கூடிக்
கொங்கருயன் பெறிலெ
காரியம் சாதிக்குறதுக்கு
காரையூற் அளகன் உத்தமக் காமிண்டனெ
அல்லாமல்
மற்றவர்க் கையிலெ ஆகாது யென்று
நாடனவரும் அரமனையிலெ
சொன்ன படியினுலெ,

அப்போது,

நஞ்சய ஓடையாரவற்கள்
நம்மை அனுப்பிவிச்சுக்
கொங்கருயன் காரியம்
மட்டுப் படுத்தின தெயனுல்,
காரையூரிலெ
மணிய வெள்ளாள மொத(ன்)மை
காச வெட்டுவ(ர்) (மொ)தமை
செட்டியன் மொதமை
யிந்த மூணு மொதமையும் கூட்டி
ஒனக்கெ
க(ா)ரயூற் வணிதி
சுத்தமாக ஒரு முகனெயாக
கட்டளாயிட் டொம்மென்றும்
வாற்த்தெப் பாடாக
நம்மட கர்த்தாக்கள்
விருபாஷி ஒடையர் அய்யன்
அவர்கள் பாதத் தானெய
நம்முடைய
குருக்களய்யன் பாதத்தானெய
இந்தப் படிக்குத் தப்பாது யென்று சொல்லி
ஊமத்தூரு விருபாட்சி ஓடையரய்யனவர்கள்
நஞ்சய ஓடையாரய்யனவர்கள்
காங்கய ஞடு
பயறகுல வெள்ளாளரில்
சொமனுத்தமக் காமிண்டனுக்குக்
காரையூற் வளதி சுத்தமாக

நாற்பாங்கு யெல்லைக்கும்
காணியாஷி பட்டயம் குடுத்த
யெல்லைக்கு விபரம் :—
காரையூருக்குக் கிளக்கு
முத்தாறுக்கு மெற்கு
யெல்லை குளிப்பு கணுமடைகொம்பு இதின் தெற்கணு
ஞெச்சிப் பள்ளம் காரையூருக்குத் தெற்க்கு
வள்ளியிறச்சிலுக்கு வடக்கு
அடப்பாளிக் காடு இதின் மெற்க்கு
மறப்பாளி இதின் மெற்க்கு
வீரசொள புரத்து முக்கிட்டெறி
காரையூருக்குத் தென் மெற்க்கு
பாறப்பளிக்கு வட கிளக்கு
கிருவம்பாளி (க்கு) மடவளாகத்துக்கு வடக்கு
சக்கையடிச்சான் பாரையிதின் மெற்க்கு
ஓதத்தப் பள்ளம் காரையூருக்கு மெற்க்கு
பறம்ந்செற் வள்ளிக்கு கிளக்கு
வெங்கால்லு மெடு இதின் வடக்கு
குட்டரை பாறை காரையூருக்கும் வடமெற்க்கு
மறுதுரைக்கு தெற்க்கு
கறும் காடு இதின் கிளக்கு
நொய்யிலுக்கு பொர பெறுமாத்துப் பள்ளம்
இதின் வடக்கு.
சொக்க நாதன் சாரகு யிதின் வடக்கு
கருமன் கிணறு காரையூருக்கு வடக்கு
பூந்தளிற் நாடு அரிச்சலூருக்குத் தெற்க்கு
வளிஞ்சியும் குளம் யிதின் கிளக்கு

பொறசல் மெடு யிதின் கிளக்கு
நெடும் சாத்துகளும்
தெவன் குதிச்சக் கல் வெட்டுக்கு யிதின் கிளக்கு
யெலவ நத்ததுக்கு தெற்க்கு
காரை மெடு காரையூருக்கு வடகிளக்கு
மூலெ அரைய நாடு கொல்லன் கொவிலுக்கு மெற்க்குக்
கொடுவான் தீட்டிப் பாரை யிதின் தெற்க்கு
முதல்ப் பாளி யிதின் தெற்க்கு
நொய்யிலாத்துக்கு வடக்கு
மெட்டுப்பாரை யிந்தப் படி
காரையூற் நாற் பாங்கு யெல்லெயும்
கொடு மணலும்
உம் பளிக்கை கிராமமாகவும்
யிருவத்திளுலு நாட்டுக்கும்
பட்டக் காரனுக வரிசையும் பெற்று
நடந்து கொண்டு வருவாயாகவும்.
யிப்படி சம்மதிச்சு அளகன்னுத்தமக் காமிண்டனுக்குக்
காணியாஷிப் பட்டயம் குடுத்தோம்.
யிதற்கு சாஷி:
தெவ கரைனுடு வெண ஒடையா கவுற் [1]
புங்கவிக்கை னுடு அங்கி தொணு அவனுசிக் காறர்
குன்றடம் வடுகப்பக்காறர்
வராகனுடு துடியலூற் சின்னப்பக் காறர்

---

1 கவுண்டர் என்பதே இவ்விதம் கவுற் என்றும் பின்னுல் காறற் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கவுண்டர் என்பதன் மூலடிவம் போலும்.

ஆரனுடு சொளியாண்டாக் காறர்
குறும்பனுடு விசய மங்கலம் வெட்டுவறில் விசயக்
காறர்
காஞ்சி கொவில் னுடு காளிங்கருயக் காறர்
வடகரனுடு அந்தியூற் பொன்னுளக் காறற்
பூந்துரை விசுவனுதக் காறர்
வெள்ளாடு சின்னப்பக் காறற்
நசியனூர் காசிலிங்கக் காறர்
யெளுமாத்தூர் நல்லப் பெறியாக் காறற்
அரய நாடு வெங்கம்பூற் குட்டக் காறற்
அஞ்சியூற் காங்கயக் காறற்
மொறஞ்சனூர் குடிமியாக் காறர்
காறு வளி வெளு வெட்டு முத்தரைக் காறற்
காங்கய நாட்டில் காங்கயம் பல்லவருயக் காறற்
வளியாசலும் தொறை மன்ருடி காடையூர்
களுவன் காங்கய மண்ணுடியாற்
பட்டாலி காலில் பெறிய சிதம்பறக் காறற்
கீரனூற் குடிமி வெட்டுவற் செம்பருயன்
மறுதுரை விருப்பி ருயன்
பாற் பத்தி செனுபதி செட்டி
பறஞ் செற் பள்ளி கால்லில் செனுபதி
கண்ணபுரத்து செட்டி பட்டக் காறர் அற்த்தனுறி
வெள்ளை கொவில் காலில் வீர பெருமாள்
முத்தூரு திருவம்பலத்தக் காறர்
அனவரையும் சாஷி வைச்சு
யிந்தப் படிக்கு காணியாஷி
அனுபவிச்சுக் கொண்டு சுகத்திலெ யிருக்கிறற்.

யிந்தப் பட்டயம் யெளுதின நன்மைக்கு
இராதா புரத்து (ஸ்தலது) ஸ்தலத்து சம்பிறிதி
சவுண்டனசய்யன் கையெளுத்து

இந்தப் பட்டயம் வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு கொங்கருயன் பெறில் காரியம் சாதிக்கத் தக்கதாக அளகனுத் தமக் காமிண்டன் விசய நகரத்துக்குப் பொயி அவடத்து,

கன்னப் பறயறில் பச்சயா பணிகன்
வெலப் பணிகன் இவர்கள் ரெண்டுக்

குறிக் காரரையும் கண்டு

நீங்கள் கொங்கனுட்டுக்கு வந்தால் யெங்களுடைய ஆதினத்திலெ வெகுமானமாயி வயித்து யிருக்குரேும் மென்று

அந்த தெசத்திலே யிட்ட களவும்
நடந்த சில்லரையும் ஒன்றொடெ யென்று
யிதிலெ செதப்பட்டதெயானுல்
அந்தப் பழிகளெ வாங்கிக் குடுக்குரெனென்றும்
ஆண் பிள்ளை புரந்தால் நானெ பரிய மிட்டுப்
பெண் கொண்டு கொடுக்குரேும் மென்றும்
அடக்கின பாக்கும் பிடிச்ச வெத்திலை
ஒடனெ ராயரவர்கள் சமுகத்திலெ
நடந்த படிக்கு நாமும் நடத்தி வருகுரொம்
யென்றும்

ஆயுதம் பொட்டுக் கடந்து குடுத்து
செயும் கொஷெசுவற்[1] பெறிலெயும்

---

1. செயங்கொண்டீசுவரர் என்று இருத்தல் வேண்டும்.

ஆணையிட்டு காணியாக்ஷி குடுத்தொமென்றும்
விசய நகரத்திலெ துற்க்கா பரமீசுவறி
சன்னதியிலெ சத்தியம் பண்ணிக் குடுத்து
பச்சயா பணிகளையும் வெலப்பணிகளையும்
அவர்களுடனெ சொந்த யெனத்தாரிலெ நூறுபெர்
செவுகரையும் கூட்டிக் கொண்டு
ஊரே வந்து அன்னெரமெ
காங்கய நாடு பனிரெண்டு கிருமத்துக்கு
ஆள் அனுப்பிவிச்சு, யெகராத்திரியில்
கூட்டமிட்டு
நளஹூ......மிற்க சீரிஷ நக்ஷத்திரத்திலெ
பூற்வ பஷத்து தெரயொதசியும் பெற்ற
சுக்கிர வாரம் நாள்
தென்னிலைக் கோட்டை செற்ற
கன்னப் பறயரைக் கொண்டு கொட்டையைக்
கன்னம் பிடிவித்து அந்து சொறங்கம் யிடிந்து
கொட்டை விளுந்து சொறங்கத்துக்
கன்னப் பறயன் வெல்லன் தம்பி சின்ன வெலனும்
பச்சயான் மறுமகன் காளியும், அவர்கள்
பந்து செனங்களிலெ குமாரன் சூரன்
திறு மானவரித்தான பெறுமாள்
வெள்ளையன் சசங்கமன்னும் நல்லகட்டி
இத்தினெ பெறும் கன்ன வாசலிலெ
கொட்டை விளுந்து செத்தார்கள்.
அப்படி யிருந்தும், ஒடனெ கொட்டை புகுந்து
கொட்டை துளியிட்டு தென்னிலெ கொங்கருயனெ
தலையும் வெட்டிக் கொண்டு மூக்குறுணி தாவியும்

அறுத்துக் கொண்டு வருகிற சமயத்துலெ
கொங்கருயன் பெண்டுகள் மூன்று பெரும்
வந்து, அளகனுத்தமக் காமிண்டனை
மறிச்சுக் கொண்டு யெங்களை சாகவரம்
குடுத்துப் பொகவென்று வீரமாஷதிகளாக
வந்து சொன்னபடியினலெ, அவர்களையும்
ஒடென சாக செயிவிச்சு
மற்ரு நாள் முக்குறுணி தாலியும் கொண்டு
தென்னிலை வாளனரசுப் பிள்ளையாரையும்[1]
மல......யில் யெடுத்துக் கொண்டு
காரையூருக்குப் பொகையில்
முத்தாறுக்கு மெற்கு காரையூருக்கு
கிளக்கு அங்கெயிருந்து வரமாட்டொ
மென்று படியினலெ பிள்ளையாரையும்
அங்கே வச்சு பொட்டு[2] ஓடனெ
காரையூரிலெ வந்து செற்ந்தார்கள்.
மற்ரு நாள் நாடனவரையும்
கூட்டிக் கொண்டு கொங்கருயன்
தலையும் கொண்டு இராதாபுரமெ பொயி
நஞ்சைய ஓடயறவர்கள் சமுகத்திலெ
கொங்கருயன் தலையையும் வைத்தார்கள்.
அப்பொது,
நஞ்சைய ஓடயறவர்கள்

---

1. அரசு பிள்ளையார் போலும்; சுரபி பிள்ளையார் என்றும் வாசிக்க வேண்டும்.

2. இதே போல விநாயகக் கடவுளை நடுவழியிலே விட்டு விட்டுப் போனதாகக் காணும் கதைகள் வேறு இடங்களிலும் கேட்கப்படுவதுண்டு.

அளகனுத்தம காமிண்டனுக்கு
தாளி சவுக்களி குஞ்சரம் காளாஞ்சி
கபாலே குல்லா இதுவெல்லாம் குடுத்து
பல்லக்கு மிட்டு, பட்டணப் பிரவேசமும் வந்து
நாலு ளுள் இராதாபுரத்திலே நின்று
பல்லக்கு வரிசை ஒடென நாடனவரையும்
கூட்டிக் கொண்டு காரையூரெ வந்து
நாடனவற்க்கு விருந்திட்டு அவறவற்க்கு
பொகுமானமும் பண்ணி அவரவரையும்
ஊருக்கு அனுப்பிவிச்சு, அரமனேயாரும்
நாடனவரும் கட்டளேயிட்ட படியெ
நடந்து கொள்ளுவொமாகவும்—
யிந்தப் பட்டயம் சரிபாது யெளுதினது
காரையூரு ஸ்தலத்து அரசப்பிள்ளேக் கையெளுத்து

4. கார்மேகக் கவிஞர் பாடிய கொங்கு மண்டல சதகத்தின்படி

1. உத்தம சோழன்

தனது சேனுபதியாயிருந்து சென்ற போர்களில் எல்லாம் வென்று வருவதைக் கண்ட உத்தம சோழன் தன் பெயரையே பட்டப் பெயராக வழங்கி, சக்கரையைப் பாராட்டினுன். அது முதல் இவர் மரபினர் அப் பெயரை இயற் பெயராகவே தரித்து வருகின்றனர்.

இத்தரை மீதினிற் சேனு பதியாய் இருந்து, வெற்றி
ஒத்து வரப்பெற்ற தற்கா, தனக்குஇங்கு உறுபெயராம்
உத்தம சோழனென் றன்பாத் தரப்பெறும் ஓங்குபட்ட
வர்த்தனன் வாழ்வுறும் ஆனூர் திகழ்கொங்கு மண்
டலமே—

கொ. ம. ச. 87

ஓங்கு சொட்டைக் காரர்கண்டன்
உத்தமக்கா மிண்டன் என்றே
ஈங்குலகில் உன்னை அல்லால்
எவர்க்காகிலும் வருமோ

ச. ம. காதல்

நத்தக்காரையூர் சயங்கொண்ட நாதர் சிவாலயத் தூணிலே உத்தம சோழக் காமிண்டன் என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மடவளாகச் சிவாலயக் கர்ப் பக்கிரக வடபுறச் சுவரிலே காணப்பெறும் கல்வெட்டுப் பாடல்:

சரங்கொண்டு இலங்கை சமைத்தபெற் ருன்தரி
யார் இறைஞ்ச
உரங்கொண்ட காரைமன் உத்தமச் சோழன்
உபயபுயம்

இரங்கும் படி அரு ளான்மட வீர் இனி
என் னுயிரைக்
குரங்கின்கை யிற்பட்ட பூமாலை ஆக்கும்
குளிர் தென் றலே.

2. நல்ல சேனாதிபதிதான் !

சோழ வேந்தர் ஆட்சியிலே கொங்கு நாடு நெடுங் காலம் இருந்தது. (ஜடாவர்மன் சுந்தர) பாண்டியன் (கி. பி. 1251) சோழரை முறியடித்துக் கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றினான். பயற குலத்துச் சக்கரை மரபினனை மன்றாடியின் பராக்கிரமங்கண்டு அவரைத் தன் உடனிலை வீரராக வைத்துக்கொண்டு கொங்குப் படைக்கும் தலைவராக்கினான். இது பொறாத சோழர் கொங்கு நாட்டிலே புகுந்து சூறையாடினர். நாடும் கொள்ளைக் களனாக மாறிவிடவே பாண்டியன் ஏவலால் சக்கரை, படை நடத்தி, சோழர் படையைப் பலமுகமாகத் திரும்பி ஓடும்படி வெருட்டினார். இவ்வெற்றியைப் போற்றிப் பாண்டியனும் அவரை நல்லசேனாபதி என்று பாராட்டினான். இப் பட்டப்பெயரே அவர் மரபினர்க்கு இயற் பெயராயிற்று.

ஆறெல்லாம் செந்நீர், அவனிஎலாம் பல்பிணங்கள்
தூறெல்லாம் சோழன் சுரிகுஞ்சி—வீறுபெறு
கன்னிக்கோன் ஏவலினால் காரைக்கோன் பின்தொடரப்
பொன்னிக்கோன் ஓடும் பொழுது —பழம் பாடல்

பொன்னிகோன் போனான் புகார் என்று பாடம்—

பொருநையும் பொன்னியும் ஓங்கிப் பெருகிப்
பொசிந்து மிகப்
பெருமை யுறுகொங்கில் சென்னி இடர்செய,
பெருஞ் செழியன்

அருமை உளந்தெரிந்து, அன்னோன் முதுகிட்டு
அகல, விசை
வரும முறுகாரை மன்றுடி யும்கொங்கு மண்டலமே.
கொ. ம. ச. 57

3. வருத்தமோ இதில்?

ஆலெங்கே அங்கே அரும்பறவை; ஆல்துயிலும்
மாலெங்கே அங்கே மலர்மடந்தை—சோலைதொறும்
செங்கே தகைமணக்கும் செங்குன்றை எல்லன்எங்கே
அங்கே இரவ லரெல் லாம்

என்று, புலவர்கள் பாடும் புகழ்ச்சிக்குரிய எல்லனிடம், ஆனூர்ச் சக்கரையின் சமஸ்தானப் புலவர் ஒருவர் பரிசு பெறும்போது முறைமைக்கு மாருக இடது கையை ஏந்தினர். இது என்ன விபரீதம் என்று எல்லன் வினவவே, சக்கரையின் சமூகத்திலே சன்மானம் பெற்ற வலக்கையைப் பிறரெவரிடமும் நீட்டுவதில்லை என்ருர் புலவர். இது கேட்ட எல்லன் சக்கரையின் உதார குணம் பொறுமை உண்மை முதலிய பண்புகளை அறிந்து வரும்படி தனது புலவர் சிலரை அனுப்பினுன். சென்ற புலவர்களும் சக்கரையின் பெருங்குணம் அருஞ் செயல்களைப் பலபடியாகச் சோதித்தும் அமையாது அன்னம் பரிமாறி உபசரித்துக் கொண்டிருந்த அவரது அன்னைமுதுகு மீது புலவர் ஒருவர் ஏறி அமரவே, திடுக்குற்ற தாய், தன் தனயன் முகம் நோக்க, அவரும் என்னை ஈரைந்து திங்கள் இன்பாய்ச் சுமந்தீரே! இவரை ஒரு நிமிடமே சுமப்பீர் என்றுரைத்தார். இது கேட்ட புலவர்கள் சக்கரையின் பொறுமையையும் அவரைப் பெற்றெடுத்த பெருந்தேவியையும் போற்றி, எல்லனிடம் சென்று,

செங்குன்றை எல்லாநின் செங்கைக் கொடையதனுக்கு
எங்கெங்குந் தேடி இணைகாணேம்—கொங்கதனில்
சக்கரையைப் பாடலாம்; தண்டமிழ்க் கொன் றீயாத
எக்கரையாம் பாடோம் இனி

என்று கூறினர்கள். கொங்கு மண்டல சதகம் 51 இந்த சம்பவத்தைப் பின்வருமாறு பேசுகிறது:

திருத்து புகழ்பெறும் ஆனூரில் சக்கரை, செந்தமிழோன்
விருத்தமுடன் அன்னை மேலேறத் தாய்வெகு ளாமல் எனைப்
பொருத்தமுடன் பத்து மாதம் சுமந்து பொறை உயிர்த் தாய்
வருத்தம் இதில்என்ன என்றான் அவன் கொங்கு மண் டலமே.

4 இரப்பவன் இடமறிவானு ?

வரி செலுத்தத் தவறியதற்காக, மதுரைத் தளவாய் ராமப்பய்யன், காணியாளர் பலரையும் சங்ககிரி துர்க்கத்திலே சிறை வைத்திருந்தான். சம்பந்த சக்கரை அவருள் ஒருவர். இவரைப் பார்க்க ஆனூர் சென்ற புலவர், நேரே சங்ககிரி வந்து எப்படியோ சிறைச்சாலையிலும் புகுந்து விட்டார். உடனிருந்த சிறைவாசிகள் பரிசு பெறும் இடம் இது தானே என்று சிரிக்கவே, புலவர் கூறினர் :

எவரை என்று நாம்அறிவோம் இரப்பவனே
இடம் அறியான். இரவில் வானம்
கவருமதி ஒருபுறத்தே நிலவெரிக்கும்
பான்மைதனைக் கண்டிலீரோ

அவரைபத மாகுமுனம் கடுகுபொடி
ஆகிவிடும் அதனை ஓர்ந்து
துவரைமுதல் காதலனும் சம்பந்தச்
சக்கரையார் சொல்லுவீரே.

இதுகேட்ட சக்கரை, புலவரைத் தம் மனைவியாரிடம் அனுப்பவே, அவளும் தான் அணிந்திருந்த மாங்கலியத்தைக் கொடுத்தாள். என்கிறது ஒரு பழம்பாடல்.

கொங்கினில் ராமப் பயன் அதிகாரக் குரூரத்தினால்
கங்குல் இராப்பகல் சர்வசங் காரஞ்செய் காலத்திலே
சிங்கநல் சம்பந்தச் சக்கரை தேவி திருக்கழுத்தின்
மங்கலியந்தனைத் தந்தாள் தமிழ்க்கவி வாணருக்கே

இது தெரிந்து வியந்த ராமப்பய்யன் சக்கரையை விடுதலை செய்து, வேறு ஏதேனும் வேண்டுமோ என, அனைவரும் விடுதலை பெற்றாராம்.

வாணன் உரைத்திட மால்ராமப் பையன் மனமகிழ்ந்து
வேணது கேளென, சம்பந்தச் சக்கரை வேள் இனும்இவ்
வீணரைக் காவல் விடீர்என்று கூறிட, விட்டிடலும்
தாணுவென்று இம்முடிக் காணிக்கைச் சாசனம்
தந்தனரே

சங்க கிரிதுரு கத்திற் சிறையினிற் சார்ந்திடுநாள்
சங்கையி லாதொரு பாவாணன் சென்று தமிழுரைக்க
அங்க ணிருந்துத னில்லாள் கழுத்தி லணிந்திருக்கும்
மங்க லியந்தனைப் பெற்றளித் தான்கொங்கு மண்டலமே
கொ. ம. ச. 66

5. ஒரு பிசகும் செய்யலையே

பாண்டி நாட்டுப் புலவர், காரையூர் சென்று, நல்லதம்பிச் சக்கரையைப் பார்த்து அவருடன் அளவளாவியிருந்தார். அவர் பொறுமையைச் சோதிக்கவோ

என்னவோ அருகே கிடந்த சவுக்கை எடுத்து அவரைப் பளீர் பளீர் என்று தாக்கவும், அவர், புலவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு பிசகும் செய்யலையே என்று கெஞ்சினுர். இச்சவுக்கடி அவருக்குப் புகழ் கொடுத்தது என்கிருர் ஒரு புலவர் —

கண்டால் புலவரை மேனும்பு பேசும் கசடரிட
மிண்டா! நல் உத்தமக் காமிண்டனே! வித்து
வான்களுக்குத்
தொண்டா! புலவர் சவுக்கடி ஏற்ற சுமுக! கொடைத்
தண்டா மரைக்கையுத் தண்டா நலதம்பிச் சக்கரையே
கற்ருய்ந்த நாவலர்தன் கையில் சவுக்கடியும்
பெற்ருன் சயத்தம்பம் பேருலகில் நாட்டுவித்தோன்

—சக்கரை-காதல்

மீறும் உலகில்எட் டுத்திக்கும் சொட்டையில்
வெல்லவல்லோன்
கூறும்தென் காரையில் சக்கரை வேந்தன்
கொழுந்தமிழால்
பேறும் புகழும் பெறவேண்டி நாவலன்
பெற்ற கையால்
மாறும் சவுக்கடி பெற்றது வும்கொங்கு மண்டலமே

—கொ. ம. ச. 53

சொட்டை – இருபுறமும் கூர்மையுள்ள ஓராயுதம்.

6 இகழ்ந்தேனு? இல்லையே

திருச்செங்கோடு கொங்க வண்ணுர் மரபிலே தோன்றிய வீரபத்திரன் கல்வி கேள்விகளில் தேர்ந்திருந்தார். சக்கரையின் வண்மை இரசிகத் தன்மைகளைக் கேள்வியுற்று, காரையூர் சென்று அவரைச் சந்தித்த

போது அவர் தம்மை அவமதித்ததாக எண்ணி மதியா தாரிடத்திலே வசிப்பதோ புசிப்பதோ தகாதென்று புறப் பட்டுவிட்டார். இது தெரிந்த சக்கரை விரைந்துசென்று புலவரை வழிமறித்து இகழவில்லையே என்று கொதிக் கும் நெய்யிலே கையைத் துழாவிச் சத்தியம் செய்தார். உடனிருந்து உணவருந்திஞர்; புலவரது எச்சில் வாயையும் கையையும் கழுவி விட்டார். இச் செயல் களால் பூரித்துப்போன புலவர் பிரபு மீது காதல் பிரபந் தம் பாடிஞர்.

மகிழ்ந்துகா ரைப்பதியில் வாழ்சக் கரைதான்
புகழ்ந்து திரிபுல வோரை—இகழ்ந்துநான்
வையவில்லை என்றுசொல்லி மண்டலமே லாந்துதிக்க
நெய்யிலே கையைவிட்டான் நேர்ந்து

—பழம் பாடல்

தூசர்குல வாணனுக்கோர் சோர்வுரைக்க வில்லைஎன
நேசமுட னேகாய்ந்த நெய்யதனிற் கையைவிட்டோன்

—சக்கரை-காதல்

முகம்சோர்ந் தகன்றிடும் ஏகாலிப் பாவலன்
முன்ன நின்றே
இகழ்ந்தேன் இலைஐய என்று, சுடுநெய்
யினிற்கையைவிட்(டு)
உகந்தே உணும்எச்சில் வாயைக் கழுவி
உவப்பியற்றி
மகிழ்ந்தே புகழ்பெறு சக்கரை யும்கொங்கு
மண்டலமே

—கொ. ம. ச. 52

7 விலைக்கு விற்கவா ?

தலயாத்திரை சென்றிருந்த சக்கரையை, புலவர் ஒருவர் சந்தித்து, தான்பட்ட கடனைத் தீர்க்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார். பதினைந்தாம் நாள் ஊர் சேர்ந் ததும் உதவுவதாகச் சக்கரை கூறவே, புலவர் போய்

விட்டார். சொன்ன கெடுவிலே காரையூர் சென்ற புலவர், இன்னமும் வந்து சேரவில்லை என்று அவரைத் தேடிப்போய், கரூரிலே சந்தித்து இதுதானு உங்கள் வள்ளல் தன்மை என்று கோபித்து, விலைகூறி விற்பேன் என்று மடியைப் பிடித்து இழுத்தாராம்.

மற்ருேர் புலவன் மடிமேற்கை போட்டிழுத்து
விற்ருல் அல்லாதென் வெறுமைநோய் தீராதே
எங்கும் விலைகூற வேஇசைந்த புண்ணியவான்
பொங்கும் கனகாபிஷேகமாப் பொழிந்தோன்

—சக்கரை காதல்

கொடையிற் பெரியோய் உடனே எனக்குக்
கொடாமையினுல்
கடையிற் பெற,நினை விற்றென் கலியைக்
கழிப்பன் என
மடியைப் பிடித்திழுத் தேவிலை கூறிய வாணன் மிடி
வடியப் பொருள்தந்த காமிண்டனும் கொங்கு
மண்டலமே

—கொ. ம. ச. 67

கார்மேகக் கவி பாடியது

தனிப்பாடல்

நீர்ப்பாசனம் நன்னிலம் நிதியம்
நேரும் சாவு வாழ்வுகளில்
பார்ப்பார்க்கு அளித்தோர் பேறெங்கே
பார்த்தோம், புலவர்க்கு இழிபழங்கூழ்
வார்ப்பா ரேனும் பூமியுள வரையும்
புகழ்ச்சி ஓங்குமெனும்
நேர்பாக் கற்ருேர்க்கு தவு தமிழ்
நேயா ஆனூர்ச் சக்கரையே

5. வால சுந்தரக் கவிராயர் பாடிய கொங்கு மண்டல சதகத்தின்படி; *

சக்கரை, சோழனை வென்றது

1. ஆனூர் புரக்கவும் விக்கிரமக் கோட்டை
அழிக்கச்சொட்டை
வீனூர் புரக்கவும் உத்தமச் சோழனை
வென்றனென்று
தானூர் புரக்கின்ற சக்கரை, பாண்டியன்
தந்தபட்டம்
வானோர் புரக்கக் கலிதடுத்தான் கொங்கு
மண்டலமே

பொருள்: சிவனுக்குரிய காரையூர் காக்கின்ற சக்கரை என்பவனுக்கு, ஆனூரைக் காப்பாற்றியதற்கும் விக்கிரமன் கோட்டையைச் சொட்டைமுனை என்னும் போர்க்கருவியால் பயனற்ற ஊராகச் செய்ததற்கும் உத்தம சோழனைப் போரில் வென்றதற்கும் பாண்டியன் மகிழ்ந்து தந்த 'உத்தமக் காமிண்டன்' என்னும் பட்

---

* அச்சாகாதது

வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்

வேலம்பாளையம்
28-10-64

பேராசிரியர் கு. அருணாசலக் கவுண்டரவர்களுக்கு,

அன்புமிக்க ஐயா,

நலம்; நலமறிய விழைவுடையேன்.

தாங்கள் குறித்தனுப்பிய பாடல்கள் மூன்றும், வாலசுந்தரக் கவிராயர் பாடிய கொங்குமண்டல சதக ஏட்டுச் சுவடிகளில் உள்ளவைகளே. அவற்றை உள்ளபடி திருத்தமாய்க் கூடிய விளக்கத்துடன் எழுதியுள்ளேன். வேறு வேலை மிகுதியால் அதிக கவனம் கொள்ள இயலவில்லை. முடி சூட்டுப் பாடல் இத்துடன் அடக்கம்.

டத்தைப் பெற்றுக் கவிவாணர்களைப் புரந்து அவர்களுடைய கலி—துன்பத்தைத் தவிர்த்தவன் வாழ்கின்ற நாடு கொங்கு நாடு.

விக்கிரமன் கோட்டை, விக்கிரம சோழனால் கட்டப்பட்டது; தென்னிலைக்குப் பக்கத்தில் இடிந்த மண் மேடாய் விக்கிரமக் கோட்டை என்னும் பெயரால் இன்றும் விளங்குகிறது.

சுந்தரபாண்டியன், கி. பி. 1285—1300 கொங்கு நாட்டைப் பகுதி பகுதியாய்ப் பிடித்து வந்த போது அது, விக்கிரம சோழன் மரபினனான வீர சோழன் என்ற உத்தமக்காச் சோழன் ஆட்சியில் இருந்தது. இச் சோழன் சிற்றின்பப் பிரியனாய்த் தீய செயல்களிலே ஈடுபட்டிருந்தான். அதனால் ஆனூர்ச் சக்கரை பாண்டியன் ஆட்சியை ஒப்புக் கொண்டு, பாண்டியன் சேனாபதியாய்ச் சோழனுடன் போர் புரிந்தான். கொல்லிமலை வரை சோழனை விரட்டிச் சென்று வெற்றியுடன் மீண்டான். மகிழ்ந்த பாண்டியனும் சக்கரைக்கு உத்தமக் காமிண்டன் என்ற பட்டத்தை வழங்கி, 'நல்ல சேனாபதி'யாய்த் தன் பால் வைத்துக் கொண்டான். இப் போரிலே விக்கிரமக் கோட்டை தகர்க்கப்பட்டது. இச் சம்பவத்தை

தக்க ராமாயணம் பலவிடங்களிலே தேடி, ஒருவாறு உருப்படியாக்கிப் பிரதிசெய்து வருகிறேன். சில படலங்களும் பாடல்களும் சிதைந்துவிட்டன; நிறைவுறச் செய்யப் பல இடங்களில் பலநாள் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. என்னிடம் பிரதிகள் வாங்கிச் சென்ற மெய்யன்பர்கள் திருப்பத் தரவில்லை. மற்றும் பிரதி வைத்திருப்போர் தெரிந்தால் எனக்குத் தெரிவியுங்கள்; விரைவில் தக்கையை நிறைவுறச் செய்வேன்.

வே. ரா. தெ.

2. நதிக் கொளும் கொல்லி ரசவாத கங்கையில்,
நாகபடம்
ஒதுக்கிய பாசையில்(?)உத்தமக்காமனை
ஒன்னலரை
அதுக்கிய வேல்சொட்டை ஆனூர்ப் பவுதை அன்
னக் கொடியும்
மதுக்கரை சூழ்ந்தனை வோர்களும் வாழ்கொங்கு
மண்டலமே

பொருள் : பலநதிகளைத் தன்னிடத்தே கொண்டு விளங்கும் ரசவாத கங்கை என்னும் இடத்திலே நாக மொழி தெரிந்த(?) உத்தமக்கா என்னும் சோழ மன்னனையும் ஏனைய பகைவர்களையும் வென்று அழித்த வேல் சொட்டை என்ற ஆயுதங்களும், ஆனூர் பவித்திரம் என்ற ஊர்களும், அன்னக்கொடியும், மதுக்கரை யினின்றும் குடிப்பிரிவு செய்யப் பெற்று வந்த வேளாளக் குடிகள் அனைவரும் வாழ்வது கொங்கு மண்டலத்திலே.

இப்பாடல், சக்கரையின் வெற்றி போர்க்கருவிகள் அன்னதானச்சிறப்பு அவனுக்குக் காணியாய் அமைந்த ஊர்கள் அவனால் பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாளர்கள் பற்றிக் கூறுவது.

ரசவாத கங்கை—கொல்லிமலையிலே உள்ள ஓர் யாறு; தழிஞ்சி முதலிய ஆறு நதிகள் இதிலே கலக்கின்றன; இதனை ஆகாய கங்கை என்றும் கூறுவதுண்டு. (நாகபடம் ஒதுக்கிய பாசையில் என்பதற்குச் சரியான பொருள் புலப்படவில்லை) சொட்டை, சக்கரையின் விசேஷ போர்க் கருவி;

சொட்டை முனை என்றும் இதைச்சொல்வதுண்டு. இருபக்கமும் கூர்மையான இதைப் பழைய கோட்டை அரண்மனையிலே இன்றும் காணலாம்.

திடமுலவு சொட்டைமுனை திக்கெட்டும் அதிரவே
செங்கோல் செலுத்து பொருந—

பவுதை—பவித்திரம் என்னும் ஊர். மதுக்கரை யிலிருந்து வேளாளர் குடிப்பிரிவு செய்யப்பெற்று, சேர சோழ பாண்டி கொங்கு நாடுகளிலே குடியேறியவர் என்பது மேழி விளக்கம் முதலிய பழைய நூல்களில் தெரிந்தது—

3. விக்கிரமன் கோட்டை அழித்திடும் கொற்ற
விசயநகர்ச்
சக்கரை என்றவன் வந்துதித் தான்தருக்
காரைநகர்க்
கைக்கரம் சொட்டையில் வீரர் கதறக்
கதறக்குத்தி
வைக்கவும் சக்கரை உத்தமக் கோன் கொங்கு
மண்டலமே

பொருள்: விக்கிரமக் கோட்டையை அழித்த வெற்றியையுடைய விசயமங்கலத்துக்குரிய சக்கரை என்பவன், மரங்கள் நிறைந்த (நத்தக்) காரையூரில் தன்கையில் உள்ள சொட்டை முனை என்னும் போர்க் கருவியால் பகைவனுடைய போர் வீரர்கள் கதறி அழும் படி குத்திக் கொல்லும் பொருட்டு சக்கரை உத்தமக் கோன் தோன்றியது கொங்கு நாடு—

உத்தம சோழனது நாட்டதிகாரிகள் ஆதலின் சக் கரை மரபினர் உத்தமக்கோன் என்னும் பெயர் பெற்

றனர். இவர் அதிகாரத்துக்குட் பட்டிருந்த ஊர்களிலே விஜயமங்கலம் ஒன்று.

முடிசூட்டுப் பாடல்

மகாவித்வான் வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் ஏட்டினின்றும் பெயர்த் தெழுதியது.

இரண்டாம் விக்கிரம சோழன் கி. பி. 1118-1135 கொங்கு நாட்டை ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலே ஆனூரில் வாழ்ந்தவன் கரியான் சக்கரை. அப்போது, மணலூர் நாட்டில் விக்கிரம சோழனுக்குரியதாயிருந்த தென்னிலை விக்கிரமக் கோட்டைக்குத் தலைவனாயிருந்தவன் வெங்கலமடராயன் என்ற வேட்டுவத் தலைவன். இவன் சோழனோடு மாறுகொண்டு இறைகொடாதிருந்தான். சோழன் வேண்டிக்கொள்ளவே, கரியான் சக்கரை சோழ சேனாதிபதியாய்ச் சென்று, வேட்டுவ வெள்ளை வெங்கலமடராயனோடு போர்புரிந்து, அவன் வாழ்ந்திருந்த கோட்டையைத் தகர்த்து, அவன் முடியையும் கவர்ந்துவந்து சோழன் முன்னிலையில் வைத்தான். மகிழ்ந்த சோழனும் உத்தம சோழன் என்ற பட்டத்தையும் தனக்குரிய மாலை கொடி முதலிய அரச சின்னங்களையும் கொடுத்துக் கௌரவித்தான்.

—வெ. ரா. தெ.

இருநிலந் தன்னில் உறை யூர்ப்பட் டணத்தினில்
இருந்து அரசாட்சி புரியும்
இரவிகுல விக்கிரமச் சோழ ராசேந்த்ரனுக்கு
இறைவரி கொடாமல் இகல்செய்து
இருந்த வேட்டுவ வெள்ளைவெங் கலமட ராயனோடு
எதிரிட்டு உக்ர முடனே

ஈடாடி விக்கிரமக் கோட்டை நிர்த்தூள்பட
இடித்துச் சராச ரியாய்
எட்டிமெட்டித் துசங் கட்டுநிட் டூரமாய்
இகலர் பெண்டீர் கழுத்தில்
இட்டிருந் தவருடைய முக்குறுணித் தாலியையும்
எண்ணிக் கையால் அறுத்து
ஈரிலா வெங்கல மடராயன்முடி யைக்கவர்ந்
தே அரசன் முன்னர் வைக்க

இவருக்கு நிகரான வீராதி வீரரார்
என்னவே மன மகிழ்ந்து
இருநிதி விமானமும் ஆத்திமாலையும் திவ்ய
ஏற்றுப் புலிக்கொ டியுமே
மிகுசிங்க முககவிகை கடக சூ டாமணி
விளங்கு விருதுங் கொடுத்து

மெய்யான காவேரி வளநாடு தன்னிலுயர்
மேல்கரை திருக் கண்டியூர்
விதரிகொடு முடிசிராப் பள்ளிஉயர் தஞ்சையும்
வெஞ்ச மாங் கூடலூரும்
கருதரிய காளிங்க னூர்விசய மிகுகின்ற
காங்கயம் விசய மங்கை

கனமுற்ற ஆதீக மதுகொண்டு தண்டமிழ்க்
கவிஞரால் அதிக கீர்த்தி
காம்பீரமாய்ப் பெற்றுத் தாய்முதுகில் ஏறவும்
கன்னி வாழையை வெட்டவும்
கந்துகச் சவுக்கால் அடிக்கவும் பொறுத்துநெய்
காய்ந்த கொப்பறையிலே தான்
கையிட்டு நெல் தேய்த்துக் குட்டினகைக் கேதங்கக்
கணையாழி கவிக்கு உதவினேன்

கட்டவும் கயிர் வெட்ட வாளீட்டி கதிர்சொட்டை
கனபரி செலாம் பெற்றுமே
காரைஆ னூர்எனும் மா பழங் கோட்டையில்
கதித்தமுடி மன்னனுகக்
கனிவுடன் கொங்கிணைக் காத்துநீ டூழியாய்க்
களிப்புடன் வாழும் என்று
பரன்வெற்பு நிகர்சத்தி சிவன்மலைக் குமரேசர்
பரமர் திருவுளக் கடாட்சம்
பாலிக்க வேகரியான் சக்கரைமன் ருடிக்குப்
பாரில் முடிசூட்டி ஞரே

1. சோமன் சர்க்கரை
உத்தமக்காமிண்டன் மகன்
அழகன் சர்க்கரை
உதமக்காமிண்ட மன்ருடியார்

கலி 4347—4368
கி. பி. 1245 முதல் 1266 முடிய — சாலி 1168—1189
21 வருடம் — பிரபவ சித்திரை 1 முதல்
அட்சய பங்குனி 31 முடிய

(நத்தக்) காரையூர்: பிரபுடதேவர் காலம் : ராயர் சமஸ்தான காரிய கர்த்தர், ஊமத்தூர் நஞ்சைய உடையாரால் இராதாபுரத்தில் (தாராபுரம்) மன்ருடியார் என்ற பட்டமும் உம்பளிக்கை கிராம மாணியமும் விருதுகள் பலவும் பெற்றவர். தென்னிலேக் கோட்டையை வென்றவர்.

காரையூர் செயங்கொண்டய்யர் பாடியது

கலியுக சகாப்தம் நாலாயிரம் முன்னூறுடன்
நாற்பத்து எட்டின் மேலாய்க்
காணும் பராபவ மாசிஒன்பான் தேதி*
கனகொங்கு ராயன் சிரம்

மலிய நேராய்க்கண்டு ராயரின் சமஸ்தானம்
மன்னு காரிய கர்த்தராம்
மதிமிக்க நஞ்சை யுடையாரவர்கள் மனதினில்
மகாமிக மகிழ்ச்சி கொண்டு

ஒலிகொளும் முரசுகள் பேரிகை முழக்கமது
உலகெலாம் அறியும் படி
உத்தமக் காமிண்ட சோம சர்க்கரை மகன்
உயரழகன் சர்க்கரைக்கு

---

* கி. பி. 1247 பிப்ரவரி 1

துலிய பட்டும் தாளி சவுக்களி கபாய் குஞ்சம்
தூய காளாஞ்சி குல்லாய்
துத்தர பல்லக்குடன் பட்டமும் தந்துமே
துலக்க மோடனுப் பிஞரே. 1

இவரது மனைவியார்மீது
காரையூர் செயங்கொண்டய்யர் பாடியது

அவனிதனிலே புகழ்க்காரை நகர் மன்னவன்
அழகன் சர்க்கரை மனைவியார்
அருந்ததிக் கிணையான கற்புடைய மங்கையாம்
கோவிந்தவேள் அரும்புதல்வி, முருகனின்
அருளில்வரு வனிதையாம் அம்மை சிவகாமி என்பார்
ஆனைமுகவோனை அதிகாலை துதியாது
எதும் அருந்தாத விரதமுடையார்

தவநிலை வழாது சிவராத்திரியில் விரதமது
தனைநமது *செயங்கொண்ட நா
தக்கடவுள் சன்னிதியில் மிக்க பதிறுவகை
தகுந்த அபிடேகம் அதுவும்
தவருது செய்துநை வேத்திய மதானபின்
தழைக்கவே தூபதீபம்
தரிசனம் செயும்வேலை, அம்மனின் இடதுகை
தான் இல்லை என்று அறிந்து

சிவனிடது பாகி உனை அணுகுபவர் இல்லையோ?
சீர்படப் புதிய தொன்றைச் செய்து
நல பிரதிட்டைசெய நமதரண்மனைச்
செங்கோலும் வினவ விலையோ?
செப்புவாய் என்று கண்ணீர்விட்டு மூர்ச்சையாய்ச்
சிறிதது தெளிந்த பின்னர்
சினத்துடன் வெளிவந்து அரண்மனையை
சென்றனர் நடு இருளினில் [நோக்கியே

* நந்தக் காடையூர் சிவாலய இறைவன் பெயர்.

எவரும் ஒரு துணைவர மறுத்தங் கடைந்தனர்
எழுப்பினர் காரை மன்னரை
ஏனிந்த விதம்என வினவவும் அம்மனின்
இடதுகை பின்னம் என்றார்
எல்லா விசாரணையும் அப்புறம் எனச் சொல்லி
ஏற்றசில புதிதமைத்து அது
ஏலவே பிரதிட்டை கலியின் நாலாயிரம்
ஏறும் முன்னூற் றைம்பதே.* 2

* கி. பி. 1249

2. சொக்கன் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார்

கலி 4368—4384
பராபவ சித்திரை 1 முதல்
சித்திரபானு பங்குனி 31 முடிய

25-2-1267 முதல் 25-3-1283 முடிய 16 வருடம்

காரையூர்: விடம் தீர்ப்பவர்; பயித்தியம் தீர்ப்பவர். நல்லாண்டார் பொங்கலில் குயவர் ஞாயம் தீர்த்தவர். இவர் சகோதரர் குமாரசர்க்கரை என்பவர் சோதிடம் வல்லார்; குமாரபாளையத்தில் இருந்தவர்.

சம்பிரதி ராமபிள்ளை பாடியது

சொக்கன்எனும் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்டர்
சொந்த மருமகன் முத்துவேல் வேளுக்கு
மிக்க விஷங் கூடியதோர் சர்ப்பம் ஒன்று
மிரட்டவந்து கடித்ததனுல் விஷமும் மீற

தக்கதொரு மந்திரத்தால் அழைக்கச் சர்ப்பம்
தான்வரவே சர்க்கரையார் அதனைப் பார்த்து
கக்குவிஷம் என்று சொல்லக் கடிவாய் தன்னில்
கடித்தபற் கொண்டே உறுஞ்சிக் கா டேகிற்றே. 3

செயித்தபிரம் பால்வந்து சேர்ந்தசொக்கன் சர்க்கரைக்கு
வயித்தியம தொன்றுமிக வாய்த்ததுவே - பயித்தியத்தை
நூத்திஎட்டு மேஅடித்து நோவுபொறுத் தோர்க்கந்த
மாத்திரத்தில் நீக்குமருந் தாம். 4

திரு உயரும் நற்காரை மன்னவன் கொங்கில்உள
திரிஎட்டு* நாட்டினுக்கும்
தீராத சச்சரவு சாதிமத வாதுகள்
தினம்தீர்த்து வைக்கும் இறைவன்

* 24

தருசொக்கன் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்டர்
தான்அகம் மகிழ்ந்து காணத்
தமியனும் சம்பிரதி கிழராம பிள்ளைஉன்
தாள்பணிந்து எழுதும் ஓலை

வரு யுவ சித்திரை இரண்டு தேதியில் உங்கள்
வளர்த்து குல தெய்வ மாகும்
வலியநல் லாண்டவர் எடுத்துநாங்கள் செய்ய
வழக்கமது போல் குயவர்கள்

மருவும் உலகுடைய ஊர்வந்து மண் பாண்டங்கள்
வனைய மாட்டோம் என்பதால்
வழக்கிதைத் தீர்த்துநல் தேவகாரியம் ஈது
மங்கிடா தருள்க வாழி. 5

தம்பி குமாரபாளையத்தில் இருந்த குமார சர்க்கரை மீது
சம்பிரதி ராமபிள்ளை பாடியது

கொஞ்சும் மொழிச் சொக்கன் சர்க்கரையார் தம்பி
குமார சர்க்கரை தன்பேர் சூட்டும் ஊரில்

பஞ்சபட்சி சரநூல் ஆராய்ச்சி செய்து
பகுத்தறிந்தே எதிர்காலப் பலனை எல்லாம்

தஞ்சம் என்று வருவோர்க்குத் தயவாய்ச் சொல்லும்
தகைமை உளார், குடும்ப சகிதத் தோடேகி

கஞ்சி காளத்தி முதல் சேதுயாத்ரை
கண்டுவர மூன்றுமதி ஆவதற்குள்,

வஞ்சியங் குளத்திருந்தே உழுவதற்கு
வசமில்லா முள்காட்டைக் குடிகள் கூடி

6

நெஞ்சதனில் கபடமின்றிச் செடிமுள் கொத்தி
நேராக்கி உழவுசெய்து மழைநாட் காலை
கொஞ்சமும் தா மதியாமல் விதைஏர் எல்லாம்
குறைவின்றிக் கொண்டு வந்து விதைத்த பின்பு
புஞ்சையதில் பசும் பயிரை வந்துபார்த்தும்
பூரித்து விருந்திட்ட புண்யவானே. 6

3. **கரியன் சர்க்கரை** **கலி 4384—4408**
உத்தமக் காமிண்ட **சுபானு சித்திரை 1 முதல்**
மன்ருடியார் **பிலவங்க கார்த்திகை 13 முடிய**

கி. பி. 1283 மார்ச்சு முதல் 10-12-1307 முடிய
24 வ. 7 மா.

காரையூர் : மதுரை வீரப்ப நாயக்கரிடம் வெள்ளி வில் வெள்ளிப் பல்லக்குப் பெற்றவர்.

முத்தூர் செல்ல குப்பண கவுண்டர் பாடியது

சந்தம்

பதினெட்டு முனைகட்டி எதிரிட்டு வருசொட்டை
பாருக்குள் வீரப்பனும்
பயிரகுல சர்க்கரை நளச் சக்ரவர்த்திமுன்
பதினெட்டு வாள் பறித்து

கதிருற்ற மதுரைக்குள் பரிவிட்டு முனைபெற்ற
காண்டீப விருது கொண்டோன்
காங்கய நன்ருட்டில் வருசெய சொட்டை வல்லவன்
காரைநகர் தனில் உதித்தான்

எதிரிட்டு வரு துட்டர்களை முட்டி சிரம் வெட்டி
ஈரல் குடல் நிணம் வகுத்து
இருபத்துநாலு நாட்டுள்ளவர்கள் மனம் மகிழ
இரசிதச் சிவிகை பெற்ருர்

மதிளுற்ற கள உக்ர வருசக்ர துரைமெச்ச
மகிழ் சொக்க மன்ருடியார்
மகன் கரிய சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்டர்
வளர் மவுலி சூடினரே. 7

எதிலும் அதிபதியான சொக்க சர்க்கரை புதல்வர்
இனிய கரியான் சர்க்கரை
ஏற்ற தொரு நண்பன் நான் ; முத்தூரிலே
செல்ல மொடு சேர் குப்பணன்

சதிருடைய மதுரை மீனுட்சியைத் தரிசிக்க
சாரும் இரு குதிரை ஏறி
சலிப்பின்றி இருதினப் பயணம் அதிலே அங்கு
சார்ந்தபின் தீர்த்தம் ஆட

நதி வைகை அதில்நீர் இல்லாததைக் கண்டு
நாடியே கோயிலுக்குள்
நடுவினில் இருக்கு பொற் ருமரையில் நீராட
நாங்கள் இரு குதிரையுடனும்

மதில் அருகில் உள்ள ஒரு கடையிலே சேணம் அதை
வைத்துவிட் டுள்ளே செல
மயங்கி என் குதிரையும் இரண்டு வாசற் படியில்
மறுகால் எடுத்து வைக்க

அதிக பயமாக முடியா தென்று கண்டு அதனை
அங்கேயே கட்டிவிட்டு
ஆனந்தமான தேமணியும் உரைமணியுமுள்ள
அதிபர் சர்க்கரை குதிரையோ

கதிதரும் தங்க நல் தாமரையில் எங்களொடு
கலங்காது உளே இறங்கக்
கண்டு அதைச் சொக்கரிட தரிசனம் செயவந்த
கனமதுரை வீர நாய்க்கர்

புதிய மிக அதிசயம் அது இது எனப் பார்த்தங்குப்
புன் சிரிப்போ டெங்களைப்
பொறுமையாய்க் கூப்பிட் டழைத் தெங்களூர் பேர்
வினவிப் புரிந்து கொண்டு

நிதிமிகும் குதிரை அதை நீவிக் கொடுத்தவரும்
நீங்காது எங்களுடனே
நிமலி சிவகாமி திரிசூலி மீனாட்சியை
நினைந்து தரிசிக்க வரவும்

குதிரையிது கடிவாளம் அதை எடுத்தால் உங்கள்
கூடவே வருமோ என
கோதிலாச் செண்டி அவள் அருளினால் வரும் எனக்
கூறவும் பார்ப்போம் எனத்

துதி புரிந்தனர் மனதில் பல்லி உச்சம் சொலவும்
துகளற எடுத்து விட்டார்
தூய்மையுள படிகள் எல்லாம் கூடவே வந்து
துணிவுடன் பக்கம் நின்று

விதியுடன் பணிவு செய்து அம்மனின் பிரசாத
விபூதி பெற்ற பின்பு
வேண்டிமிக நாய்க்கர் அக் குதிரைக்கும் ஓர் மாலை
விரும்பியே போட்டு வித்து

திதி இன்று தாதையார் செய்வதது மனையினில்
தேடுவார் என்னை அங்கே
தெவிட்டாது நீங்களும் கூடவே வந்துண்டு
திரும்பலாம் பின்பென்னவும்

முதிய வயதிவர் விரத மாகையால் ஒன்றுமே
மோந்து பார்க்கார் என்னவும்
மோசமதிலாத நல்தாம்பூல மானஅது
முன்வந்து பெற லாகுமே

இதிலெதுவுமே தோஷமில்லை வாருங்கள் என்ன
இருகுதிரையோ டேகவும்
எங்களுக்குத் தக்க ஆசனம் அளித்து அதில்
இருக்க வைத்துப் பசும்பால்

கொதியுடன் இருப்பதில் சர்க்கரையுடன் பழம்
கொடுத்து நல் பசி தீர்ந்தபின்
குறிப்புடன் இரண்டு குதிரைக்குமே நெல்லுடன்
கோதிலாக் கடலை வைத்தார்

பதி அதிற் சேருதற்கு ஏகுவோம் என்னவும்
பரிந்து விடை தந்து வெள்ளிப்
பணிஉள சலங்கையின் மாலை அசுவத்திட்ட
பண்பு மிகு நண்பர் அவரே. 8

இவரது கனிட்ட புதல்வன் சொக்கன் சர்க்கரை மீது
முத்தூர் செல்ல குப்பண கவுண்டர் பாடியது

காரையானூரில் பட்டம் செலுத்திடும்
கரிய சர்க்கரை மன்னரின்
கனிட்ட புத்திரரான சொக்கநற் சர்க்கரைக்
கவுண் டரவர் முருகா எனும்

பேரையே நாவில் எந் நேரமும் சொலுகின்ற
பெரியதொரு பக்தி பூண்டு
பெண்டு பிள்ளைகளுடன் புன்னத் திருந்தங்குப்
பேரின்பம் எய்தித் திரு

நீறையே மேனி முழுதும் சதா பூசுவார்
நிருவிகற் ப சமாதி
நீங்காது பழகுதற்குப் பழனி தகும் எனும்
நினைப்பு மேலிடவும் அந்த

ஊரையே விட்டங்கு சென்று சண்முக நதிக்கு
உறுபாதை அதன் அருகினில்
உற்றதோர் நிலந்தனக்குத் தக்க விலை தந்து
உரிமையது செய்து கொண்டு

ஏரையே தெய்வம் என எண்ணும் வேளாளருக்கு
இனிய சர்க்கரை மடம் என
எவரும் சொலும்படி அமைத்து அதிற் சிறிய குகை
ஏற்றபடி செய்து அதனுளே

பாரையே நினையாது குண்டலியின் யோகமது
பண்பொடு புரிந்துவரு நாள்
பக்குவங் கண்டெனைத் தீட்சை பெறுதற் காய்ப்
பணித்த ஓரோலை யது தைத்—

தேரையே பார்ப்பதற்காக உடன் வருக இது
திருவருள் அது எனவும் எழுதித்
திருமடப் பழனிவேலிட மதைத் தர வரும்
திருக்கினைப் பார்த்து விரைவில்

சாரைவேகங் கொண்டு என் அசுவமதில் ஏறி வெகு
சடுதியாய்ச் சேர்ந்து பார்த்தேன்
சமாதியுள் அடங்கினர் கலியின் நாலாயிரம்
சதுர் நூற்றிரு பத்திலே. ௯

4. சோமன் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடியார்

கலி 4408—4431
பிலவங்க கார்த்திகை 14 முதல்
பிரமோதூத தை 13 முடிய

கி. பி. 11-11-1307 முதல் 18-1-1331 முடிய
23 வ. 2 மா.

தமது கவிகள் : ஆனூரம்மன் மீது

முந்தைநாட் பாண்டியர்கள் காலத்தி லேசொக்கர்
மொழிந்தஅச ரீரி வாக்கால்
மோசமுள களவுபொய் சூதுவா துகளெலாம்
முற்றும் தீர்ந்த தெனவே

சந்தமுள கவிகொள்திரு விளையாடல் ஒருவேளை
சாமர்த்திய மான கட்டுச்
சமர்த்தினால் பாடியும் இருக்கலாம் என்றுநான்
சந்தேகம் வைத்த எந்தன்

சிந்தையைத் தெளிவித்த தேவிஆ னூரில்வாழ்
திரிசூலி நீலி வாமி
சீரான உன்பெருமை நேராக நான் கண்ட
சிறப்பைஎவர் களும்அ றிந்து

நந்தல்இல் லாதபடி வந்தனைகள் செய்திடில்
நல்லசுகம் மிகவும் அடைவர்
நானும்இனி எந்நாளும் மறவாதி ருக்கஅருள்
நடந்தகதை சொல்கி றேன்கேள்

எந்தனிட மனைவியின் மிளகுமணி களவுபோய்
எங்கெங்குமே தேடியும்
ஏற்றமுள சாமிபூ சாரி சோசியர்களால்
எவர்என்றும் அறிய வழிஅற்று

உந்தனிடம் வந்துமுறையிட்ட அன்றிரவு நான்
உறங்கவே சொப்பனத்தில்
உல்லாசமான ஒரு பெண்போல வந்துசொலி
உடனே புறப்ப டென்ருய்

அந்த ராத்திரிஅதனில் ஆனூரை நோக்கி எனது
அசுவமதில் ஏறிவந்தேன்
ஆகுவிரல் அருணுண்டி அரவு கடிபட்டதும்
அவன் மனையுள் அம்மி அடியில்

சொந்தமுள மணிமாலை சுருட்டிக் கிடந்ததும்
சொன்னபடி கண்டடைந்தேன்
சோமநற் சர்க்கரையாம் நாமும் எக் காலமும்
சுகமொடு துதிக்க அருளே. 10

பூமகளும் நாமகளும் புவிமகளும் நீஎனவே
புந்தி கொண்டு
நேமமுட னேமதிய நாள்தோறும் பலவன்னம்
நிவேதித் தேனே
தாமதமில் லாதருள்செய் ஆனூர் வாழ் பகவதியே
தமியன் ஆகும்
சோமன் எனும் சர்க்கரைஎன் கைச் சிரங்கை
நீக்காத சூழ்ச்சி என்னே? 11

கக்குகசு, கொக்குகுகை, கா கே கி
குகூகக்கு, காக்கைக்கு ஒக்க
இக்குமொழி வதனமொடு ஏற்றபொறை
பற்களதும் இருகண் வித்தை

முறை நிரனிறைப் பொருள் கோள். மொழி கக்கு— கற்கண்டு. வதனம் க—சந்திரன். பொறை கூ—பூமி. பல் கொக்கு+கு—கொக்கின் நிறம். கண் கை—வண்டு.

மிக்குளநற் சாயல்குரல் மீறுகுழல்
நிறம்முறைறயே மிளிருகின்ற
பக்குவியாம் செண்டிகையின் பாதப்போ
தெப்போதும் பணிதல் செய்வாம். 12

மதியினிப்பு றத்துவைக லைக்காணு முண்டகத்தின்
மலரை யொப்பு
மதியினிப்பு வரு மனத்தெ மாட்சதமா தங்கிதிரு
வடியைப் பேணும்
மதியினிப்புப் பொடியினிட மாப்பதத்தப் பதைநீக்கி
மகிழ்ச்சி தந்தாய்
மதியினிப்பு காமறுகோ மனையெதற்கு மெங்குலகௌ
மாரி வாழி 13

வித்தை கா—சரஸ்வதி. சாயல் கேகி—மயில். குரல் குகூகம்—குயிலின், கு—தொனி. குழல் நிறம் காக்கை+கு—காக்கைக்கு

மதியின் இப்புறத்து வைகல்—சூரியன். சூரியனைக்காணும். முண்டகம் (—தாமரை) மலர்

மதி இனிப்பு வரும் மனத்(தையுடைய) எம் ஆண்—எமது ஆனூர்

மதி இனிப்புப் பொடி — சோமன் சர்க்கரையுடைய மா—குதிரையின், பதத்து அப்பு அதை—காலில் தங்கிய நீர் வியாதியை

மதி சோமன் இனிப் புகான் — மறு கோ மனை—வேறு தெய்வங்களின் கோயில்.

5. அழகன் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார்

கலி 4431—4451
பிரமோதூத தை 14 முதல்
விகுருதி பங்குனி 13 முடிய

கி. பி. 19-1-1331 முதல் 8-3-1350 முடிய
20 வ. 2 மா.

[காரையூர்: பூந்துறை பெரிய வீட்டு மாமன் வாரண வாசிக் கவுண்டரிடம் பஞ்சாக்கர உபதேசம் பெற்று, காசி சென்று முத்தியடைந்தவர். ஜெயங் கொண்டீசுரர் பதிகம் செண்டிகாதேவி பதிகம் பாடியவர்.]

நயங்கொண்ட விஞ்சைஉரு லட்சம் செய்தே
நான் அழகன் சர்க்கரை என்கைப் பிரம்புள்
சுயங்கொண்ட தங்கத்தின் தகடு தன்னைச்
சொருகி அடைத்துள்ளதற்குத் தூபம் இட்டு
செயங்கொண்ட நாதரின்மேல் ஆணைவைத்துச்
சிரம்மீதில் நூற்றெட்டுத் தரம் அடித்தால்
பயங்கொண்ட சர்ப்ப விடம் ஏறி, நாடி
படுத்துவிட்ட மனிதரையும் எழுப்ப லாமே. * 14

காரையூர் குருநாத நட்டுவன் பாடியது

சோமன் சர்க்கரை மன்றாடி யார் சுதன்
சுமுகமான அழகநற் சர்க்கரை
பூமகளைக முடியது சூடியே
பொற்பு வாய்த்த திருமணம் ஆனபின்
மாமனார் உபதேச பஞ்சாக்கரம்
மனதுளே கொண்டு பக்திமுதிர்ச்சியாய்
சேமமாகக் கங்கா காசியாத்திரை
செய்யச் சென்றவர் சேர்ந்தனர் முத்தியே 15

* இது அவர் கைப்பிரம்பின்மேல் எழுதப்பட்டிருந்ததாம்.

6. கரியன் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார்

கலி 4451—4480
விகுருதி பங்குனி 14 முதல்
காளயுத்தி ஆடி 10 முடிய
கி. பி. 9-3-1350 முதல் 7-7-1378 முடிய
28 வ. 3 மா. 27 நா.

காரையூர்: சகோதரர்: மேலப்பாளையம் தீர்த்த கவுண்டர், முத்துரத்தினக் கவுண்டர்.

சிவன்மலை சிவகிரி பண்டிதர் பாடியது

தானத் தானன தானத்தானன தானத் தானதனு

பாரும் காரைமன் கரியான் சர்க்கரை
பக்தி மிகப் பெருகிப்
பண்புள சிவமலை ஆண்டவர் தேர்வரு
பாதை அதை நிரவி

நேரும் கலியுக நாலாயிரமொடு
நானூற்றைம் பதுநாள்?
நிகழும் நந்தன ஆண்டு தை பத்தேழ்
நிலை பெயர் தேதியினுள்

சீரும் கொண்டிடவே கிரிசுற்றிச்
செப் பமிடத் தனது
செம்மறி யாடுகள் நூறது விற்றுச்
சேர்ந்த பணத்தினிலே

ஏரும் குதிரை இரண்டது வைத்துஇங்கு
ஒன்றுஅங்கு ஒன்றுஅ தின்மேல்
எக்கியே வந்திரு வேளையுமே தினம்
ஏழுள் முடித்தனரே.*

---

*அழகன் சர்க்கரைச்சிறுவன் அனுமந்தர் கோவில்வரப்
பழகுவதைப் பார்த்துக்கற் பாறைகளை—மளமளெனப்
பேர்த்துச் சிவமலைமேற் பெரும்பாதை செய்தாரே
தீர்த்தகிரிச் சின்னமலைத் தேன்.

அழகன் சர்க்கரை	கலி 4480—4509
உத்தமக் காமிண்ட	காளயுக்தி ஆடி 11—
மன்ருடியார்	சர்வதாரி வைகாசி 19

கி. பி. 8-7-1378 முதல் 14-5-1408 முடிய
29 வ. 10 மா. 9 நா.

ஆனுரம்மன் கோயில் முன் மண்டப வேலை செய்த
சிற்பி சோமசுந்தரம் பாடியது

உயருபுகழ் ஆனூர்வாழ் உத்தமிமண் டபம் கட்டி
முடிக்கும் மட்டும்
பயிரகுலப் பெரியோர்கள் பணம்மட்டும் தான்
பணியா ளர்க்கு [கொடுத்தார்
வயிறு நிறை யச் சோறும் வாய்க்குவெற் றிலை பாக்கும்
வாங்கித் தந்து
தயிரொடுமூ வேளையிட்ட தர்மமது அழகன் சர்க்
கரைய தாமே. 17

சேற்றூர்க் கவிராயர் பாடியது

❋கரியான் சர்க் கரை புதல்வன் கண்ணழகன் சர்க்கரையார்
சிறிய வய தே கொடையைச் செய்தாரே – அரியதொரு
செம்மறிக் கி டாய்க் குட்டிச் சேற்றூர்க் கவிக் கீந்த(து)
எம்மனத்தென் றும் நீங்கா தே.
2

சிறிய தந்தை மேலப்பாளையம் தீர்த்தகிரி
சின்னமலைக் கவுண்டர் பாடியது

சீர்மேவு காரையிற் கரியசர்க் கரை புதல்வன்
செல்வத்துடன் வளர்ந்த
சிங்கார மான அப் புக்குட்டி என்று சொல்
சிறந்த அழகன் சர்க்கரை
சிறுவயது முதல் இருபத்தொரு வயது வரையில்
சேவல்கள் கட்டு தற்குச் [இவர்
சித்தோடு பூந்துறை சென்று விளையாடியே
செயித்துவரு வேலை அல்லால்

பார்மேவு விவசாய வேளாண்மை யிடுவதைப்
பார்த்தறிய வேணும் என்ற
பண்புள்ள எண்ணமது கொஞ்சமும் இலாததைப்
பார்த்திடு பிதாவும் ஓர் நாள்
பையனுக்குப் புத்தி சொல்லி இனிமேல் நிதம்
பண்ணயம் போய்ப் பார் எனப்
பகர்ந்ததைக் கேட்டு மகன் பண்ணிய விதந்தனைப்
பாடுகிறேன் சிற்றப்பன் நான்

தார்மேவு மேலைநகர் முத்துரத்தின சாமி
தந்தசிறு குதிரையின் மேல்
தனிமையாய்ச் சென்றநம் அப்புநற் குட்டியும்
தாளுஞ்சிக் குரங் காடு போய்
தம்முடைய ஆடுகள் எலாம் பசும் புல் மேய்த்த
தண்டுவக் கருஞ் சென்னியைத்
தடி கொண்டு நாலைந்து அடிகள் தரவே அவன்
தவிப் பதைத் தந்தை கண்டு

ஆர் செய்தது ஈதென்று வினவவும் அதற்குநம்
அரண் மனைச் சாமி என்முன்
அப் புவை இப்பவே கூட்டிவா என்ன ஒரு
ஆள் விட்டு வரவழைத்து

அந்த அடி தந்ததற்கு என்ன தப்பிதம் என
அம் மாடு மேய் காட்டினில்
ஆடுகளை மேய்த்ததால் என்று பதில் சொல்லவும்
அது குற்றம் ஆகுமோ கேள்

நேர்கண்டு நான்கொண்ட அனுபவம் சொல்கிறேன்
நெஞ்சினுள் வைத்து நடவாய்
நிற்கும் நாலாடுகள் விற்கும் விலை ஒரு மாடு
நிச்சயம் விற்குமோ சொல்
நேர்த்தியுள ஆடே படைப் பென்றும் ஆரியம்
நேர்ந்த வெள் ளாமை என்றும்
நிலையுள்ள ஆட்டெருவு அவ்வருடம் மாட்டெருவு
நீண்ட மறுவருடம் என்றும்

பேர்கொண்ட பழமொழிப் படியுள்ள ஆடுகள்
பெரு வயிறு நிறைய மேய்ந்தால்
பெட்புடன் குட்டிகள் மாருது போட அது
பெருகுவதால் சாணியும்
பிரண்டு நித்தப்பட்டி மாற்றுதற் கேதுவாம்
பிசகு ஈதில் இல்லை என்னப்
பின்னை நூருடு போடுஞ் சாணி ஏழ்மாடு
போடாதோ சொல்லும் என்ன,

கார்கொண்ட கையுடைய தந்தையும் மைந்தனின்
கருத்தினை விளக்க எண்ணிக்
காட்டுறேன் ஆட்டெருவு போட்ட
[வெள்ளாமையின்
கணக்கை நீயே காண் எனக்
கலுங்கென்ற ஒரு சிறிய சதுர நற் குட்டையைக்
காண இரு பாதி ஆக்கிக்
கடுகவே ஒரு பாதி ஆட்டு நற் பட்டியும்
கண்ட மறுபாதி தன்னில்

சார்கின்ற மாட்டினிட் பட்டியும் போட்டதிற்
சரியான எருவான மேல்
சலிக்காது சேடைநீர் பாய்ச்சியே மண்ணதும்
சலசலென ஆகும் மட்டும்
சங்காது உழவிட்டு, புழுதி சரியான பின்
சமமான பாத்தி கட்டிச்
சரியான வேருள்ள ராசி நாற்றுக் கொண்டு
சடுதியில் நடவு போட்டு,

தேர்கின்ற சிறுகாய்வு வந்தபின் சளுவுநீர்
தேங்காது நன்கு பாய்ச்சித்
தேறிஅது தழைவுகண் டானபின் களையதும்
திறமாகவே எடுத்துத்
தெற்றெனக் காய்ந்தபின் மேல்நீர் அடிக்கடி
தியங்காது விட்டு வந்து
தீங்குநோய் வாராமல் மாடாடு பூதாமல்
திணையளவும் வாடிடாமல்

தூர்கட்டியே கரு கருப்புடன் வளர்ச்சியாய்த்
தூயநற் கருக்காய தாய்த்
தோடான கருதுகள் ஈடான பந்துபோல்
தோமறச் சிவந்த பின்னர்
துங்கமுள இருபாதி கருதையும் வெவ்வேறு
தொகுப்பொடு பிரித்து வெட்டித்
தூரமில்லாது பக் கத்துக் களத்திலே
துகளறக் குவித்து மூடிச்

சோர்வு கொண்டது மிகவும் அவி யாமலே அதைச்
சோதித்த பக்கு வத்தில்
சூடுற்ற குத்தால் ரெண்டும் பிரித்துச்
சுணங்காது காய வைத்துச்

சொல்லிய இரண்டையும் தனித்தனியதாகவே
சுற்று தாம் பதில் அடித்துச்
சூரையுள காற்றின்றி நல்ல காற்றுக் கண்டு
சொகுசுடன் நின்று தூற்றி

மார்கொண்டு மாதாரி பொட்டதும் விலக்கியே
மதிப்புள்ள ராசி கூட்டி
மத்திக் களத்திற்கு வித்துருவதும் போட்டு
வள்ளமது கொண்டு வந்து
மகனும் தகப்பனும் பண்ணுடியான
மாரப்பனைக் கொண் டளக்க
மாட்டெருவு ரண்டுபொதி மற்றெருவு மூன்றுபொதி
மனமாரவே பார்த்த பின்

போர் கொண்ட கோபமொடு சென்னியை அடித்த அப்
புத்திதனை அறிவாய் எனப்
புத்திகள் அனந்தமாய்ச் சொல்லமிக நாணியே
புரிந்த தெனவே புகன்றான்
புங்கவன் எனும் முத்து ரத்தினச் சிற்றப்பன்
புதியவன் போல் ஒரு தினம்
போய் அப் புவைக் கண்டு பூந்துறைக்கு இப்போது
போவதேன் மறந்தாய் எனச்

சேர் கொண்ட நீரு போல் கலங்குமதி கொண்டஎன்
சிறுபுத்தி சென்ற தென்றான்
செல்வமுள பிள்ளையே என்சொலும் கொஞ்சம் நீ
சீர் உறக் கேட்பாய் இனிச்
சிறப்பு மிகு தந்தையின் மிக்கதொரு மந்திரம்
சீர் உலகில் இல்லை என்றும்
செவ்வையுள தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும்
சிறிதேனும் இல்லை என்றும்

பூர்வமதில் அவ்வையார் மக்களுக்காகப்
புகன்ற மொழியைத் தெரிந்து
புனிதமுள தாய்தந்தை சொற்படி நடப்பையேல்
பூவுல கெலாம் புகழுவார்
புந்தியில் இதைத்தினம் சிந்தனைகள் செய்துநம்
புராதன வழக்கப் படி
புலரும் முன்னே எழுந்து அம்மனை வணங்கிப்
புறப்படு தோட்டமே போ

ஊர் சென்ற ஆட்கள் வரு முன்னதாகப் பட்டி
உட்சென்று குட்டிகள் எலாம்
உறுதாய் முலைப்பாலை உண்டு வயிறு மண்டியது
உணர்ந்து பின்பது போலவே
உள்ள மாடுஎருது பயிர் பச்சையின் வளர்வையும்
ஓர்ந்தபின் உழவு கவலை
உண்மையொடு பார்த்து நல் நீதிகள்
[செலுத்தும் என
உரைத்தனர் மிக வாழ்கவே. 18

8\. கரியன் சர்க்கரை
உத்தமக் காமிண்ட
மன்றாடியார்

கலி 4509-4533
சர்வதாரி வைகாசி 20—
பரிதாபி ஐப்பசி 12

கி. பி. 15-5-1408 முதல் 10-10-1432 முடிய
24 வ. 4 மா. 22 நா.

கருங் குமரப் புலவன் பாடியது

சாந்தமதி அழகன்சர்க் கரையார் மைந்தர்
சற்குணவான் கரியசர்க் கரையார் ஆவார்
தேர்ந்ததிரு மணம் ஆனூர்த் தேவி கோவில்
திறமான பந்தலிலே சிறப்பாய்ச் செய்து
நேர்ந்தமக னுக்குஇளமைப் பட்டம் சூட்டி
நிலைத்தவர் குடும்ப பாரம் தாங்க
கூர்ந்த துறவறம்பூண்டு தலங்கள் சுற்றிக்
குண்டலியின் யோகமதைக்
[குறிக்கொண்டாரே. 19

9. பெரிய சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார் — கலி 4533-4562 பரிதாபி ஐப்பசி 13— விக்கிரம பங்குனி 30

கி. பி. 11-10-1432 முதல் 26-3-1461 முடிய
28 வ. 5 மா. 18 நா.

கருங் குமரப் புலவன் பாடியது

மனிதரில் கூன்குருடு நொண்டிசப் பாணியும்
மாடாடு நாய் பூனேஅம்
மாதிரி இருப்பதும் சேர்ந்து அறுபதுக்கு நிதம்
மகிழ்ச்சியாய் இரு வேளேயும்

புனிதமுள ராகி சோளம் கம்பு ஏதாகிலும்
போட்டு இருமிடாக் கஞ்சியும்
பொரித்த கொள்ளுக் கூட்டு மணிவிகைப் [புல்லுடன்
புகழ்பெரிய சர்க்கரை இவர்

அனுதினமும் உதவிவரு தர்மம் இதைவிடவேறு
அறுதியாய்ச் செய்யாதவர்
அந்திய காலத்தில் ஒரு கன்றுள்ள பாற் பசுவை
அந்தணர்க்கு ஈயும் என்று

இனிமையுள தன்சுதன் பிள்ளே நற் சர்க்கரை
இயம்பு மொழியைத் தடுத்து
இந்தா எனத் தமது சமையல் அருணனுக்கு
ஈந்தனர் இதென்ன மனதோ. 20

தம்பி கொடுமணல் செந்தி வடிவேல் கவுண்டர் மீது
கருங்குமரப் புலவன் பாடியது

பெரிய சர்க்கரை அவர்கள் தம்பி என்மேல்
பிரியம்உள செந்தி வடிவேல் கவுண்டர்
சிறிய வயதில் தமக்குப் பாகம் வந்த
சிங்காரக் கொடு மணலின் பண்ணயத்தை

உரியதுஇது பரம சிவனுக்கே என்று
ஒப்புவித்துஅக் கோவிலிலே இருந்துகொண்டு
பிரியமுள புலிப்பாணி முனிவர் நூலைப்
பின்பற்றி அவுடதங்கள் புடத்தில் இட்டு

அரிய சுன்ன செந்துரங்கள் கையில் கொண்டு
அனைவர்க்கும் தர்ம வைத்தியமே செய்யப்
பரி அதனில் ஏறிநிதம் பலவூர் சென்று
பசு மனிதர் அசுவமதின் பருநோய் தீர்ப்பர்

கரிய குமரப் புலவன் எனைச் சமைக்கக்
கையாளாய்க் கூடவே இருத்தி வைத்யம்
தெரிய வைத்த புண்ணியத்தால் என் குடும்பம்
திருப்தியுறச் செல்வமதும் தேடினேனே. 21

10. பிள்ளை சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றுடியார்

கலி 4562-4591
விசு சித்திரை 1—
சௌமிய தை 30

கி. பி. 27-3-1461 முதல் 26-1-1490 முடிய 28 வ. 10 மா.

சிவமலை ஆறுமுகக் குருக்கள் பாடியது.

வாலைசிவ காமிமா தங்கி யா மனோவீரி
வராகி மாலினி அம்பிகா
வல்லபை மனோன்மணி கபாலி ஆனூரில்வாழ்
வடபத்ர காளி யேகேள்

மேலைநகர் உள்ளசிவ மணிஎனும் பண்டாரம்
மேன்மையுள உந்த னுக்கு
மெத்தவும் சலுதியில் பூசைநை வேத்தியம்
வேணது முடித்துஓர் தினம்

சோலைமிகு பனைசென்று கட்குடித்துப் போதை
சொகுசான வெறியி லேபோய்
சூழும்உள் ளூர்க்கணிகை மாது வள்ளியின்
சுகத்தினுல் தூங்க வும், செங்

கோலை உள காரையூர் அரண்மனை தனக்குநிதம்
கொடுக்கும் புஷ்பங்கள் இன்னும்
கொண்டுவர வில்லைஎன்று அறிந்துமுறை காரனைக்
கூட்டிவர ஆள்விட் டபின்னர்,

மாலை வெகுநேரமாய்த் தாசிஅவள் கொண்டையில்
வைத்ததைச் சுருட்டி வரவும்
மயிர்களொா டிருந்ததால் சந்தேகமாய் இவைகள்
வந்தவகை எப்படி என,

காலைதனி லேளடுத்துக் கட்டிஅம் மைதான்
கரியகுழல் மீது வைத்துக்
கதவுபூட் டும்போது எடுத்திதைக் கொண்டிங்கு
கர்த்தரே வருவ தெனலும்,

ஓலைஉள காதுடைய உச்சினி அகோரிக்கு
உயர் கூந்தல் உண்டோ என
ஓங்காரி மாயிரணசூரி பஞ்சாட்சரிக்கு
உண்மையாய் உண்டு என்னவும்,

வேலைஇது முதலதாய் நாளை நாள் வந்தங்கு
விளம்புவாய் அறிவன் எனவும்
விறுவிறுத்து ஆண்டியும் அர்த்தராத் திரிவேலை
வேதளி யுள்முன் வந்து,

சேலைநீள் கண் கொண்ட சங்கரி புரந்தரி
சிறியனைக் காக்க நீயும்
சிங்கார வாக்குறுதி சொல்லாவிடில் தனது
சிரத்தைத் துணிப்பன் என்று,

ஆலைநிகர் வாள்ஒன்றெடுத்துக் கழுத்தினை
அறுக்கவே மேல்ஓங் கிடவும்
ஆனந்தி கங்காளி அமலி நீ காப்பதாய்
அசரீரி மொழி சொன்னதும்,

சூலைநிற மேகமது கண்டபயிர் போலவே
சுகம் அடைந்தான். மறுதினம்
சுந்தரமுகங் கொண்ட பிள்ளைநற் சர்க்கரை
சூரியன் உதிக்க வந்து

தோலைஉடு சிவன்இடப் பாகிவிமலீ உனைத்
தூபதீபார்த்தி செயவும்
துலுக்கும் கிடாய்போல் உன் கற்சிலை துடித்ததும்
தோன்றிவிரி சடைகள் எங்கும்

சீலேஅணி மேனிகள் எலாம் பயிர் விரித்ததும்
சீக்கிர மதாய் மறையவும்
சினமாறி மன்ருடியார் அவர் தம் உடலது
சிலிர்த்ததும் வியந்து சொன்னர்

சாலேவழி போங் குருடனுக் கொரு பணப்பை
சமீபத்த தொக்க வந்தேன்
சத்தி சிவமலே ஆறுமுகனுரும் நான்திவ்ய
சாமுண்டி நாற்பத்து மூன்று

மூலே உள சக்கரத்தாடு முக்காணி அம்
மூர்க்கனேக் காத்த நீ என்
முதுகினிற் சங்கடம் செயும் ராசபிளவையை
முதல்வியே நீக்கி அருள்வாய்

பாலே திரிபுரை கௌரி நீலிதிரி சூலியே
பராபரி மகா துர்க்கையே
பார்வதி எனும் காளிதேவி கருணுகரி
பராசக்தி வாமி உமையே 22

சிவமலே ஆறுமுகக் குருக்கள் பாடியது

எண்திசையும் புகழுடைய பிள்ளேச் சர்க்கரை
மன்னன் இனிமை யாக
மண்டியிட்டு விரதமொடு பூசை மிகவே செய்தோர்
மண்டலத்துள்
கொண்ட உரு லட்சமது நாற்பத்து முக்கோணம்
கோரி ஏத்தி
செண்டிகையின் சக்கரத்தை அதிகபலம்
[செய்து வைத்துச் சிறப்புற்ருரே. 23

சிதைந்த பாடல்)

தயவுடன் அணவோர்க்கும் வேண்டும் வரம்நீ
கிருபை தந்துமே ரட்சிஅம்மா
தாருகன் கயமுகன் சூரபன் மாவையும்
தண் டாயுதத்தி னலே
சங்கரித்திட்ட வடிவேல் கொண்ட அறுமுகன்
தனையீன்ற செல்வியேநீ
தரணியில் பேர்பெற்ற நற்பழைய கோட்டையுள்
தங்கும் ஆனூர்ச் சத்தியே 24

ஓங்கார மதுகொண்ட நாற்பத்து முக்கோண
உயர்திருச் சக்க ரத்தில்
நீங்காம லேநின்று சர்க்கரை மகீபர்க்கு
நிதமும் அருள் செய்கின்ற நீ
பாங்கான என்மனைவி கண்டபடி பேசும்
பைத்தியமதை நீக்குவாய்
தேங்காமல் அருள்செயும் கண்கண்ட தெய்வமே
செண்டிகா தேவி உமையே. 25

செப்பியபி ரார்த்தனையைச் செண்டிகா உன்பதத்தில்
ஒப்பவே வைத்துவிட்டேன் உத்தமியே—இப்பவுமே
ஆறு முககுருக் கள்மனை பைத்தியத்தை
தீரும்வகை செய்தாய் தெளிந்து

சிவமலை ஆறுமுகக் குருக்கள் செண்டிகாதேவி மீது பாடியது:

எண்திசையும் போற்றிசெயும் எங்கள்திருச் [சர்க்கரையின்
செண்டிகைஎ னும்மகா தேவியே—ஒண்தொடியே

மந்தரியே நீலியே வாமி திரிபுரத்துச்
சுந்தரியே பார்வதிமா சூலியே – உந்தனையே

பாராத பேர்களையும் பார்த்துப் பணியவைத்துத்
தீராத வல்வினையும் தீர்ப்பவளே—சீராக

சித்தர்முனி வர்பணியும் சிவன்மலையில் மேவுகின்ற
சத்திவேல் கொண்டகந்த சாமிக்கு – இத்தரைமேல்

பாங்காகப் பூசைசெய்பரம சிவக்குருக்கள்
தீங்கான காக்கைவலி தீர்த்தவளே – நீங்காத

எப்பிணியும் உந்தனிட எந்திரத்தைக் கட்டி [விட்டால்
தப்பிப் பிழைத்ததெனத் தாண்டுமே—ஒப்பிதமாய்

கந்தக் குருக்கள் கசப்புநோய் தீர்த்தஉன்னை
வந்தனைகள் செய்துநிதம் வாழ்த்துகிறுன்—சந் [ததமும்

உருகிப் பணியும் உமாப திக்கு ருக்கள்
திருகிக் கிடத்துன்மம் தீர—முருகனிடம்

பேரளவு கண்ணீர் பெருக்கியும் நோய்தான்
ஓரளவும்தான் குறையா தோங்கிடவே —கார் [குழலாள்

உன்னைத் தினம்துதித்து உற்றதுயர் ஆதவன்
முன்னர்ப் பனித்துளியாய் முற்றியதே! இன்னும் [கேள்

பிள்ளைசர்க்க ரைமன்னன் பேணுமுடி சூடுதற்குக்
கொள்ளை இருட் டில்நானும் கூசாமல்—தள்ளாடி

நடந்துவரும் போதென் நடுப்பாதம் மீதில்
திடங்கொண்ட பாம்பொன்று தீண்ட — விடத்தால்

தலையும் கிறுகிறெனத் தான்சுழற்று நேரம்
அலையுமன தோடு மண்ணை அள்ளி—நிலையாக

உந்தன் பெயர்நினைந்து உட்செலுத்தி மேற்பூச
பந்த விடமும் பறந்ததே – வந்தவனென்

கூடஅழகுக் குமரன் இதைப்பார்த்து
நாடி விழுந்து நடுங்கிமனம் – வாடிஅவன்

தக்கதொரு பாடமிடத் தக்கவரைக் கூட்டிவரப்
பக்கத்தில் உள்ளபரஞ் சேர் வழிக்கு—பொக்
[கெனவே

ஓடப் புறப்படவும் ஓடாதே தீர்ந்ததென
நாடறிய உன்மகிமை நான்நவின்றேன்—தேடியநீ

அந்நேரம் வந்தெனக்கு அவ்உதவி செய்ததையான்
எந்நேர மும்மறக்க ஏலாதே—சொன்னேன்கேள் !

நம்பினோர்க் குண்டென்று நாட்டிலுள்ளோர்
[சொல்லும்மொழி
தெம்பாக அன்றுகண்டு தேர்ந்தேன்நான் —
[அம்பிகையே

ஓடாத நோய்எல்லாம் ஓடும் உனைநினைத்தால்
ஆடாத பேய்எல்லாம் ஆடுமே — தேடரிய

விக்கிரமா தித்தனுக்கு வேண்டும் வரம்கொடுத்த
உக்கிரநல் உச்சினிமா காளியே—அக்கரையாய்

ஆறு முகக்குருக்கள் அன்புடன்உன் மேற்பாடிக்
கூறுகலி வெண்பாவைக் கூசாமல் — சீருடனே

ஏற்றுக் கிருபைசெய்ய எந்நாளும் மாறுமல்
போற்றுவேன் உன்பாதப் போது

11. பயிறன் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார் — கலி 4591-4621 சவுமிய மாசி 1— விக்ரம ஆவணி 20

கி. பி. 27-1-1490 முதல் 19-8-1520 முடிய
30 வ. 6 மா. 20 நா.

பாடியவர் பெயர் தெரியவில்லை

பிள்ளைச் சர்க்கரை மன்ருடியார் சுதன்
பிரியமான பயிரநற் சர்க்கரை
கள்ளை உண்டு களிப்போரைக் கண்டிடில்
கடிய குதிரைமுன் கயிறுபிடிக்கச் செய்பவர்
சள்ளைப் பெண்டுகள் சண்டையைக் காணுங்கால்
சாணிக்கூடைச் சுமைவைத்துச் சாடுவார்
வெள்ளை விபூதி வேஷத்தைக் கண்டிட்டால்
விரும்பிவேண்டி விருந்துண்ணச்
[செய்வரே 27

தம்பி கண்ணுச்சாமி என்கிற குமார ரத்தினக் கவுண்டர் மீது அருணசலக் கவிராயர் பாடியது.

கொங்கினிற் காரைஆனூர் எனப்பட்டமது
கொண்ட பயிரன் சர்க்கரை
கூடப் பிறந்த கண்ணுச்சாமி என்றுசொல்
குமார ரத்தினக் கவுண்டர்
இங்கிதச் செந்தமிழ்க் கல்வி கற்பிக்கவோர்
இனிய ஆசிரியர் வேண்டி
எங்கெங்குமே தேடி இறுதியில் திருவா டுதுறை
என்னும் மடமதனிலே

தங்கிமுத்துப் பிள்ளை என்பவருக்கு ஐம்பதுபொன்
தந்தவர் குடும்பத்துடன்
தன்னுடன் அனுப்புதற்காக அக்கார்பார்
தகுந்தபுனை ஓலைகேட்க

அங்கிதஞ் சொல்லிஇங் கானூரின் வடபுறம்
அடுத்தஓர் ஏழுவள்ளம்
ஆகும்ஒரு புஞ்சைநிலம் அன்றுமுதல் மடமதற்கு
அறுதிஎன்று ஓலைதந்து

எங்கணும் புகழவே காரையூர் வந்தபின்
எட்டுநாட்கு உள்ளாகவே
இருநூறு சிறுவர்கட்கு ஆனபடியாகஒரு
எழிலான கூரையிட்டு

பொங்கிடும் சமையலறை பள்ளியறை யிவைகளும்
புனித ஆசிரியருக்காய்
புதிதாய் அமைந்தவர்க்கு உணவுடைகள்
போதிய படிக்களித்து [எவைகளும்

சங்கிதப் பண்ணுடன் சொலுகின்ற தமிழ்மறை
சங்கநூல்கள் நிகண்டும்
சாதிமத பேதமில்லாது நல நீதியாய்ச்
சகலர்க்கும் ஓதிவைக்கத்

துங்கிதச் சொல்மனத் தூயர்இவ ராலே
துலங்குநற் பள்ளி ஈது
தோன்றியது கலிநா லாயிரத் தறுநூறு
தொடுத்த தைப்பூச நாளே. 28

12. பெரிய சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார். — கலி 4621-4648 விக்ரம ஆவணி 21— பிலவங்க புரட்டாசி 15

கி. பி. 20-8-1520 முதல் 15-9-1547 முடிய
27 வ. 25 நா.

மனைவி ஆரியப்பட்டி வள்ளியாத்தாள் பாடியது.

பயிரன் சர்க் கரையவர்கள் புதல்வரான
பண்புபெறு பெரிய சர்க்கரையார் என்போர்
தயிரன்னத் தோடவரே பிசைந்து நித்தம்
தாளியில்தின் றிட வைக்கும் குதிரைமீதில்
கயிறுடைய கவண் வீசி நின்றுகொண்டே
கருது தின்னும் குருவிகளை விரட்டிக் கொண்டு
மயிரளவும் தவருது உத்திமேலே
மகளுேடு சவாரிசெய்து மகிழ்வதென்னே. 29

(ஏட்டில் இது, ராகிபாளையத்திலிருந்து காரைப்பாளையம் வந்த கொம்பொடிந்த வெள்ளிக்கொடி பாடியது என்றிருக்கிறது.)

வள்ளியாத்தாள் சிவமலை ஆண்டவர்மீது பாடியது
நொண்டிச் சிந்து.

திருமிகு சிவமலைவாழ்—முருகனே
சித்தர்கள் தினந்துதிக்கும் அத்தன் மகனே
சீதரன் மருமகனே — நம்பினேர்கள்
சிந்தனையைத் தீர்த்துவைக்கும் கந்தநாதனே

அறியாப் பருவத்தினில்—நான் உனை
அடுத்தவிதம் அதனை எடுத்துரைப்பேன்
அன்பாய்க் கேட்டருள்வீர்—ஆதியிலேநான்
ஆரியப்பட்டியிலே ஊறிப் பிறந்தேன்

தாயார் சிறுவயதில் — பரலோகம்
அடைந்ததால் தந்தைமனம் சடைந்துவிட
அன்பாக எனைவளர்த்தார் — அதிலிருந்து
அடுப்புவேலை அவர்செய்து படிப்பு வேலைக்கே

அங்கமுத்து வாத்தியாரிடம் — எந்தனை அவர்
அன்புடனே ஒப்புவித்து அரிவரிமுதல்
அரியசிறு பாட்டுகள் எல்லாம் — எளிதாக
அறிந்துகொண் டதன்கருத்தும் தெரிந்து
[கொண்டதால்

கந்தர் அனுபூதியதை — எனக்கவர்
தினப்பாடம் வைத்ததனுல் மனப்பாடமாய்
முழுவதும் கற்றுணர்ந்தேன் — ஒருநாள்
விந்தையாக எந்தன் தந்தையாருடன்

உம்முடைய மலைக்கு வந்தேன் — படிமீதில்
இருந்த பணமுடிப்பைத் தெரிந்தெடுத்தேன்
மேலேறி வந்தபிறகு — அதை எண்ண
வீரராயன் பணம் ஒரு நூறிருந்ததை

தகப்பனுர் மடிக்குள் வைத்தார் — தடுத்துநான்
இந்தச் சொத்து கந்தனுக்குச் சொந்தம்
[என்றதால்
உன் மனது பொன் மனதென்ருர் — நான் அதை
[உன்
திருப்பாத மதில்வைத்த பொருத்தமதால்

சிறுவீட்டில் பிறந்த என்னை — நல்லவள் என்று
காரையூர் மன்னனுக்குப் பாரி செய்தார்கள்
அன்று முதல் இன்று வரைக்கும் — எனக்கு
ஒரு குறையும் இல்லை ஒரு சிறு குறைஉண்டு

என்னுடைய முதற் குமரன் — அவனே
அசுவதியிற் பிறந்த விசுவநாதன்
பட்டத்துக் குரியவனும் — அவன் காலில்
வெண்ணிறக் குட்டமொரு புண் இருப்பதால்

வலிமுடை ஒன்றும் இல்லை — இருந்தாலும்
எனக்கது மனக்குறை கனத்துளதால்
உன்னுடைய திருவருளால் — அதனை
ஒன்றுமில்லாதபடி ஓடிடச் செய்வாய்

அசுவதிக்கு நான் வரும்போது — அதாவது
இரண்டுவாரக் கெடுவில் அது வறண்டு
[போகவே
இனிதாக வரம் அருள்வாய் — என்றெழுதும்
வள்ளி அம்மை ஓலை இதைக் கொள்ளுவாய்
[நீயே

ஐயா முருகையா — எனக்கு
ஆரு துணை நீ அல்லாமல் வேறு துணை
ஐயா முருகையா 30

வெண்பா

ஐயா சிவமலைவாழ் ஆண்டவனே பன்னிரண்டு
கையாஎன் சேய்விசுவின் காலதனில் — மெய்யாக
வந்தவெண் குட்டமதை மாற்றிக் கருணையது
தந்தவனே நின்தாள் சரண் — 31

[பழைய கோட்டை ஆனூரம்மன் கோவிலில் இருக்கும்
செல்லமுப்பன் என்னும் நாடார் குலத்தவர்
தெய்வத்தைக் குறித்து எழுதியனுப்பிய சீட்டுக் கவி.]

அரண்மனைக் கணக்கு ராமபிள்ளை பாடியது.
அந்தாதித் தொடையில் அமைந்தது

திருமருவும் காரையானூரிற் பட்டம்
திகழ்பெரிய சர்க்கரையே தினகரா கேள்
அருமையுள தங்கள் பிதா காலந் தொட்டு
அரண்மனையின் கணக்கெழுதும் ராமபிள்ளை

பெருவயதோர் எண்பது எனக்கிடுப்பின் மேலே
பெரியதொரு சிலந்தியினல் மிகவும் கஷ்டம்
ஒருபெரிய சங்கைக்காய் என்னை நேரில்
உடன் வருக எனும் ஓர் உத்திரவு கேட்டேன்.

உத்திரவை இன்னதென உணரத் தங்கள்
உக்ராணப் பெரியதம்பி உரைத்தான்; ஆனூர்
சத்திஉமை கோவிலுக்குள் செல்லமுப்பன்
சரிசமமாய்ப் பூசைகொள்ளச் சமுகம் கண்டு
ஒத்துமை இல்லாது இந்தச் சிலையைப் பேர்த்து
உரிமையுள்ள மூடுப...கோவில் சேர்த்து
பத்தியுடன் அவர்களையே பூசை செய்யப்
பண்ணுவதே உசிதம் எனப் பறைந்ததாயும்,

பறைந்தமுப் பாட்டுக் கார னேடு
பழஞ்சமையல் குருநாதன் இரண்டு பேரும்
விரைந்து பதில் துஷ்ட தெய்வம் செல்லன் என்றும்
விளங்க வைக்க எனை வினவ வேணும் என்றும்
அறைந்ததால்அதைக்கேட்க அழைத்த தென்றுன்;
அரசே கேள் என்கையால் எழுதுதற்கு
உறைந்தசீ ரத்தமுள்ள சிலந்தி ஒன்ருல்
உட்கார எழுந்திருக்க முடியாதாலே,

முடியாததால் இந்த ஓலைச் சீட்டில்
முற்காலம் செல்லனது தெய்வத் தன்மை
அடியேன் நான் தெரிந்தபடி அறிவிக்கின்றேன்;
அதனைமகன் சடைப்பெருமாள் அஞ்சிஅஞ்சி
துடியாக எழுதினதால் குற்றம் காணும்
துங்கமிகும் அரசேதாம் பொறுப்பீர்ஈதை;
படியாத முன்புமக்கே கனவில் காட்டப்
பண்ணுவாள் தேவி சடை மயிரினுளே.

மயிரதனைக் கற்சிலையில் காட்டி நீதி
வழங்கிய ஆனூர்வாமி கோயில் காக்க
தயிரியங் கொண்டே இருட்டில் செல்ல மூப்பன்,
தருமங்கூர் நல்லகட்டி பாளையம் போய்
வயிறு நிறையக் கட்குடித்துத் தினமும் கோவில்
வருகிறான் என்றசெய்தி அறிவதற்காய்
பயிரன் சர்க்கரை ஓர்நாள் விடியும் முன்னே
பார்க்க எண்ணிக் கோவிலுக்குப் பரிமேல்
[சென்றார்.

சென்றார் கோவில் காப் பிட்டிருந்தாலும்
சிற்றாள் அங் கொருவருமே இல்லாதாலும்
குன்றாத மனத்தோ டென்னிலம் வந்தார்
கூப்பிட் டென்னை, தேவி பூசை செய்யும்
அன்றாகும் முறைப் பழனி ஆண்டி தன்னை
அழைத்துவா என்றார். நான் அழைத்து
[வந்தேன்
இன்றொரு அதிசயத்தைப் பார்க்கலாம் நாம்
இருவருமே என்று சொல்லிக் கதவை நீக்கி,

நீக்கினதும் உட்புகுந்தோம் கள்ளின் நாற்றம்
நிற்க முடியாதபடி கோவிலுக்குள்
மூக்கதனை துளைத்தது கண்டு உங்கள் தந்தை
முனிவு கொண்டுஅவ் வாண்டியின்தன்
[முதுகின்மேலே
விக்கினார் குதிரையதின் சாட்டையாலே.
விழுந்தஅடி பொறுக்காது காலில் வீழ்ந்தான்.
போக்கிரிநீ அன்றொருநாள் குடித்ததற்குப்
போட்ட உதை போதாதால் ஈதென்றார்

என்றுஅதட்டி, கள்இருக்கும் பாண்டம் எங்கே
எடுத்துவா என, இங்கே இல்லை என்றான்;
நன்றிகெட்ட பதரே இக்கள்ளு நாற்றம்
நாறுவதை அறிந்திலையோ நவில்வாய் என்ன,

வென்றிதரும் செல்லையனுகும் இந்த
வீரனிட வாயில்வரும் வீச்சே என்றுன்.
கன்றி உடல் சட்டை விடும் கழருதே பொய்
கற்சிலை எப்படிக் குடிக்கும் காட்டாய் என்ன,

என்ன என்று சொல்வேன் நான் காரைமன்னு!
என்றைக்கும் காலையிலே இருக்கும் என்றுன்.
சொன்ன இந்தக் கற்சிலையின் வாயை மோந்து
சோதிப்பீர் கருணீகரே என்று சொல்ல,
நன்னயமே என்றதனை நானே பார்த்தேன்
நாற்றம் அந்தவாயில் இருப்பதையும்
[கண்டேன்;
உன்ன முடியாதவரும் உறுஞ்சிப் பார்த்து
உணர்ந்துகொண்டு அச்சிலைமேற் கோபம்
[கொண்டார்

கொண்டவுடன் ஆனூர் அம்பிகையைப் பார்த்து
குலதெய்வமே பத்ரகாளியே உன்
அண்டையில் இக் குடிகாரத் தெய்வம் நின்றுல்
அடியேன் நான் வருவதினி இல்லை என்றுர்;
விண்டவுடன் அசரீரி வாக்காய் உள்ளே
விமலி அவள் பின்புறத்தே சொல்லுமாப்போல்
சண்டையேன் சர்க்கரையே இனிமேற் செல்லன்
சாப்பிடான் கள்ளனவே சாற்றக் கேட்டார்;

கேட்ட மறுதினம் இதனைப்பார்க்க எண்ணி
கிழக்கு வெளுப்பாகுமுன்னே கோயில்
[சென்றேம்;
பூட்டிய கோயில் திறந்தோம் உள்ளே போனேம்
பூரித்தோம், முன்தினம் போற் சிலையின்வாயில்
காட்டியகள் வாசனையைக் காணுதாலே
கவுரியின்தன் அசரீரி மெய்யன் றெண்ணி
தாட்டியமாய்ப் பூர்ணசய அபிஷேகம் செய்து
தாய் அவளின் திருவருளைத்தான் தெரிந்தோம்.

தெரிந்த அன்றுமுதலாக நாடார் கூட்டம்
திரண்டுவந்து செல்லையனைத் தரிசிப்பார்கள்;
அறிந்தவர்கள் அம்மனுக்கும் அபிஷேகித்து
அனைவரும்நம் பட்டத்துக்கு அடிமை ஏவல்
பரிந்துசெய்வார் ஆகையினால் செல்ல மூப்பன்
பண்புடன் அம்பிகை அருகே இருக்க நன்றாய்
விரிந்தமனத்து ஆனூருக்கரசே சத்யம்
விளம்பினேன் நீதிசெய்து விளங்குவீரே 32

13. விசுவநாத சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார்.	கலி 4648—4669 பிலவங்க புரட்டாசி 16— விபவ மார்கழி 10

கி. பி. 16-9-1547 முதல் 8-12-1568 முடிய
21 வ. 3 மா. 25 நா.

சிதம்பர கவுண்டன் பாளையம்
நடேச பாஸ்கர தீட்சிதர் பாடியது.

அசுவத்தின் சுழியைப் பார்த்து அதன் குணத்தை
அவ்விடத்தே அறிந்து சொல்வார்
பசுவைக்கண் ணுற்பார்த்துப் பால்உளதுஇல்
லாததென்றப் பொழுதே சொல்வார்
சிசுவைக்கண் ணுற்பார்த்துச் சீக்கிரமாய்
ஆயுளையும் கணித்தே சொல்வார்
விசுவச்சக் கரையார் இவ் விதரணை எங்கு
உணர்ந்தாரோ விளம்புவீரே. 33

நடேச பாஸ்கர தீட்சிதர் எழுதிய சீட்டுக் கவி :

திருஉலவு சிவமலைக் குமரேசன் ஆலயத்
திருப்பணியிலே இரண்டு
திங்களாய் அங்கேயே
தங்கிஉள பயிரகுல திலகமே காரை
[ஆனூர்

தருமஅர செனும் விசுவநாத சர்க்கரை
வள்ளல்தான் அகம் மகிழ்ந்து காண்க,
தமது சொற்படி ருத்ர அபிடேகம்
அனுதினம் தவருது செய்யும் உங்கள்

குருஎனும் நடேச பாஸ்கரன் நுமதுமீதன்பு
கூடியே எழுதும் ஓலை
கொண்டு வருபவர் பெருமை கண்டு நான்
கோறுகிறபடி செய்குவீர் [அடியினில்

மருவுகலி நாலாயிரத் தாறுநூற்றுடன்
மற்றும் அறுபத் தெட்டிதில்
மங்காத கீர்த்தி ஒன்றுமது காலத்திலென
மகிழுவர்கள் மண் மிசையிலே

மண்மிசையிலே ஞானசம்பந்தர் என்பைஒரு
மங்கையாய்ச் செய்ததாயும்
மற்றுமொரு சுந்தரர் முதலைவாய் உண்டஒரு
மதலையை அழைத்ததாயும்
மறைஎனும் தேவார ஏட்டிற் படித்துநான்
மகிழ்ந்த தல்லால் நேரினில்
மனமார எதுவுமே கண்டதிலை; இன்றிவண்
மகாஅற்புத சித்தைஎன்

கண்எதிரில் ஆலால சுந்தரப் பண்டிதர்
காட்டினதை என்சொல்லுவேன்
காரையூர்க் கோவிலின் யாகசாலைக் குள்அவர்
கௌரியின் பூசைசெய்ய—
கனகசபை என்னும் மகன் வில்வமது கொணரவே
கைக்குடலை யோடு சென்று
கடுகியே வந்திங்கு மரமது வறண்டுபோய்
கட்டைதான் நிற்கு தெனலும்

அண்மையிலிருந்த நமதர்ச்சகர் சிவஞான
அழகுமிகு பண்டிதர் இதை
ஆம்எனச் சொலிஉங்கள் சக்திபூசைத் திறன்
அதிகம்என உலகில் எவரும்

அறைவதலால் அம்மரம் தழையும் படிக் கவள்
அருள்செய்ய லாமே என—
அம்பிகை மீனுட்சிஎனே ஆதரிஎனச் சொல்லி
அபிமந்திரித்த நீற்றுக்

கிண்ணியதை மகனிடம் தந்துஇதைக் கொண்டு
கிழபுறம் வறண்டிருக்கும் [போய்க்
கிளேமீது வீசி அரை நாழிகையில் வில்வமது
கிள்ளிவா என்று சொலவும்,

கிடுமுட்டிக் கணபதியும் அர்ச்சகரும் உங்களின்
கிழக்கணக்குப் பிள்ளேயும்
கிட்டவே கேட்டதால் நாங்களும் சென்றனம்
கிருபைதனேத் தெரியவே.

தெரியவே ஊரினுள் அனேகரும் கூடியே
திரண்டுவரும் கூட்டம் நடுவே
தீர்த்தம் தெளித்த அரைநாழியை யுளே மரம்
திடீரெனக் கொழுந்துவிட்டு

பெரியதோர் தழைகளது பச்சையாய்க் கண்டதும்
பேருவகை சொல் லொணுது;
பின்பதை எடுத்துக் கொடுக்கவும் பூசையது
பெட்புடன் முடிவான மேல்

சிறிய னேனுக் கொரு பெருங் குறை எனச்சொல்லிச்
சிவஞான பண்டிதரவர்
சேவடியிலே விழுந் தழுகவும் அதென்னெனச்
செப்புங்கள் என்று வினவ—

பிரியமாம் அழகுடன் எனக்கொரே பெண் அதுவும்
பேசமுடியா ஊமையாய்ப்
பிறந்து பத்தாண்டுகள் நிரம்பியும் திருமணப்
பேச்சிலா விசனம் என்ன—

என்னவும் சரி அவளை இவ்விடம் தேவியின்
எதிரினில் நிறுத்தும் என்ருர்;
எல்லோரும் ஆச்சரிய மிகுதியால் அவ்விடம்
எதிர்பார்த்த வண்ணம் நிற்க—

அன்னநடை அழகியைச் சைகையால் அம்மனின்
அடிவணங்கச் செய்யவும்
ஆலால சுந்தரர் கரத்திஞல் தீர்த்தமது அளித்து
அதை அருந்தி வைத்து

உன்னுடைய பெயர் என்ன சொல்லும் அம்மா என்று
ஒரே வார்த்தை கேட்க, அப்பெண்
உடனே தன் வாய்தனில் சிவகாமி என்றனள்;
ஊரா ரெலாம் மகிழ்ந்தோம்.

இன்னம் என் யோசனே சொல்லும் என அர்ச்சகர்
இம்மாதமே என் மகளை
எப்படியும் உங்கள் மகனுக்கே மணம் செய்ய
எண்ணமதெனப் பணிந்தார்.

பணிந்தவுடன் அம்மனது திருவுளத்தைப் பார்த்து
நலமாயிருந்தால் நடக்கும் என்று
பராபரிமுன்னே சிவப்பும் நீறும் ரண்டு
பச்சிலையிற் கட்டி அதைப் பரிசோதிக்க

துணிந்தபடி வர, அவர்கள் சம்மதித்துத்
தூயதிருமணம் முடிக்க இந்தவேளை
தொகை சிறிதும் இருவருக்கும் இலாததால்
[என்னைத்
துணைபுரிந்து நிதிதிரட்டித் தருக என்ருர்

மணந்தருபூ நிறை காரை ஆனூர் வாழும்
மன்னவரே தாம் இதற்கு மனம் உவந்து
மாதமிதில் இருபத்தி ஏழாம் நாளில்
மங்கலநாண் பூட்டுதற்குத் தக்கவாறு

பணந்தருவதோடு தயிர்பால் நெய் தந்து
பந்தலது என்வீட் டொன்றும் அவர்
[வீட்டொன்றும்
பண்புடன் அமைக்க உத்திரவோடன்பு
பாலித்துஇப் புவிதனில் நீடூழி வாழ்க. 34

காரையூர் தேவஸ்தானம்
கிடுமுட்டி ஊழியக் கணபதி பாடிய வாழ்த்துக் கவி

காரையூர்க் கோவிலிற் கிடுமுட்டி ஊழியக்
கணபதி எனும் எனக்கு
காலை முதல் விடியும் வரை ஓயாதுபோம் வயிற்றுக்
கடுப்பினுல் ஒரு வாரமாய்
கண்ட பச்சிலை எலாம் உண்டறுத்தே எனது
காலது வராமல் மிகக்
கடினமாய் இனி நமக்கு இவ்வுலக வாழ்விதே
கடைசி என் றிருந்த சமயம்,

ஊரிலே அர்ச்சகர் ஒரே மகள் சிவகாமி
ஊமையது நீங்கி அவளுக்கு
உற்றதொரு திருமணம் கூடிவிடவே அதற்கு
உரிய பொருள் தயிர் பால் எலாம்
உவப்பொடு கொடுத்தே நமது ஆனூர் மகீபரின்
உதவி அதனுல் நான்கு நாள்
உறவோர்கள் அனைவோர்க்கும் நிறைவான
உற்றகலி யாண வீட்டில் [போசனம் அது

மோரையே பிரியாத தயிரினது பச்சடியை
மூன்று நாளாக எந்தன்
முடாவயிறு நிரம்பும் வரை சோறு சேர்க்காமலே
முழுதும் அதையே குடித்தேன்

மூடிபோட் டிட்ட ஒரு பெட்டி போல் போக்கதும்
முற்றிலும் நின்றுவிட நான்
முன்னிலும் அதிகமாய் நீருடன் இருக்கிறேன்
மொழிந்த இந்தப் புண்ணியம்

நாரியோர் பாகன்மலை மீதிலே வாழ்முருக
நாதர் ஆலயம் அதனுடன்
நலமங்கை அம்மன்மேல் அந்தாதியும் செய்தோம்
நமது அரசராகும் விசுவ
நாத சர்க்கரை அவர்கள் பாதநல் தாமரையை
நாடியே சென்று புவிமேல்
நாற்றிசையிலும் புகழ் கீர்த்தியொடு வம்சம்ளந்
நாளும் தழைக்க மாதோ. 35

14. கந்தன் சர்க்கரை
உத்தமக் காமிண்ட
மன்ருடியார்

கலி 4669—4684
விபவ மார்கழி 11—
சுபானு ஆனி 20

கி. பி. 9-12-1568 முதல் 18-6-1583 முடிய
15 வ. 6 மா. 10 நா.

குதிரை வைத்தியம் பழனிமலை வாத்தியார் பாடியது

எத்தனை நாள் இருந்தாலும் எள்ளளவும் மனம் [குன்ருது
இனிமையாகச்
சுத்தமுள கம்புஅமுதும் பசுந்தயிரும் காய்கறியும்
சுசியாய்த் தந்த
உத்தமக் காமிண்ட ரெனும் கந்தன் சர்க்கரை [யார்க்கு
உவந்து வந்த
பத்தினி முத்தாத்தாளின் பக்தியை நான்
பகருவேனே. [என்னென்று 36

அட்டான நாடு புகழ் கந்தன் சர்க்கரை எனும்
அதிபருக்கு
எட்டாறு நாளினிலே இரண்டு கையிலும் கத்தி
எடுத்து வீச
பட்டாணி முகமதிய ராய வேலூர் காதர் பாட்சா
என்போன்
நெட்டாகப் பழக்க ஒரு குதிரை ஒன்று இனும்
நிலை பெற்ருனே. [கொடுக்க 37

15. பாலசர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார்

கலி 4684—4706
சுபானு ஆனி 21—
விகவாவசு கார்த்திகை 15

கி. பி. 19-6-1583 முதல் 14-11-1605 முடிய
22 வ. 4 மா. 25 நா.

அரண்மனே சம்பிரதி நல்லய பிள்ளே மகன்
அரசப் பிள்ளே பாடியது

செப்பஅரி தானகொடை எப்பொழுதுமே செய்து
சிறப்புமிகு பேர் பெற்றவர்
சீரான பண்ணேயம் நேராகவே தாமும் மனேவி
யும்கூடி உழுவர்

கப்பமிட்டுத் தமது சரணர விந்தமே
கதிஎன்று வந்திறைஞ்சிக்
கைகட்டி நிற்பர்தம் குறைஎலாம் தீர்த்துமவர்
கடும்பசிக்கு அன்னம்இடுவர்

எப்படிக் கொத்த பஞ்சத்திலும் இரப்போர்க்கு
இலே என்று சொல்லாதவர்
ஈகையே தருமம்என் றெண்ணமது
ஏகபத்தினிகொள் விரதர் [கொண்டவர்

இப்படிக் குள்ள மனதுஆர்க்குண்டு கொங்கினில்
என்றெவர்களும் சொல்லவே
ஏறுபுகழ்கொள் பாலசர்க்கரை உத்தமக்
காமிண்ட மன்ருடியே. 38

தம்பி கனகசபாபதிக் கவுண்டர் மீது அரசப் பிள்ளை பாடியது

கந்தன் சக்கரையாரின் துதியமைந்தன்
கனகசபாபதிக் கவுண்டர் கருணை வள்ளல்
சொந்த சிதம்பர நகரக் குதிரைப்பட்டிச்
சொகுசுள காட்டுக் குடிசில் சுகமதாக

பந்தமுள யோகநிட்டை சமாதி பார்த்த
பால்கார குப்பணனும் பார்ப்போம் என்று
முந்தவரு பஞ்சுகளால் மூக்கடைத்து
மூச்சுவிடாமல் திணறி முத்தி
[சேர்ந்தான் 39

16. நஞ்சையன் சக்கரை

கலி 4706—4741
விசுவாவசு-கார்த்திகை-16-
விக்ரம-தை 30

ஆனூர்க் கோட்டையில் இருந்தவர்
கி. பி. 15-11-1605 முதல் 27-1-1641 முடிய
35 வ. 2 மா. 12 நா.

மடவளாகம் சிவராமதேசிகர் பாடிய கும்மி

காராளன் நஞ்சையன் சக்கரையாம் — அவர்
கரியான் சக்கரை வம்மிசமாம்
தாராளமாகத் தனித்தானூர்க் கோட்டைக்குள்
தங்கிய மன்னரைப் பாடுங்கடி

கொங்கு வேளாளப் பயிறகுல மன்னன்
கூடுநல் லானூரைக் கோட்டை கட்ட
மங்கிய ஏழைக் குடித்தனக் காரற்கு
மாதம் நூறு வரை அன்னமிட்டார்

சோழதேச சத்தேபி றந்துமுற் காலத்தே
சூரபாண்டியனைச் சேர்ந்து
வாழக் காஞ்சி நதிகூடிய கொங்கிற்கு
வந்தவராம் என்றே வாழ்த்துங்கடி

[1] உறந்தைப் பாகம் குடியிருந்தார் முன்னோர்
உத்தமச் சோழனை வென்றுவந்தார்
திறந்தப்பா தவர் பேரைச்சொல்லி நிதம்
திரண்டு கும்மி அடியுங்கடி

தெற்குச் சீமைக்காரத் திருடர்கள் வந்திங்கே
தீவட்டிக் கொள்ளைகள் செய்தோரைப்
பற்களைக் கொட்டிப் பகட்டை உடைத் தோரைப்
பாடிக் கும்மி அடியுங்கடி

---

[1] கன்னிக்கோன் ஏவலினால் காரைக்கோன் பின்தொடரப்
பொன்னிக்கோன் ஓடும் பொழுது

பட்டப் பகல் எல்லாம் தூங்குவராம் இவர்
பத்தினி பண்ணையம் பார்ப்பாராம்
நெட்டைச் சிவலைக் குதிரை ஏறி இவர்
நித்தமும் ராவிலே சுற்றுவராம்

நஞ்சையன் பத்தினி வஞ்சியாத்தாள் — அவர்
நல்ல குதிரைச் சவாரிசெய்வார்
கஞ்சி ஒருமிடா நித்தமுங் காய்ச்சியே
காலையில் ஏழைகட்கு ஊற்றுவராம்

உத்தமக் காமிண்டன் தண்ணீர்ப் பந்தல் — அதில்
ஊறுகாய் மோரும் சோறூற்றுவதால்
எத்தனை பஞ்சம் வந்தாலும் இவ்வம்மிசம்
ஏறும் என்று கும்மி பாடுங்கடி

கைதனில் பட்டத்து வாளுடனே ஆனூர்க்
காளியின் ராக்காலப் பூசைக்கிவர்
பொய்சொல்லாச் சொக்கநாதன் தடிவீச்சுடன்
போய்வந்த பின்னே புசிப்பெடுப்பார்

பத்திர சத்திரஞ் சாதிஓலை எல்லாம்
பண்புள்ளதன் பெயர் போடாதே
நித்தமும் ஆனூர் நிமிலி துணைஎன்று
நீண்ட கையெழுத்துப் போட்டிடுவார்

காளியாண்டி செய்யும் கம்மஞ்சாதம் மின்வாய்
காட்டு வாழைப்பழம் கபிலைத்தயிர்
கேளிஇளநீர் வழுக்கையும் கூட்டியே
கிழக்கு வெளுக்குமுன் சாப்பிடுவார்

[1] வாழ என்று சொன்னால் வாழ்ந்திடுவார் அவர்
வாக்கினில் செவ்வாய் வசிப்பதனால்
தாழ என்று சொன்னால் தாழ்ந்திடுவார் அவர்
தயவைக் கோரி அடியுங்கடி. 40

தம்பி விசுவநாத கவுண்டர் மீது
மடவளாகம் சிதம்பர தேசிகர் பாடியது

ஆனூர்வாழ் நஞ்சையன் சக்கரையார் தம்பி
அழகு முள்ளுவாடி நகர் விசுவநாதன்
சாணுயரக் கொம்புள்ள கவலை ஓட்டும்
சாதிமயிலைக் காளை நான்கும் ஓர் நாள்

பேணுகின்ற மதுரைநகர் அடுத்தே உள்ள
பெரியகுணத்தேவன் சங்கிலியின் மைந்தன்
பூணுதடிகத்தி கொண்ட பொன்னனோடு
பொதியமலைச் சாராயம் போட்டுக் கொண்டு

காணுமுகந் தெரியாத கருவிருட்டில்
கள்ளர் சிலபேருடனே கடுகிவந்து
ஊனுயிரைப் பிரித்ததுபோல் ஓட்டிச்சென்ற
உளவதுகண் டோடிஇதைப் பிடித்துக் [கொண்டு

மூணுதினப் பொழுதினிலே தனக்குச் சேர்ந்த
மூத்த அண்ணன் நஞ்சையன் [சக்கரையார்க்கு
மாணுடைய தெய்வமணிக் குதிரை ஒன்றை
மதிப்புடன் இனாங் கொடுத்தார் [மகிழ்ச்சியாலே. 41

---

[1] நிறைமொழி (பரி-உரை)

மகன் பாலவடிவேல் கவுண்டர் மீது
மடவளாகம் சிவராம் தேசிகர் பாடியது

நஞ்சையன் சக்கரை யாரின் கனிட்ட புத்ரன்
    நாடுபுகழ் கொன்னை நகர்[1] புதுவீட்டுள்ள
வெஞ்சினமென்னும் கொடிய குணமதான
    வெகுளி இலாப் பாலவடி வேல்கவுண்டர்

கொஞ்சு நலமங்கை [2]செயங்கொண்டார் மேவும்
    கோவிலுக்குத் திருமதிலைக் கோவையாக
எஞ்சியுள விவசாய வருவா யாலே
    இயற்றி வருவார் வருடங் கொஞ்சமாக

மிஞ்சியுள கம்புபயிர் பச்சை எல்லாம்
    மீதிஉள கூலிக்கு மிதமாய்த் தந்து
துஞ்சுகிற காலமதில் நிலவிருந்தால்
    தூயகருங் கல்லுகளைப் பேர்த்துவைத்து

அஞ்சுவருடக் காலம் செய்து வந்து
    அண்ணனவர் உதவிஅதும் அன்பாய்ச் செய்ய
மஞ்சுநிகர் கருணையுடன் மகிழ்ந்து செய்து
    மதிப்புமிகப் பெற்றனர் இம் மாநிலத்தே 42

---

1. கொள்ளபாளையம்
2. நத்தக்காரையூர் சிவாலயம்

17. பெரிய சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார் — கலி 4741—4777 விக்ரம-மாசி 1— நள-ஆடி 15

ஆனூர்கோட்டை

கி. பி. 28-1-1641 முதல் 15-7-1676 முடிய
35 வ. 5 மா. 27 நா.

மடவளாகம் சிவராம தேசிகர் பாடியது

வள்ளி மணவாளன் முருகன் பக்தியே சதா
வளர்நஞ்சையன் சக்கரை
வண்மைமிகு புத்திரர் பெரியசக்கரை மன்னர்
வலிவுபெறு மதியுடையவர்,

வெள்ளிஅணைமேவு பசுபதி ரெட்டியரின்
விரிந்த கம்மங் காட்டதை
வீணுகவே கருதில் அன்னம் எல்லாம்சப்பி
வேதனைசெய் பூச்சிகள் அதை

கள்ளம் இல்லாதபடி வெகுதூரம் ஏகஒரு
கனத்த புகை ஒன்று போட—
காணும்அவ் ஊருக்கு மேஅவர் புறப்படக்
கண்டென் னையும் கூடவே

மெள்ளவரலாம் என அழைத்தபடி சென்றனன்;
மேதினியில் அவ் வைத்தியம்
மேன்மைகொள் சரக்குகள் ஒன்றுமிலே உள்ளவை
மெத்த பன்றியினது மலம் [கள்

தள்ள மனமுள்ள நாய் மலமுடன் கழுதையின்
தருமலம் குதிரை லத்தி
தக்க பெறுமண் மிடாவில் நெருப்பிட்டுத்
தனித் தெவரும் அறியாமலே

கிள்ளிவந் தொருமடி தழைச் சா றதூற்றியே
கிளறிஅும் மலநான் கையும்
கீழ்உள்ள தணலின் மேலே கொட்டவே புகைகள்
கிளம்பஅதை நடுக் காட்டிலே

உள்ளிய இரண்டுமுழம் மேட்டுமேல் வைத்து
ஓராள் ஊதிஇரவும் கழியவும்
உவப்பொடு விடிந்தபின்பு எல்லோரும் அங்கே
ஒருங்குகூடிச் சென்றனம்

துள்ளிய பூச்சிகளில் ஒன்றும் இல்லாதுவெகு
தூரமதில் ஏகி விடவே
துதிசெய்து ரெட்டியார் இணைகொண்ட இருகாளை
துகளற அனுப்பினரே. 43

பெரிய சக்கரையின் தம்பி; பாடல் பிழை.
நஞ்சையன் சக் கரைபுதல்வர் நல்லகுழந் தைச்சாமி
செஞ்சோளம் எல்லாம் செலவிட்டார்—பஞ்சைகட்கு
மாதாபி தாவும் மதுரைக் குச் சென்ற கதி?
தாதா எனப்புகழத் தான்.

18. நல்லதம்பிச் சக்கரை
உத்தமக் காமிண்ட
மன்ருடியார்
ஆனூர்க்கோட்டை

கலி 4777—4890
நள-ஆடி 16
சருவதாரி-ஐப்பசி 20

கி. பி. 16-7-1676 முதல் 21-10-1708 முடிய
32 வ. 3 மா. 5 நா.

எல்லப்பன் சமுக வித்வான் பாடியது

செங்குன்றை எல்லாநின் செங்கைக் கொடையதனக்கு
எங்கெங்கும் தேடி இணை காணேன்—கொங்கதனில்
சக்கரையைப் பாடலாம் தண்தமிழ்க்கொன் றீயாத
எக்கரையாம் பாடோம் இனி. 44

எவர்க்கா கிலும்வரு மோஇந்தக் கீர்த்தி எழுதறிய
கவிக்கா யிரம்கொடுத்தவன்காண் சொட்டைக்காரை மன்ன
சிவிக்காய் அறிஞன் ஒருபோ தெழுந்து சினந்துவந்து
சவுக்கால் அடிக்கப் பொறுத்தான் நலதம்பிச் [சக்கரையே 45

பூந்துறை பாலதெண்டாயுதபாணிக் கவிராயர் பாடியது

மட்டுக் கடங்காத தென்னிலையின் வேட்டுவர்கள்
மாசிங்க நாட்டில் வந்து
வண்டாட்ட மாகவே கொண்டாட்டம் அதுசெய்து
மாடாடு கொள்ளை கொண்டு

கொட்ட மிட்டுக்கொண்டு திரியும் அந்நாளிலே
குமார காங்கய மன்ருடி
கொற்றவற் கரிதான சக்கரைநீ வாஎன்று
கொண்டா டிவர வழைத்து

திட்டமுடன் வென்றுவா என்னவே வெட்டியே
செயங்கொண்ட நாதர் அருளால்
தென்னிலையிலே சென்று முக்குறுணித் தாலியைத்
தீர்க்க முடனே அறுத்து

வட்டமிடு பரிநகுலன் உத்தமக் காமிண்டன்
மன்னு சொட்டைக் கதிபனும்
மருவலர்கள் திறைகொண்ட நலதம்பிச் சக்கரை
மன்றாடி மகி பாலனே

அல்லது,

வட்ட வாசிக்கு ஒரு செக்கதையும் முக்கணையை
வண்டியுடன் ஏற்றி வைத்து
வந்த அக்கீர்த்தி பெறும் நலசக்கரை
மன்றாடி மகி பாலனே

19. கொற்றவேல் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார் கலி 4810-4832 சர்வதாரி-ஐப்பசி 21— சாதாரண-மாசி 10

நொய்யல்-கோட்டை

கி. பி. 22-10-1708 முதல் 7-2-1731 முடிய
22 வ. 3 மா. 19 நா.

பட்டாபிடேகத்தின்போது

அரண்மனைக் கணக்கு—சடைப்பெருமாள் பாடியது

கொங்கு ஆறுநாலு நாட் டனைவரும் புகழ் பெற்ற
கொற்றவேல் சக்கரை எனும்
குணம்மிகும் உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடி
கொண்ட பட் டாபிஷேகக்
கொலுவதன் பெருமையை முழுவதும் விரிவதாய்க்
கூறுதற்குச் சிறியனேன்
கொஞ்சமும் அறிவு எட்டாத தால்இது சுருக்கமாய்க்
குறிக்கிறேன் கருணீகன் நான் :

மங்காத கலியுகம் நாலாயிரத்துடன்
மற்றும் எண்ணூறு பன்ஞெண்
மருவும் விரோதியாண்டு ஆவணி பன்னேழினில்
மல்குநற் சுப தினத்தில்
மாவிலைகளும் மகரதோரணமுடன் வாழை
மாகமுகு தெங்கும் நாட்டி
மந்தாரை முதலான புஷ்பங்கள் தொங்கவே
மாபெரிய பந்தல் இட்டு,

இங்காருமே பார்த்து மகிழும் மேழிக் கொடியும்
இனிய அன்னக் கொடியுமே
ஏற்றியே வைத்து அதில் இந்திர லோகம் போல்
இலங்கும் ஓர் கொட்டகையினுள்

இருந்த கூட்டத் திரளை எண்ணவும் முடியாது
எள்ளும் நிலம் விழாது
இப்புவியில் எப்பொழுதும் இப்படிக் கண்டதில்லை
என்று எவர்களும் சொல்லவே

உங்காரமுள்ள சங்கீதங்கள் ஒருபுறம்
ஊதுநாத சுரம் ஓர்புறம்
ஓசையுள தவிலுடன் வீணைகளும் ஓர்புறம்
உள்ள சங்குகள் ஓர்புறம்
உல்லாச மாதரின் பரதநடம் ஒருபுறம்
ஓங்கு கின்னரிகள் ஓர்புறம்
உலகெலாம் கேட்கின்ற செண்டைகளுடன் பம்பை
உயர்ந்த பேரிகைகள் ஓர்புறம்

சங்காத ரணவீரர் ஒருபுறம் தாயாதி
வர்க்கத்துளோர் ஒருபுறம்
சமீன்தார்கள் ஒருபுறம் மிட்டாக்கள் ஒருபுறம்
சாரும் நண்பர்கள் ஓர்புறம்
சார்ந்தகுண மந்திரிகள் ஒருபுறம் கருணீகர்
காரியஸ்தரும் ஓர்புறம்
சார்ந்த பண்ணுடிகள் ஒருபுறம் மாமன்மார்
சகலர் மைத்துனர்கள் ஓர்புறம்

பொங்காத மனமுள்ள மறையோர்கள் ஒருபுறம்
பொறுமை மருமக்கள் ஓர்புறம்
போகவரவுள்ள மேலாட்களும் விசுவன்மார்
போசனத்தாள் ஓர்புறம்
போர் வீரராம் ஐதரலி சர்க்காரின்
புலிபோன்ற தாசீல்களும்
புனிதமுள சிரஸ்துகளும் ஒருபுறம் முதலியார்
செட்டி மார்களும் ஓர்புறம்

எங்கே எனப்பலர் வியப்புறும் அரண்மனை
இனத்து அம்மன்மார் ஓர்புறம்
எழில்கொள் வெளிநாட்டுக் கவுண்டமார் ஒருபுறம்
இந்நாட்டு ளோர் ஓர்புறம்
எண்திசையின் நாய்க்கமார் பண்டாரம் ஒருபுறம்
இசைந்த நாடார் ஓர்புறம்
இன்பமுள மண்ணுடையர் ஒருபுறம் வண்ணார்கள்
நாவிதர்கள் தான் ஒருபுறம்

அங்கே வெளிப்புறத் தகதிகளும் ஓர்புறம்
ஆதிமாதிகள் ஓர்புறம்
அடங்கலும் அவரவர்கள் அந்தந்திடத்திலே
அகலா திருக்க வைத்து
ஆனபின்பு எக்காளம் முரசுபேரிகை கொம்பு
அதிர்வெடிகள் கிடுகிடென்ன
அரிய துத் தாரிகள் மேள தாளங்களும்
அலைகடல் போல் முழங்க

தங்காது விசிறிவெண் சாமரைகளது வீச
தகுந்த வாசனை திமிர்ந்து
சந்தனம் புஷ்பங்கள் பன்னீர்களும்வீச
சமுக வித்வான்கள் பாட
சதுர்மறைகளோடு வெகுதமிழ் மறைகளும் ஓத
சக்கரக் குடை பிடிக்க
சமுதாடு வல்லயம் சொட்டை முனையை, கமால்
சாயபு பிடித்து நிற்க

துங்கீசரான சூரிய சந்த்ர பானுகள்
தூக்கிய இடத்து நிற்க
துய்ய வெள்ளிக் கபாய் தீவட்டிகள் ரண்டு
துலங்கி ஒளி எங்கும் வீச

தூபக் குழாய்கள் பரிமளம் அதுள புகைகளொடு
துங்கமாய் அங்கு நிற்க
துகிலதிற் பச்சைடால் மகரடால் வசவடால்
தும்பிடால் எங்கும் ஆட

பங்கேரு கத்திலுதி லட்சுமி நிகர்த்தநற்
பத்தினி சமேத ராகப்
பாங்குள்ள ஆறுகால் பீடத்தில் உட்கார்ந்து
பட்டத்து வாளாயுதம்
பதிசதிகள் இருவர்க்கும் மத்தியில் நிறுத்தியே
பலதலம் இருந்துவந்த
பரிவட்ட மெல்லாம்அவ் வாளுக்கு அணிந்தபின்
பண்புள்ள லக்கினத்தில்

கங்காதி ஏழு தீர்த்தங்களொடு யாகநற்
கலசங்களின் தீர்த்தமும்
கண்யமுள குருமார்கள் அபிடேகமது செய்து
கனமிகும் தீபார்த்தியும்
கண்டபின் புஷ்பங்கள் கனமாரி பொழியவே
கலகலென சகல வாத்யம்
காளமேகத்தின் ஒலிபோல வெகு சத்தமொடு
கணகண் எனவே முழங்க

இங்கித மானவே ணுவுடைய மன்னரும்
இம்முடிக் காங்கேயரும்
இன்பமிகு கணபதிப் பல்லவ ராயரும்
இனியமுடி சூடினதின்மேல்
எங்குமொளி வீசுபட் டத்து வாளாயுதம்
எடுத்துக் கையிற் கொடுத்து
இளைய வயதுப் பெண்கள் ஆலாத்தி சுற்றவும்
எல்லோரும் ஆசி சொலவும்

சிங்கார மான பட்டத்து நற் குதிரைக்கு
சிறுபஞ்ச வர்ணங்கியும்
சீரான வெள்ளிமேல் ஆசனமும் முகபடாம்
சேர்ந்த பல் அணிகள் பூட்டி
சீருற்ற தரிசனம் முதற்செய்து வைத்தபின்
செல்வமிகு நாட்டில் உள்ளோர்
சிறப்பு மிகு பாதகா ணிக்கை முதன்மைப்படி
சேர்த்திச் செலுத்திஞர்கள்

குங்காத அழகுள்ள பரதநட மாதர்கள்
குலாவி மிக ஆடல் செயவும்
குணமான தீட்சிதர் பஞ்சாக் கரத்துடன்
கூடிய அனுட் டானமும்
கொள்ளும் படிக்கு நல் உபதேச மானபின்
கோரிய நல்ஆசி தரவும்
கோதிலா மற்சிலது தானங்கள் அவ்விடம்
கூசாது செய்த பின்பு

செங்கோல தான வாள் கைக் கொண்டு
செண்டிகா தேவி திருவடி வணங்கி
செப்பமுள போசனம் ஒப்புவமை இல்லாது
சேர்ந்த அனேவோரும் உண்டு
செழித்த ஆனூர் அம்மை தரிசனம் செய்தபின்
சிறப்பான சொர்னதானம்
செய்தெவருமே மகிழ்வெய் தினர்கள் சக்கரைச்
செங்கோல் எந்நாளும் வாழி 47

அருணாசல வாத்தியார் பாடியது.

சொல்லுகலி நாலாயிரத் தெண்ணூற்றுச்
சுகமான பதின்ஒன்ரும் வருடந்தன்னில்
வெல்லுகின்ற விரோதி ஆவணியின் மாதம்
வெகுநல்ல பதினேழு தேதி தன்னில்
மல்குமன்னர் கொற்றவேல் சக்கரைக்கு
மகிழ்ச்சியுள மூன்றுபட்டத் தரசுங்கூடி
பல்கும் வெகுமுழக்கோடு பட்டஞ்சூடிப்
பரிவுற்ருர் நாட்டில்உள்ளோர் பணிவுற்ருரே 48

காரையூர் செயங்கொண்டீசுரர் தேவத்தானம்
சம்புலிங்க ஓதுவார் பாடியது.

ஆற்ரேரக் கோட்டையை
அகன்று பழனுபுரியில்
சாற்றுநவ நாழிகையுள்
சார்ந்தாரே – ஏற்றமிகும்
கொற்றவேற் சக் கரையார்
குதிரைச் சவாரிக்கு
மற்றுயார் நிகராம் மதி. 49

பெரிய சக்கரை உத்தமக் காமிண்டர்
பேரன் கொற்றவேல் சக்கரையாம் இவர்
கரிய குண்டுக் குதிரைமேல் ஏறியே
காணும் ஓர்பொழுது அத்த மனத்துளே
அரிய கொங்குச் சிவாலயம் ஏழையும்
அணுகிச் சேவித்து அரண்மனை சேர்ந்தஅப்
பரியைக் காணுதற்குப் பாத காணிக்கை
பத்து நூறுடன் ஆயிரம் ஆகுமே 50

கற்றைவார் சடையீசன்
கருடகம்ப அபிடேகம்
கொற்றைவேற் சக்கரைமேற்
கொண்டு செய்தார் — பற்றுடனே
தந்தனரே அன்ன சொர்ன
தானமது ஏழைகட்கு
நந்தன ஆண் டாவணி ஏழ் நாள். 51

கொங்கு மண்டல சதகம் பாடிய
கார்மேகக் கவிஞர்
பேரர் கார்மேகக் கவி பாடியது.

பட்டஞ் சுமந்த முடிமன்னர் சேனை பயந்து கடைப்
பட்டு அஞ்சு வண்ணப் பரியுடையோய் நம்பரனைவழிப்
பட்டு அம் சுபம் பெறும் கொற்றவேற் சக்கரைப்
[பார்த்திபனே
பட்டஞ்சு சோமன் அளிப்பாய் உன் கீர்த்தி
[பரவுதற்கே* 52

*இது யமகம்: பட்டம் சுமந்த முடிமன்னரது சேனை பயந்து, கடைப்பட்டு (ஓட) அஞ்சுவண்ணப் பரி (- பஞ்சவர்ணக் குதிரை) உடையோய் பரனை வழிபட்டு சுபம் (- நலம்) பெறும் கொற்றவேல்; பட்டு அஞ்சும் சோமனும் அளிப்பாய்.

கொற்றவேல் சக்கரை பாடிய
நல்ல மங்கையம்மன் சதகம்.

(கிடைத்திருக்கும் பாடல்கள்)

ஆசுபா வகைகளது பாடிவருவோர்கள் மேல்
அன்பிலார் கீர்த்தி குறையும்
அன்னையின் வாய்மொழி அகற்றுவோர்பால் தெய்வ
அருள் சுரக்காது குறையும்
அந்தகாரத்திலொரு பந்தமொடு செல்லு வோர்க்கு
அரவுவிஷ கடிகள் குறையும்
ஆலினது பாலோ டதன்துளிர் அருந்துவோர்க்கு
அரிப்பு மேகங்கள் குறையும்

வீசுவாய்ச் சப்பையது தென்னையின் பாளை நீர்
வெந்தயம் அறைத்தநீர், சொல்
விளம்பி, கம்பமுதுநீர் வாழைப் பழத்துடன்
விராலினது கருவாட்டு நீர்
வில்வக் கொழுந்தோ டதன்பழச் சதையுடன்
விளாம் பிசின் சேர்த்தறைத்து
விடியவும் வடித்துஆறு தினம்அதனை வார்த்திடில்
வெக்கையும் சேர்ந்து குறையும்

காசுமேல் ஆசையாம் ஐதர் தாசில் அமீர்கான்
கான்சாய்பு மெச்சும் எந்தன்
கனதாடியோ கருடகம்ப அபிடேகம் நான்
காணும்அது வேளை குறையும்
கரைத்த பானக்கமொடு பொரி பயிறு வகைகளும்
கன கொலுவிலே விரும்பும்
கௌரி செண்டிகை யுளஎன் அரண்மனையின்
கள்ளினை நுகர்வரொடு பொய் [ஆட்களில்

பேசுவோர் எவரையும் நீக்கும் நான் கொற்றவேல்
பேணு சக்கரை வணங்கும்
பெண்டே நிறைகாரை நகர்ச் செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவிய பொற்
பேடே நலமங்கை மனோன் மணியே 53

நரிப்பயிர் நெருக்கியோர் தனிப் புலம் விதைத்த செடி
நன்குகாய் வறள் உத்தியில்
நறுக்கிஅது]உலர்த்தியே]குவித்ததை அடித்த பயிர்
நயமாக வாட்டி, அத்தூள்
நனைத்த தண்]விடுத்துஅதை அருத்திவர மாடுகள்
நலமேனி குறையாததாய்
நசுக்கிய பருத்தியின் விதைக்குள பணச்செலவு எந்
நாளும் இல்லாது வளரும்

கரிக்குருவி ரத்தமொடு அரத்தையை வறுத்துஅதை
இடித்த பொடியொடு கழுதைக்
கடத்தியை உறித்ததன் இரைப் பையை
கள்ளொடு கலந் தோர்படி [அறைத்த நீர்
கசப்புள மசப் புடல் நசுக்கிய சிரங்கைசாறு
கலக்கினர் தினம் வார்த்திடில்
கருப்பொடு சிவப்புள அலுங்கோடு நிழலியும்
கரைந்து பசு நன்கு வளரும்

அரிக்குமர நெருப்பெரிய மறக்கருணை உறத்தனது
ஆசியை ரதிக்களித்தே
அண்டரை வதைத்த ஒரு சண்டனை மிதித்த கால்
ஆலடியில் ஞானமது சொல்
அரனுடைய திருவெதிரே வரு கருட கம்பமது
அடுத்தினி ஒடிந்து வரிலோ
ஆல்விழுது போல் வளர்வு பால் நிறமதாம் எனது
ஆடுகிற தாடி வளரும்

சிரிப்பதை விருப்பதாய்ச் சேர்த்து நான் கொற்றவேல்
சீல சக்கரை வணங்கும்
செண்டே நிறை காரை நகர்ச் செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவிய என்
செல்வீ நலமங்கை மனோன் மணியே 54

வீட்டதில் பகல்எலாம் வீணாய்க் கழிப்பவர்கள்
வெள்ளாண்மை பகுதி குறையும்
வேளை தவறாது உணவு நித்திரை செய்வோர்கள்
வேதனை செய் நோய்கள் குறையும் [பால்

ஆட்டெருக் காணாத புஞ்சையில் விளைதவசம்
ஆகுமிகு ராசி குறையும்
அடிமையான் அனுதினமும் வீடுபோய் வருவான்
ஆகும் நம்பிக்கை குறையும் [மேல்

ஏட்டுடன் எழுத்தாணி கைவசம் இலாத பேர்க்கு
எழுதுகிற திறமை குறையும்
எலும் பணி சிவன் கருட கம்ப முடிவாய் விடில்
என்னுடைய தாடி குறையும்

காட்டுடன் தோட்டமும் சமம் என்னும் கொற்றவேல்
கருது சக்கரை வணங்கும்
கண்டே நிறை காரை நகர்ச்செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவிய நற்
கனியே நலமங்கை மனோன் மணியே. 55

உழவு திரிமூடலில் முப் புழுதி கண்ட பயிர்
உரம் இல்லா விடினும் வளரும்
ஊரினுள் அசுத்தமும் குப்பையும் நிறைந்திடில்
ஒட்டுநோய் எவையும் வளரும்

குழவு வயதே மகவு பள்ளி ஏகாவிடில்
குறும்புத்தனங்கள் வளரும்
கூபமது கல்கெட்டி அற்ற இடம் ஆழமாய்க்
குழிக்க நீர் ஊற்று வளரும்

மழுவது கரத்தினிற் கொண்ட சிவனார் முன்பு
மருவுமொரு கருட கம்பம்
மறுபடியுமே துண்டம் ஆயினால் என் வெண்மை
மயிர் கொண்ட தாடி வளரும்

இழவு மணம் ரண்டுமே ஒன்றெனும் கொற்றவேல்
இனிய சக்கரை வணங்கும்
இண்டே நிறை காரை நகர்ச் செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவிய என்
இதயீ நல மங்கை மனோன் மணியே. 56

கிட்டமொடு தூரமும் பகல் இரவு எந்நேரமும்
கேண்மை மிகு துணையாளுடன்
கேவலம் எண்ணாது கனதனவந்தர் வழிசெலல்
சிரமமாம் கெடுதி குறையும்

துட்டவிட கடிகள் பசு துரகம் மானிடர்கள் நோய்
துரத்தும் ஔடதமுப் பதில்
தொடங்கி இருபது கவிகள் பாடமுள்ளோர்கள்கை
தொட அதன் பிணிகள் குறையும்

சிட்டர் தொழும் ஈசன்முன் செய் கருட கம்பமும்
சீர் பெறும் உன்மீது சதகம்
சேருகவி நூறும் நான் பாடி முடிவாகில் என்
சிறந்த இத் தாடி குறையும்

பட்டொடு பருத்திநூல் சமம்எனும் கொற்றவேல்
படைத்த சக்கரை வணங்கும்
பண்டே நிறை காரைநகர்ச் செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவும் இடப்
பாகீ நலமங்கை மனோன் மணியே. 57

முறையிடும் வழக்கினைப் பொய்புனைந்தும் சிலர்கள்
மூட்டுவார் பிறர் மீதினில்
முதல் எடுத்தே தீர்ப்பு உரைத்தலால் உண்மையது
முரணுகும் ஆதலாலே
முனைந்ததை நேரினில் கண்ட சாட்சிகளாக
முற்றிலும் விசாரித்து மேல்
முழுவதும் மனத்தினுட் சிந்தித்து முடிவுபின்
மொழிகுவோர் அரசு வளரும்

கறை மனது வணிகர் இரு மைத்துனர்கள் பந்தயம்
காணுத சோழ அரசர்
கற்புள தன் மனைவியை விலக்கவும்
[அமைச்சுஉண்மை
கண்டதை உணர்த்த நலமாய்க்
கண்ணினுற் கண்டதும் காதினுற் கேட்டதும்
கனத்த பொய்யான கதைபோல்
காரியம் எவற்றையும் தீர்க்க ஆராய்வதால்
கனமிகும் நீதி வளரும்

பிறை அரவு சடையினிற் சூடும் அரனுர் முன்பு
பேணும் ஒரு கருட கம்பம்
பெயர்த்துவரவே சென்ற சிற்பியின் வயிற்றுநோய்
பேசரிய சிரமம் எனவே
பின்பொருதரம் ஓலைவந்து விடிலோ இப்
பெரும்பணிக்கு இடையூறதாய்,
பீதக நிறத்துடன் வெண்மையது கொண்ட என்
பெரிய இத்தாடி வளரும்

குறைவுடன் நிறைவு சமம் என்னும் நான் கொற்றவேல்
கொண்ட சக்கரை வணங்கும்
குண்டே நிறை காரை நகர்ச் செயமே
கொண்டே சுரர் பாலில் உலாவிய பூங்
குழலீ நலமங்கை மனேன் மணியே. 58

வருசுழிகள் பத்துமுள செயபரியை வைத்துளோர்
வம்சம் அழியாது வளரும்
வலம்புரிச் சங்கு நவரத்தினக் கற்களும்
வாய்த்த பொக்கிசமும் வளரும்

பருதி உதயத்துளே முழுகலைமுடித்தெதும்
பருகுவோர் ஆயுள் வளரும்
பாலிடுபசும் பயர் பாயசம் நிதம்உணில்
பலமிகும் தாதுவளரும்

சர்வம் அறிகடவுள்முன் நிற்பதற்காய்வந்து
சார்கருட கம்பம் இனியும்
சாண்குறைந்தே சிறிய துண்டமானாலும்என்
சரிந்த இத் தாடிவளரும்

தருதல் பெறுதல் இவை தகாதெனும் கொற்றவேல்
சக்கரை மன்ருடி பணியும்
தண்டார் நிறைகாரை நகர்ச் செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவியஎன்
தாய்நீ நலமங்கை மனோன்மணியே. 59

சிரமீதில் எண்ணையது சுக்கட்டு முழுகிடிற்
சீதமொடு பித்தம் அழியும்
சீறுமனை ஏவலர் அடக்கி ஆளார்கள் சொல்
செல்லாது கீர்த்தி அழியும்

கரஆடி முடிவில் நான் வானவில் கண்டதால்
கம்பு மழையின்றி அழியும்
கன்னியின் முதல் இன்றும் அவ்வாறிருந்ததால்
காணு பயிர் வகையும் அழியும்

அரனூரின் முன்புநான் செய்கருட கம்பம்
அடிப்பீட தள வரிசையும்
ஆதியோடந்தமாய் நிறைவேறினல் தொங்கி
ஆடும் என்தாடி அழியும்

வரவோடு செலவதும் சமம் எனும் கொற்றவேல்
வல்ல சக்கரை வணங்கும்
வண்டார்நிறை காரைநகர்ச்!செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவியஎன்
வாமீ நலமங்கை மனோன் மணியே. 60

சங்கமுள் சுள்ளி தின்ஞச் செடிகள் பண்ணையும்
சாருகுறை புற்கள் குறையும்
சந்தனக் கலவையதை நித்தமும் பூசுவோர்
சருமத்தில் நோய்கள் குறையும்

கொங்கதின் மண்ணே சுகந்தருமலால் வேறு
கோறுவோர் அறிவு குறையும்
கோவிலுக்குட் சென்று மனம் வெளியில் விடு
குலம் குணம் மேன்மை குறையும் [வோர்

அங்கமது பாதி அதில் அம்பிகையை வைத்து நமது
அரனுடைய கருடகம்பம்
அடுத்த வருடத்துடனே நிறுத்தி முடிவாகில்என்
அழகு வெண்தாடி குறையும்

தங்கமும் மண்ணுமே ஒன்றெனும் கொற்றவேல்
சக்கரை மன்ருடி பணியும்
தண்டார் நிறை காரை நகர்ச்செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில்உலாவியஎன்
தாய்நீ நலமங்கை மனோன்மணியே. 61

பக்கமுள பந்தியுள் வஞ்சனைசெய் மனைவியைப்
பார்த்தாலே பாவம் வளரும்
பகலிரவு சந்தியில் தீபம் வைக்காதமனை
பாழ்த்து மூதேவி வளரும்

மிக்கதொரு பட்டியுள் புக்கநரி வருவதை
மிருது மூக்கால் தெரிந்து
மீறிக்குலைத் திடும் குக்கலை வளர்ப்பவன்
மேடமது பெருகி வளரும்

அக்கரமது ஐந்தினுள் அடங்கி அருள்செயும் நமது
அரனுடைய கருட கம்பம்
அடுத்தினியுமே துண்டமாகி விடிலோ எனது
அருமையுள தாடி வளரும்

தக்கசுக துக்கம் சமம் என்னும் நான் கொற்றவேல்
சக்கரை மன்ருடி பணியும்
தண்டார் நிறை காரை நகர்ச்செயமே
கொண்டேசுரர் பாலிலுலாவியஎன்
தாய்நீ நலமங்கை மஞேன்மணியே. 62

ஓதிவைத்தவர்மீது பட்சமில்லாத பேர்க்கு
உரைத்திட்ட கல்வி குறையும்
உற்றதொரு மதியமேல் மூவைந்துநாள்மட்டும்
உண்மையுள திங்கள் குறையும்

மாதியர் வணூர் நாவிதர்களிட கூலியை
வைத்துளோர் நிதிகள் குறையும்
மறுமாதர் மீதுமனம் மாருதபேர்களிட
வாழ்நாளில் மகிமை குறையும்

பாதி மதிசூடும் ஈசன் கருடகம்பமது
பரிந்துநான் செய்யும் திருப்
பணி வேலையதுமுற்று முடிவடைந்தால் எனது
பருத்தஇத் தாடி குறையும்

சாதிமதபேதம் எண்ணுதநான் கொற்றவேல்
சக்கரை தினம் வணங்கும்
தண்டார்நிறை காரைநகரச் செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில்உலாவியஎன்
தாய்நீ நலமங்கை மனோன்மணியே. 63

மனமாதிவகைநாலும் மலையாத குணசீலா
மறுசெனன மானது அழியும்
மாடாடு வயிறுநிறைவு பாராதவேளாளர்
வம்சமது முற்றும் அழியும்

தினம்ஈரு வேளைநல உணவோடு மோர்உணில்
திகழாது பித்தம் அழியும்
தீராத நோயும் முத்தாமணித் தழையினால்
திரும்பவும் வராமல் அழியும்

சனகாதி பணிகாரை செயமேவு கின்றஈசன்
கருட கம்பவேலை
சரியாக நிறைவேறி முடிவாகிவிடில் எனது
சரிந்த இத்தாடி அழியும்

தனவானும் ஏழையும் சமம் எனும் கொற்றவேல்
சக்கரை மன்றுடி பணியும்
தண்டார் நிறை காரைநகர்ச் செயமே
கொண்டேசுரர் பாலில் உலாவியஎன்
தாய்நீ நலமங்கை மனோன்மணியே. 64

ஆவதும் அழிவதும் ஆடவர் தனித் தனி
அகன்று வேருவதற்கும்
ஆணிவேர் பெண்டிர் என்று அறிந்து அவரை
[மேல்விடாது
அடக்கார்கள் பெருமை குறையும்

போவதும் வருவதும் வினைப்படியினுல், அறிவு
புத்தியால் தூண்ட வசமாம்
பூவுலகில் யாவர்க்கும் ஈதென எண்ணுவிடில்
போதம் நிறையாது குறையும்

ஈவதும் பெறுவதும் முய்க்குமுய் ஆகும் என
எண்ண பணமூட்டை குறையும்
ஈசுவரன்முன் கருடகம்பம் நின்ருய்விடில்
என்னுடைய தாடி குறையும்

சாவதும் வாழ்வதும் சமம் எனும் கொற்றவேல்
சக்கரை மன்ருடி பணியும்
தண்டார் நிறை காரை நகர்ச் செயமே
கொண்டே சுரர்பாலில் உலாவிய
தாய்நீ நலமங்கை மனேன் மணியே. 65

பசி என உரைத்த பேர்க்கு உணவு தரும் வேளாளர்
பண்ணையம் மிக வளரும்
பாலது சிசுக்களுக்கும் உதவுவோர் வம்சமது
பார்தனில் மெத்த வளரும்

நிசி அனைய சடையினில் நிற்கவரு கங்கையும்
நிலாவையும் அணியும் ஈசன்
நீள்கருட கம்பமது இனித் துண்ட மாகில்என்
நீண்ட இத்தாடி வளரும்

சசிகலை அமாவாசை தாண்டி மதியம் வரைத்
தானே மென்மேலும் வளரும்
சார்ந்த குணமே விரதமல்லாது பிதுர்விரதம்
சனி வெள்ளி விரதம் ஏகா

தசி விரதம் யாவுமே தப்பெனும் கொற்றவேல்
சக்கரை மன்ருடி பணியும்
தண்டார் நிறை காரைநகர்ச் செயமே
கொண்டே சுரர் பாலில் உலாவிய என்
தாய்நீ நலமங்கை மனேன் மணியே. 66

20. நல்ல சேனுபதிச் சக்கரை	கலி 4832—4874
உத்தமக் காமிண்ட	சாதாரண-மாசி 11
மன்றாடியார்.	நந்தன-ஐப்பசி 10

8-2-1731 முதல் 22-10-1772 முடிய 41 வ. 8 மா.

நற்காரை யூர்மன்னர்
நல்லசே னுபதிக்குச்
சக்கரைஎன் றோர்நாமம்
சாற்றுவதேன் — மிக்க
புவிக்கும் செவிக்கும்
புலவோர்கள் சொல்லும்
கவிக்கும் இனித்தருசி கண்டு. 67

பாண்டமங்கலம் அம்பலவாணக் கவி பாடியது.

மதி மூன்றுவரை ஒன்றை இழுத்தாடிச்
செயிப்பவர் இவ்வையகத்தில்
எதிர் எவரும் இல்லாது சதுரங்கம்
ஆடுபவர் இவரே என்று
துதி பாண்ட மங்கலமுத் துக்குமரன்
மோதிரத்தைத் துணிந்து போட்டான்
நதி பெருகும் காரைமன்னன் நல்லசே
னுபதிச் சக்கரை யாருக்கே 68

21. நல்லதம்பிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார். — கலி 4874—4882 நந்தன-ஐப்பசி 11 சார்வாரி-பங்குனி 10

23-10-1772 முதல் 19-3-1781 முடிய 8 வ. 6 மா.

காரை ஆ னூர்மேவு
காராள நல்லதம்பி
சீரை விரித்துக் காதல்
செப்பினன் — பேருலகெண்
கோதை நகர் வண்ணூர்
குலவீர பத்ரன் எனும்
மூதறிஞன் அன்பு முதிர்ந்து. 69

காமா இளமுலைக் காமா
மதனன் கடுஞ் சரங்கள்
போமா பொறுக்கவும் போமா
நின் காதற் பொறியில்விழ
லாமா சயித்திட லாமா
பயிறகுலா குவளைத்
தாமா கொடூரம் ஈதாமா
நலதம்பிச் சக்கரையே. 70

தம்பி கல்லங்காட்டுச் சின்னச்சாமி மீது உலகுடைய பாளையம்
நல். இராசகோபால பிள்ளை பாடியது

ஆனூர் எனும் கோட்டை அருகே கீழ்பால்
அமைந்த ஓடுறு மாளிகை
அதனில் வளர் நலதம்பி அதிபர் சக்கரை மன்னர்
அழகுபெறு காதல் கேட்க

ஏனூரு பொன்தந்த தல்லாது தன்கையை
எரிந்து காய்கின்ற நெய்யில்
இசைவுபெற விட்ட மிகு சத்யகுண சீலருக்கு
இலங்கு மூன்றும் சோதரர்

தோணூறு பத்துடைய பாணனது வீரம்
துலங்கு சின்னச் சாமியாம்
துங்கமுள கல்லதின் காட்டில் உயர் ஓடைமேல்
தோதான சிறு மணியினில்

வாணூறு வயது குறைவின்றி இப் பூவினில்
வாழ்ந்துவரு ததியில் ஓர்நாள்
வந்தஒரு பரதேசி மந்திரமது கற்று அசுவ
மாடாடு நோய் தீர்ப்பரே. 71

22. நல்ல சேனுபதிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார். — கலி 4882—4913 சார்வாரி-பங்குனி 11 ஆங்கீரச-புரட்டாசி 26

20—3—1781 முதல் 1812 முடிய 31 வ. 6 மா. 15 நா.

சமூக வித்வான் அருணசலக் கவிராயர் பாடியது.

காரையூர் சக்கரை உத்தமக் காமிண்டன்
காத்து வளர்த்திய பஞ்ச கல்யாணிப்
பேரைஉள ஓர்குதிரை சுழிகள் பத்தும்
பிறழாதிருந்த செய்தி கேட்டுவந்து
தாரையோ அலதிலேயோ என மிரட்டித்
தயவொடு இருநூறு பொன்னும் தானேஈந்து
போரையே கொள் திப்புசுல்தான் சைவ
போசனமும் கூடஉண்டு போனன்தானே. 72

சமஸ்தானக் கருணீகராயிருந்த நல்லா பிள்ளை மகன்
இராசகோபாலபிள்ளை பாடிய சீட்டுக்கவி

திருமருவு சிவமலைக் கந்தவேளிடம் மதிற்
சென்று எனது குறைகள் சொன்னேன்
சிறிதுமே பதில்இல்லை இதுநமது விதிஎனச்
செல்வர்களிடம் சென்றதில்

பொறுபொறு கொடுக்கிறேன் நாளைவா என்றுமே
பொய்த்தவணை சொன்னதல்லால்
பொருளொன்றும் வரவில்லை விவசாயமே செய்து
பிழைப்பதெனை முடிவு செய்தேன்

திறமான கொழுவில்லை ஒண்டியதுதான் இல்லை
சில ஏன பான மில்லை
சிறிது பொருளெதுவு மிலை இனிஎன்ன
செய்வம் என் றெண்ணியே உனை
[அடைந்தேன்

தரணியோர் புகழ்கின்ற சொட்டை முனைகாரனே
சவுக்கடி பொறுத்தமனமே
தாய்முகில் ஓர்புலவன் ஏறப் பொறுத்துமே
தழலிலுறு நெய்யதனிலே

தருகையை விட்டுத் துழாவியே சத்தியம் சாற்றியே
காதல் கேட்டாய்*
தமிழ்வாணன் நானுமது சமஸ்தான கருணிகன்
தனயனும் ராமநாதன்

தம்பிநான் ராசகோ பாலபிள்ளை சாற்றுபெயர்
கூட்டு பெயர் குடிக்கணக்கன்
தஞ்சை வாத்தியார் என்றுமே தயங்காது
சிலர் சொல்லுவார்

தமியன்நான் பிதுர்வர்க்க பூமிகள் சிலதுண்டு
தரித்திரத்தால் விற்றனன்
தவிக்கிறேன் இதுசமயம் குடும்பபாரத்தினுல்
தாயாதி உதவியில்லை

தருமபுர மடமதில் தமிழ் சிலது கற்றனன்
தாதையார் உயிர்நீத்தபின்
தாய்நாடு வந்தனன் பஞ்சமும் கண்டனன்
தழைகளால் வயிறடைத்தேன்

கருமேகம் எங்குமே காணப் பெருதெனது
கவலையால் ஆனூரில் வாழ்
கௌரியைப் பாடினேன் மழையது பெய்ததென்
கவலையை அகற்ற வேண்டும்

வரிசைபுகழ் நெஞ்சுரம் கால்உறுதி உள்ளதாய்
வளர் கடவு தாழ்வில்லதாய்
வருதாடை தொங்கல் இல்லததாய் ரோமங்கள்
வழவழென மிருதுவானதாய்

---

* கேட்டது தந்தை; மகனும் உடன் இருந்ததால்

வாலது சிறுத்ததாய் திமிலது பெருத்ததாய்
வலியபல் கடை சேர்ந்ததாய்
மருவி வளைந்த கொம்புகள் சாணது வளர்ந்ததாய்
முதுகெலும்பு கனமதாய்

வாடிவாங்காததாய் போக்குநீட் டுடையதாய்
வருகுளம்பு குட்டுடையதாய்
வளர்த்திசம முள்ளதாய் தீவனம் தண்ணீரில்
வாய்நங்கு பார்க்காததாய்

சுருளும் வெடிவால் மந்தி மட்டை பரவாயில்லை
சூழ்ந்த பெருமயிர் வண்டையாம்
தூரத்திலே பயணமானல் இளைப்புவரும்
தொங்குகொடி சோம்பேறியாம்

பெருவால் முடங்கனெடு விலங்கு முட்டாணியும்
பிசகான குடை பாடையும்
பேரைக் கெடுத்திடும் ஆகாது ஆதலால்
பிரபுக்கள் மெச்சுகின்ற

குருவாம் துரைச்சுழியுமே ஏற்றமுள்ளதாய்
குற்றம் ஒன்றில் லாததாய்
குமுத மலர் ஒத்தகண் பொறிச் சிவலை
சந்தனப் புல்லை நிறம் மயிலை நிறமாய்

அருமையுள காளை ரண்டோச்சியே தரவேணும்
அரசனே காரை ஆனூர்
அம்மை செண்பகை யருள் நல்ல சேனுபதி
அதிப சக்கரை மன்னனே. 73

ஆனூர் அம்மன்மீது இராசகோபாலபிள்ளை மழைக்காகப் பாடியது

நீதமிகு காரை ஆனூரில் வாழ்அம் மையே
நிமலி திரிசூலி கௌரி
நித்தம்உனை மறவாத ராசகோபா லன்யான்
நிகழ்த்துவிண் ணப்ப மதுகேள்

மாதமொரு பத்துஇவண் மழையதில் லாததால்
மாடா டுமனி தர்க்குமே
வாரிக்குடித்திடத் தண்ணீர் வறண்டதால்
மற்றினி என்ன உண்டு

சாதக மதாக ஒருசன்ன மழைபெய்ததில்
சகலவிதையும் விதைத்தார்
தட்டுண்டு போனபயிர் போக நிலைநின்ற பயிர்தான்
சோம்பி வாடு தம்மா

சோதரி நலத்தானூர் அம்மைக்கு ரத்தமொடு
சோறிரைத்துக் காரையூர்
சூழ்கரிய காளி மகமாயி பகவதியுடன்
சூரச் சிதம்பரநகர்

மாதவிஎனும் காளியம் மைக்கும் அபிடேகம்
ஆதியொடு பொங்கலிடவே
மன்னனும் குடிகளுக் குத்திரவு தந்தனன்
மனோன்மணி கிருபை செய்வாய்

பாதகமிலா வருண தேவனிடம் நீசென்று
பாற்சமுத்திர மடுத்துப்
பாங்கான நீர் கொண்டு மேகங்கள் சூல்கொண்டு
பளீர்பளீ ரென்று மின்னி

வாதமுள காற்றோடு வான்மீது விம்மியே
வலிதான இடி முழக்கி
வந்துவெகு மழை பொழிந் தேரி கிணறு குட்டை
வழிந்து கரை புரள அருள்வாய்

போதனும் நல்லசேனாபதிச் சக்கரை
புந்தி மகிழ் கொண்டுனக்குப்
போதிய படித்தரம் பொங்கு மடமும்
புதிய பணிகளும் புரிவர்வாழி 74

சிறக்கப் புகழ்கொண்ட நல்லதம்பிச் சக்கரை
சேதி சொன்னால்
பறக்கின்ற பிள்ளையும் பாலென்றழா திருப்பர்
அம் புவியில்
கறக்கின்ற பாலைக் கலையத் தில்வைத் திடின்
காகம்வந்து
பறக்கும் இருக்கும் துடிக்கும் குடிக்கப்
பயப்படுமே 75

23. நல்லதம்பிச் சக்கரை
உத்தமக் காமிண்ட
மன்ருடியார்

கலி 4913—4943
ஆங்கிரச-புரட்டாசி 27
விகாரி-கார்த்திகை 29

10-10-1812 முதல் 13-12-1839
27 வ. 2 மா. 2 நா.

கும்பந்தான் என்னுமுலைப் பாலதொடு
ஞானத்தைக் கொடுத்த தேவி
சம்பந்தா எனஅழைத்த நாயனுர் பேர்
சிறிதிற் சாற்றும் தர்மத்
தம்பந்தான்இக் கொங்கு நாட்டு மன்னரே
என்னத் தாலம் போற்றும்
பிம்பந்தான் இவர்நல்ல தம்பிச் சக்கரைத்
துரையாம் பிரபுதானே. 76

கன்னிச் சரபகவி வெற்றிவேல் கவிராயர் பாடியது

கொடை அதனிலே நிதம் தடைஎதும் இலாதபடி
கொடுபுதூர் நல்ல தம்பிக்
குணமிகும் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட
கொங்கிறைவரே அந்த நாள்

தடை செயும் கலியுகம் நாலாயிரத் துத்தொள்
ளாயிர மொடு இருபத்துமூன்று
தக்க அது கூட்டு தொகை பதினெட்டு வருவதால்
தகுதி இலதான எண்ஆம்

முடைதரும் சிறையில்நீர் மிடைதரும் வறுமை நான்
முழுகியது இந்த நாளோ
முன்ணவிட ரெண்டதிகம் ஆனதாற் கூட்டு
முனைந் திருபதினிதே தரும் [தொகை

விடை தரும் உமக்கு கார்உயர் மறுமணம்
எனக்குமொரு திருமணமும் ஆவதாலே
விரும்புமோர் அரும்பொருள் தரும்படி வரம்புரி
விளங்கி மிகவாழு வீரே 77

அன்றுசிறை யில் தந்த(து)
ஆனபழசு என்றறிந்து
இன்றுபுது மங்கிலியம்
ஈந்ததுவே—நன்றிதெனக்
கன்னிச் சரப
கவிவெற்றி வேல் இதனைப்
பன்னிப் பறையடிப்பேன் பார். 78

4-வது மகன் குட்டபாளையம் அர்ஜுனக் கவுண்டர் மீது
உலகுடை, நல். ராசகோபால பிள்ளை பாடியது

அட்டாவதானி

நல்லசே னுபதிச் சக்கரைத் துரைமைந்தர்
நல்கு குட்டைப் பதியில் வாழ்
நந்தலில் லாது மிக மாடாடு பால்பசு
நானுவிதச் செல்வமும்

வல்லமைகளும் கொண்ட வடிவழகன் அர்ச்சுனர்
வள்ளல் இவர் சிறுவயதிலே
வாய்த்ததன் மனைவிஅவர் தந்தை சொல்லித் தந்து
வைத்தசிறு அட்டதானம்
நெல்மிளகு கொள் மொச்சை கடுகொடு கழற்சிவிதை
நெருஞ்சிமுள் புளியம் பழம்
நேரான எட்டும் அவர் முதுகில் ஒவ்வொன்ருய்
நிறுத்தாமலே போடவும்

சொல்லுமவர் வாய் வேலும் மயிலதும் துணை எனச்
சோராமலே செப்பலும்
சூழும் அரைநாழிகையுள் அவைகள் ஒவ்வொன்றும்
சொரிந்த மொத்தம் பகர்வரே. 79

24. கொற்றவேல் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார் — கலி 4940—4969, விகாரி-கார்த்திகை 30, பிரபவ-ஆனி 13

14-12-1839 முதல் 25-6-1867 முடிய
27 வ. 6 மா. 13 நா.

அருணாசல வாத்தியார் பாடியது

சொல்லுகலி நாலாயிரத் தெண்ணூற்றுச்
சுகமான பதின்ஒன்றும் வருடந்தன்னில்
வெல்லுகின்ற விரோதி ஆவணியின் மாதம்
வெகுநல்ல பதினேழு தேதி தன்னில் (?)
மல்குமன்னர் கொற்றவேல் சக்கரைக்கு
மகிழ்ச்சியுள மூன்றுபட்டத் தரசுங்கூடி
பல்கும் வெகுமுழக் கோடு பட்டஞ்சூடி
பரிவுற்றார் நாட்டில் உள்ளோர் பணிவுற்றாரே.

அரவக்குறிச்சி ஆறுமுகன் சேர்வை பாடியது

கொற்ற வேற்சக் கரையார்
குதிரைச் சாமான் வேலை
முற்றவே செய்து
முடித்தபின்னர்—பற்றுடனே
அரவக் குறிச்சியில் வாழ்
ஆறுமுகனும் எனக்குக்
கறவைப் பசுக்கொடுத்தார் காண் 81

முன்னம் கறவைப் பசு, குதிரை
முழுச்சாமான் செய்தே பெற்றேன்
இன்னம் கறந்து குடிக்கின்றேன்
இனிய கொற்றவேல் துரையே

கன்னங் கருத்தநூல் கயிற்றுக்
கடிவாளத்துக் கிவ்வெருமை
தென்னங்கரை நும் சிறிய தந்தை
திதிக்கும் சேனு பதிகொடையே 82

அம்பு சேவை

சிறந்தபுகழ் கொற்றவேல் சக்கரை மகீபர் அவர்
செல்வமிகு காரையூரில்
சீர்கொண்ட நவராத்திரி விஜய தசமிக்கு அம்பு
சேவையது செய்வதற்காய்

பறந்துவரு வேகமுள குதிரைகள் ஓரேழின்மேல்
பாய்ச்சலுடன் மீதில்ஏறி
பண்புபெறு மூடையம் குட்டைநகர் வாழையூர்
பதிஇவையின் அண்ணன் மூவர்

திறந்தகுணமுடைய பூந்துறையொடு புதூருள்ள
திவ்ய மைத்துனர் இருவரும்
தீரமிகு சக்கரைத் துரையவர்க ளுடனும் நான்
தேர்ஆறுமுக சேர்வையும்

துறந்தமுனி வோர்கள் பணி செயங்கொண்ட நாதரின்
தூயதேர் நால் வீதியும்
தொகுத்தசுற்றது மூன்று சுற்றுவது முதலசைவு;
துருசு ரண்டாம் சுற்றிலே;

மறந்தமனம் இல்லாது மூன்ருன சுற்றிலே
மட்டற்ற தாட்டுஅதனிலும்
மாருது முதலில் வந்தவர்களது குதிரைக்கும்
அவருக்குமே மாலைகள்

கறந்தபால் பாயசம் தாம்பூலமொடு புஷ்பம்
காணுசிறு மேளமுடனே
கனத்த தனமுள நல பரத்தையர்கள் சந்தனம்
கைகொண்டு மேல் பூசவும்

உறுந்திறமை மிகுவதையுவப் போடு சிரித்துமிக
உண்மையொடு விளையாடிமேல்
உற்றஅணேவோ ருக்கும் மறுபடி அதன்மேலும்
உபசரணை செய்துவைத்து

பொருந்து ருசி மிகவுள்ள போனகம் அதுஉண்டுபின்
போய் அம்பு சேவை செய்வர்
பொங்கமுள சக்கரை மீதுளங்குமுள அக்கரை
புரிந்த ததியாகும் இதுவே. 83

25. நல்லசேனுபதிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார் — கலி 4969—4997 பிரபவ-ஆனி 14 மன்மத-கார்த்திகை 30

26-6-1867 முதல் 14-12-1895 முடிய
28 வ. 5 மா. 9 நா.

உலகுடையாபாளையம் ஆறுமுகக் கவிராயர் பாடியது

பலசாலி

வல்லபத்தில் பூமிசையில் எத்தனையோ
பேர்கள்என வகுத்துள்ளோரில்
சொல்லரிய இரும்பு இருசை ஒரு தலையில் பிடித்
தெடுப்போர் சோர்வில்லாமல்
பல்லதனில் மணுக் கல்லைத் தூக்குபலங்
கொண்டவராம் பழைய கோட்டை
நல்லசேனுபதிச் சக்கரைஎனும் மன்ருடியாம்
நரேந்த்ரர் ஒன்றே. 84

மனைவி வள்ளியாத்தாள் மீது
பூந்துறை அவிநாசிலிங்கப் புலவர் பாடியது

கும்பாபிஷேகம்

(விளம்பி ஆவணி)

நலம்புரியும் சிவன்மலைக் கும்பாபி டேகம்
நல்ல சேனுப்பதிமன் மனைவியாரால்
சிலம்பகவுண் டன்வலசுச் சீமான் ஆன
சிறப்புமிகு சுந்திரவேள் முயற்சி செய்ய
பலம்பெருகும் குட்டைநகர் அதிபர் சேனு
பதித்துரையும் பக்தி மிகு சிரத்தை கொள்ள
குலம் பெரிய காங்கய நாட்டனைத் துளோரின்
கூசாத உதவியினுல் கூடிற் ருமால். 85

26. ராயபகதூர்	கலி 4998 – 5047
நல்லதம்பிச் சக்கரை	மன்மத—கார்த்திகை
உத்தமக் காமிண்ட	31 முதல்
மன்றாடியார்	பார்த்திப—ஆவணி
	11 முடிய

கி. பி. 1896-1945 முதல் 8-9-1949 முடிய
49 வ 9 மா 8 நா

தட்சிணத்து வித்வான் பாடியது

கடலுடுத்த புவனசக்ர வாளகிரி அண்டர்
அண்டம் கடந்தும் அப்பால்
மடலெடுத்துக் கொழுந்து விட்டு வளர்ந்த
பெரும் புகழாளா! மருவலார்தம்
குடலெடுத்து மாலையிடும் ஜெயவீரகோ
தண்ட குலிசபாணி
உடலெடுத்த புவனேந்த்ரா நல்லதம்பிச்
சக்கரையே உசிதமாலே 86

குட்டப்பாளையம் சு. பழனிவேல் உபாத்தியாயர் பாடியது

நல்லதம்பிச் சக்கரை என்றேது
துரைச் சிங்கம் அவர் நாட்டின் பேரைச்
சொல்லிடவோ அது சிங்கம் தாமிருக்கும்
ஆசனமும் தூய சிங்கம்
புல்லர்களுக் கொரு சிங்கம் சென்மலக்
கினம் சிங்கம் பொன்னூட்டிற்குச்
செல்லு மாதமும் சிங்கம் கனவில்
நினைவில் காணிற் சிங்கந் தானே. 87

எவர்நரரிற் கீர்த்தி பெற்றார் நல்லதம்பிச்
சக்கரை நேர்? இமையோர் நாடென்
நவர்ன ரவிவர்மாவும் மாறு றும் விசித்ர
சபை நளகோல் எட்டில்

சுவர்ன ரசிதம் மயமாய்ச் சமைத்து எச்ஈ
பெண்ட்லெண்டு துரையாம் சென்னைக்
கவர்னவர் வரவேற்றுப் பொன்மாலை
அளித்த தன்மை கருதுங்காலே

குட்டப்பாளையம் சுப்பராய வாத்தியார் பாடியது

சொல்லு கலியுகம் ஐயாயிரம் பன்னொன்றில்
தூயசௌமிய வருடம் கடக மாதம்
அல்லற்ற தேதி தசம் கதிர் வாரத்தில்
அரச்சனூர் வேட்டுவர்கள் ஆனூர் மன்னன்
நல்ல தம்பிச் சக்கரையார் கோட்டைக் காட்டில்
நாற்றிசையும் கடவுஓடித்து வேட்டையாடி,
பல்லுடைந்து தலைகிழிந்து கேசுஆளாகப்
பட்டிட்டார் கொட்டரை கொண்டு
இட்டிட்டாரே. 88

ஓ. எஸ். சடைய பிள்ளை பாடிய விருத்தம்

திருமகள் விலாசமுள பழய கோட்டைக்கரசர்
தீரமிகு நல்லதம்பித்
திவ்விய சக்கரை எனும் உத்தமக் காமிண்டர்
திலகநிகர் மன்றுடியார்
திகழும் ஆங்கில வருடம் ஆயிரத்தெண்ணூறு
தேறும் எண்பத்தாறினில்
தேயம் இதிலே பிறந்து ஐயைந்து வயதானதும்
தேனெனக் கல்வி சொல்லித்

தருவது தமிழதால் ஆங்கிலம் வேண்டியே
தக்கநல் வெங்கறையிலோர்
தகுதியுள வசுதேவராவைக் குடும்பமொடு
தருவித்து வைத்தவரிடம்

எச்ஈ - H. E. His Excellency

தனித்திவர் படிப்பது வருத்த மொடிருப்பதால்
தகுந்ததுணை வோர்கள் சிலரும்
தங்கவைத்து அரண்மனையில் ஆதரவுளோர்
தமியனவர் களிஆடியும் [களோடு

வருகுவது வெகுவேளை, பயிலுவது சிலவேளை
வாய்ப்புள்ள சிறு காளைகள்
வண்டியது பூட்டிவெகு தேட்டமுடன் ஓட்டிஅதை
வாட்டி விளையாடி நலமாய்
வருவய தொரொன்பதில் தந்தையவர் சிவலோக
வாழ்வதை அடைந்ததாலே
வண்மை மிகும் அன்னை வெகு சோகமதடைந்து
வாடி ஒருவாறு தேறி, [மனம்

அருமைமிகு விவசாய வேலைகள் குடும்பத்தின்
அலுவல்களெல்லாம் தாங்கியே
ஆகும் உதவிக்குநல குட்டை நகராதிபன்
அரியசேனுபதிமனும்
அன்புமிகு கருணிகன் கிழவயதொரைம்பது
அதுவான ராமைய பிள்ளையும்
அரண்மனைக் காரியம் அனைத்தும் பொறுப்புடன்
அமைத்து வருவார், குடிகளின்

உருசமயம் அதைஅறிந்து இசைவு பெறவே செய்து
உவந்து வெகு புஞ்சைத் தோட்டம்
உள்ளபடியான கிரயம்தந்து பத்திரம்
ஓயாமல் எழுதி வருவார்
ஊதியம் மிகுந்து விளைவாதிகள் விளைந்துவர
ஓங்கும்இக் குடும்பத்திலே
உற்ற ஒரு வாரிசாய் ஓதும்இவர் மைந்தர் என்று
உணர்ந்த சில்லாக் கலெக்டர்,

கருதி இவர் போலுள்ள எஸ்டேட்டு மைநர்கள்
கல்வியைப் பயிலுதற்காய்,
காருண்ய சர்க்காரிலே சென்னை மாநகரில்
கட்டிவைத்துள பள்ளியில்
காணும்இவரைச் சேர்க்க வேண்டும் எனவும், பின்பு
கனத்தஇக் குடும்ப சொத்தைக்
கணக்கெடுத்து இவைகள்சர்க்காரிலேமேற்பார்வை
காண்பதற்கு ஒப்பி என்றும்,

ஒரு பெரிய மேனேசர் அங்கு வைப்போம் என்றும்,
உத்திரவு வந்து சேர,
உண்மையுள அன்னையின் மனமது திடுக்கிட்டுஇவ்
உத்திரவை மாற்றுதற் காய்
ஓதிவர வேண்டி ஒரு வக்கீலை வைத்து அங்கு
ஓர்ந்துவர வென்றனுப்ப,
ஒன்றும் சரிப்படாது என்றக் கலெக்டரும்
உவந்திங்கு நேரில் வந்து

இருபதுள வயதுமுன் இப்போது பதினெட்டு
ஏற்றிருந்தால் மேஜராம்
எங்களுக்கு ஒன்றும் இலை இங்குமே வருவதிலை
ஏனென்று கேட்பதும் இலை
இப்பொழுது மைநர் என்றுள்ளதால் சட்டமதில்
இப்படி இருக்கிறதென,
என்றதைக் கேட்டு அன்னை ஏகபுத்திரனுகும் இவர்
சென்னை சென்று விட்டால்

எருவையது வற்றி எனது உடலதும் இருப்பதிலை
ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்
என்றிடவும், எஸ்டேட்டை எங்கள் வசம்ஒப்பிஎன
இயம்புமொழி கேட்டு, அதற்கு

எனக்கு விவசாயமது செய்வதில் தேர்ச்சிஉண்டு
என்னவும், இதற்கு நீங்கள்
எந்தவகை ஆதரவும் செய்யவே தேவைஇல
என்னவும், வேண்டாம் என,

கிருகமதில்உள சன்னல் உட் புறமிருந்து சொல்
கேட்டுக் கலெக்டரவர்கள்
கிருபை கொண்டு அப்படி ஓர் வாக்கு மூலம் எழுதி
கீழ்அன்னை வள்ளியம்மாள்
கேட்டறிந்தேன் என்று கையெழுத்தான பின்,
கேவலம் ஓர் சின்ன வேலை
கேளுங்கள் மைநருக்கு இதமாகவே கல்வி
கிளர்த்தநல் ஆங்கிலமதில்

தெருளுடைய ஆசிரியர் வைத்திலிங்கம் பிள்ளை
தேர்ச்சியுள கிழவர் அவரைத்
தேடி இங்கே வரச் சொல்லியுள்ளேன் நீங்கள்
தெரிந்து அவர்க்குச் சம்பளம்
தெவிட்டாது மாதம் ஒரு நூறு தந்தாற்போதும்
திங்களுக் கொருமுறை இவர்
தீரமுடன் ஓதுவது அறிந்தொரு ரிப்போர்ட்டதைத்
தெளிவாய் எனக் கெழுதுவார்,

பெருமைமிகும் அவரும் அங்குள்ள காங்கயம் இன்று
பிசகாது வந்துசேர்வார்
பேதமில அவர் சைவர் ஆனதால் மைநரும்
பேணி அவரோடிருக்கப்
பெரியதொரு மாடிவீடொன்று மிக வசதிஅது
பெற்றதாய்ச் செய்யும் என்னப்,
பிரியமது கொண் டன்னை சரிஎனக் கலெக்டரும்
பிரிந்துமே கோவை சென்றார்

சருவம்அறி அன்னையவர் காங்கயமதில் பெரிய
வீடொன்று சாரும் அதிலே
சற்குணத் தனயனை அனுப்பியும் பால்மாடு
சமையலுக்கு ஆட்களோடும்
சகலமும் குறைவறச் செய்தும்அவர் கல்வியைச்
சாற்றிவரு காலத்திலே
சந்திரன் உதித்து மணி எட்டுவரை அவரிடம்
சாலவே படிக்க—ஓர் நாள்,

குருவென்று பணிவுடன் ஐயா எனக்கின்று
கூடவே தூக்கம் அதுவும்
குலவிவருகின்றதால் தூங்குதற் குத்திரவு
கொடுத்தருளு மென்று கேட்க,
குழந்தையைப் பார்த்துநீ தூங்குபோ என்னவும்
குணமுடன் அடுத்த ரூமில்
கூடிய படுக்கையில் போய்ப்படுத்த ஆசிரியர்
குறட்டை விடுவது கேட்டபின்,

சிறுவனிவர் வெளியில்வர இருகுதிரை பூட்டிய
வண்டியும் சேர்ந்ததவிடம்
சிரிப்புடன் அதன்மீதில் அரண்மனை அடைந்தும்
சிறிதேனும் தூங்காமலே [இவர்
சீர்பெருங் காளைகளு மாடுகளுடன் குதிரை
சேருமிடம் அத்தனைக்கும்
சென்று சென்று ஆட்களொடு பார்த்துதயமானபின்
சிறந்த தாயார் கண்டனர்—

விருவிருப்புக் கொண்டு சாமியே நீங்களும்
வேண்டி எதில் வந்தீரென
வெகுண்டும்இவர் நாலங்கு இரவுநேரங்கூட
விலகப் படாதோ என

விரும்பி இவரைத் தொட்டுநீவிக்கெடுத்தபின்
விளம்பினர் அறிவு கொண்டு
வேறென்றும் இல்லை நானே அங்கு நேற்றுவர—
வே எண்ணினேன் என்னவும்

சுருசுருப்புக் கொண்டதற் காக நானிங்கு
சூழ்ந்தனன் அம்மா எனச்
சொன்னதைக் கேட்டுமிக மகிழ்ச்சியாய்ப்
சோர் வின்று ஆன பின்பு, [போசனம்
சுகமாகவே நீங்கள் காங்கயம் போம்வண்டி
சொகுசு மாடோ குதிரையோ
சொல்லுவீர் என்னவும், இன்றில்லை நாளைதான்
சோடிகுதிரைச் சார்ட்டென,

துருதுருப்பொடு சொன்ன பதிலதைக் கண்டன்னை
தோன்ருதுளே சென்றனர்
தூசு போல் வாத்தியார், காங்கயம் நீங்கஇத்
தோதுதான் சரி என்றுமே
துணிவது மிகக் கொண்டு மறுதினம் காங்கயம்
துரிதமாய்ப் போய்ச் சேர்ந்தனர்
தூய்மையுள ஆசிரியர், சொல்லாமல் ஊர்சென்ற
துர்க்குணம் விடுவாய் என,

நிருபமது வந்ததுஅம்மா வரச் சொன்னதாய்
நேமமாய்ச் சென்றேன் என
நினைத்தபடி பேசினல் கலெக்டருக்கு எழுதுவேன்
நீ இதை அறிவாய் என,
நீண்ட நாள்இப்படிப் போவதும் வருவதும்
நிற்பதும் தெரிந்து கொண்டு
நின்று கொண்டார் அவர். மேஜர் கண்டார் இவர்
நீங்கியது காங்கயமதும்,

மருவிஇவர் வயது பத்தொன்பதை அடைந்ததால்
மாமன் சிலம்ப நகரின்
மன்னுவெங் கட்ட ரமனேந்திர மகீபரின்
மகிழ்ந்து உதவு திருவை நிகரும்
மங்கை அம்மணியம்மை யவர்களைத் திருமணம்
வருடமது விசுவா வசில்
மாதமது ஆனியில் வாழ்வு பெறவே செய்து
வைத்தபின் மறுதினத்தே,

மிருதுவுள ஆறுகால் பீடத்து அமர்ந்திவர்கள்
மிகப் பட்டாபிஷேகம்
மேலான திருமுடியும் அதிக விமரிசை யோடு
மேள தாளங்களுடனே
மேன்மையாய்ச் சூடினார்கள் அதுமுதல் இவர்சைவ
வேதமுறை செபதபங்கள்
வெகுளாது காலையொடு மாலைத வருமல்இரு
வேளையும் செய்து கொண்டு

முருகனின் தெரிசனம் பிரியமிக வுள்ளதால்
முனைந்து இவர் சிவமலைக்கு
மோகமிக மாதமொரு நாளதனிலே நேம—
மோடு செலும் அன்புடையவர்
மொத்தவயது இருபது இப்போ துவரு ததியில்முன்
மொழிந்த இரு காரியஸ்தர்
மோதவரு காலமது வாகவுமே தேறிஇவர்
முன்னின்று அரண் மனையினில்

பிருகிடை அருளதால் குடும்ப விவசாய மொடு
பிசகாத கொடு வாங்கல்கள்
பேணி நலகால் நடைகள் அபிவிருத்தி செய்வதும்
பிரபுக்களோடு நட்பும்

பெரிய உத்யோகஸ்தர் துரைமார்களோடு போய்ப்
பேசி இவர் சென்னை சென்று
பி. எஸ். எனச் சொல்லும் சிங்காரவேல் பிள்ளை
பிரியமுள நண்பராகி

புருடலட்சண முள்ள உடைகளில் மேல்நாட்டின்
உடைகளே புனிதம் என்ன,
போதனைகள் அவர்சொன்னவாறு மதராசு போய்ப்
போதியபடிக்கு உடைகளும்
பொங்கமுடனே செய்து வருவதும் பின்பங்கு
போவதும் இருப்பதாலே
புத்திரனை ஒருதினம் அன்னையவர் கண்டு அவ்வை
பொன் மொழியது ஒன்று சொல்ல,

பொருள்தனைப் போற்றிவாழ் என்று அவ்வை
பொருத்தமே இல்லை என்றும் [சொன்னது
போற்றி வைத்துத் தொடா தேஉள்ள பொருளதும்
புதைத்துவிடுவதும் ஒன்றெனப்
புகன்றபதில் கேட்டுஅன்னை மௌனமாய்
பூவில்அவ் வருடத்திலே [விட்டனர்
புங்கமிகும் ஈரோடு தாலூகா போர்டில் இவர்
புகுந்து புது மெம்பரானர்

கெருட வேகங் கொண்ட செட்டி வெள்ளைச் சோடி
கெட்டி நடை கொண்ட மாட்டை,
கேடின்றியே பகலில் விவ சாய வேலைகள்
கெடாதபடி பார்த்துவிட்டுக்
கிரமமொடு இராவினில் போசனமதானபின்
கிளர்த்தவே வண்டி பூட்டிக்
கிழக்கது வெளுக்குமுன்பாக ஈரோடு போய்க்
கெலிப்புடன் சேர்ந்து வருவார்

பருவயது இருபத்துமூன்று சௌமிய ஆடி
பதினெட்டு நோன்புக்குமுன்
பாங்குள்ள வேட்டையது வருடமது தவராது
பார்வரு வழக்கப்படி
பண்புடன் அரச்சலூர் சொட்டையூர் வெங்கனூர்
பருத்த குன்னத் தூரொடும்
பற்பல இடங்களுள வேட்டுவக் கவுண்டர்கள்
பலர் ஆயிரக் கணக்காய்,

நெருநெரெனவே கடவுவெட்டி வெள்ளாமைகள்
விளைச்சல் உள காடுகளுளும்
நேரும் குரங்காடு வரைவின்றி எங்குமே
நினைத்தபடி உட்புகுந்து
நெருங்கி அவர் வரும் வழியில் அரண்மனை
நேர் கிழ புரத் திருக்கும் [அடுத்துமே
நிலையான கிழுவைமுள் வேலிஉள தொழுவத்தில்
நிறைந்த கூட் டங்கள் புகவும்

நருவிசுள மாடுகள் மிரண்டு வேலிகள் தாண்ட
நஷ்டமிகவும் செய்ததால்
நல்குமிவர் மேல்மாடி மீதுறங்கினவர் இதை
நன்ருகவே கண்டதால்
நாமிருந்து என்ன பயன் ஓடித் துரத்தும் என,
நாடி இவராட்கள் சென்று,
நடந்தோடியே குறுக்காட்டினதில் இருதிறமும்
நடுங்கியே கைகலந்து

செருவதுவும் மீறிவருவது கண்டு குட்டை நகர்
செல்வர் அர்ச்சுன அண்ணனும்
செலம்பநகர் மாமனும் 'கன்'னுடன் ரைப்பிளும்
சேர்த்து அசுவ மீதில் ஏறிச்

சென்று வெங்கரைய நகர் வரையுள்ள கும்பலைச்
சேருதற் குள்ளாக, நான்
சீர்கொண்ட போலீஸ் ஜவான்களொடு டிப்டிகள்
சிறப்பு மிகு சூப்ரண்டுடன்

சொருகி யுள பைநெட்டு கன்னோடு போயங்கு
சூழ்ந்த வேட்டைக் கும்பலைச்
சோராமலே பிடித்துக் கைது செய்தபின்
சொல்லு கொட்டரையுள் ஓட்டிச்
சொக்கிக் கிடந்த அக் கேசு அதும் இரண்டாண்டு
சுருசுருப்பாய் நடத்திச்
சூரிகளுடன் கூடி நீதிபதியுங் கண்டு
சொல்ல மிக ஆய்ந்து தெளிவாய்,

மெருகுடைய வயிரமது போல ஒளிவீசிடும்ஓர்
மேலான தீர்ப் புரைத்தார்
மேதினியிலே விளைவு காடுகளில் வேட்டையது
விரும்புவோர்க்கு எந்நாளுமே
மேன்மையுள சர்க்காரில் உத்திரவு செய்வதுஇது
வேண்டத் தகாத தென்றார்
மெத்தக் களிப்புடன் கேசதும் தீர்ந்தது
வேட்டையும் நின்றது அன்றே— 89

வாழி.

27. நல்லசேனுபதிச் சக்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்ருடியார்

பார்த்திப-ஆவணி 12—28-8-1945 முதல் பட்டத்திலே வீற்றிருப்பவர்

தமிழ் நாட்டின் தற்போதைய உணவு மந்திரி

ஒ. எஸ். சடையபிள்ளை பாடியது
திருவுற்றிலகு கங்கை என்ற மெட்டு

கால் நடைப் பண்ணை

தானத் தனத்தனன்ன தானத் தனத்தனன்ன
தானத் தனத்தனன்ன தானனு—தன
தானத் தனத்தனன்ன தானனு—தன

தான தானன
தான தானன
தான தானன
தான தானன

தானத் தனத்தனன்ன தானனு தன
தானத் தனத்தனன்ன தானனு தன

வானேர் புகழு நல்ல சேனுபதிச் சக்கரை
மாடு வளர்த்துகிற மாட்சியை-யானும்
பாடுகிறேன் அந்த வகைக் காட்சியை—சென்ற

தந்தை போல் இவர்
சிந்தை ஆகியே
சொந்த மாடுகள்
விந்தை செய்வதைக்

கண்டறிந்து சொல்லுவோரின் கூட்டமே பின்னும்
உண்டிருந்து பார்ப்பமென்னும் நாட்டமே — இந்து

அரசாங்கத் தாருக்காகப் பரிசாயிவர் கொடுத்த
காங்கயக் கால்நடைப் பண்ணை மாட்டையே—காண
ஏங்கிவருவார் பழய கோட்டையே – பால்

சேர்ப்ப தோடதைக்
காப்பதற்கு மேல்
பார்ப்பதற்கும் ஓர்
சூப்பரிண் டெனச்

சொல்லும் டி பட்டாபிராம பிள்ளையே — அவர்
சொற்படி செய்யப் பெருமை கொள்ளையே — இங்கு

பருத்தி விதையைத் திருத்தி அரைக்குமக்கை
பொருத்துப் பார்க்கலாம் என்று எண்ணியே — மிகக்
கருத்துக்கொண்டு பலர்கள் நண்ணியே — செல்ல

காலை மாலை இ
ரா எலாம் இது
வேலை யாக
எலாருமேவரு

கட்டுத்தரை யிருக்கும் புதூருக்கே—அதில்
காளைகள் எல்லாம் வளரும் தேருக்கே—அவை
தேறுவது அக் கிணற்றினது நீருக்கே—அந்த
நீர்தரும் ருசிதான் அவ்வூர் மோருக்கே—இன்னும்

பாரம் மிகவும் ஏற்றிக் கோறும் வண்டி யிழுக்க
மீறும் எலும்புக் கனமுள்ளதும்—நடை
சேரும் கால் உறுதியாய் உள்ளதும்—வாங்க

சந்தை சாரிகள்
வந்து தேடியே
நொந்து போய்மிகச்
சிந்தை வாடியே

உயர்தர முடைய நல்ல மாட்டையே—காண
ஓடிவருவார் பழய கோட்டையே—வந்து

கட்டுத் தரை மாடுகளின் திட்டமாய் விலையுரைக்கும்
பண்ணுடி முத்தப்பனையே தேடுவார்—தேடி
அண்ணுவே விலைகூறெனப் பாடுவார்—விலை

கண்டுமே இதை
விண்டு கேளாமல்
உண்டு போவதும்
உண்டுமே சிலர்

மாடுவளர்த்துவ தறியாதவர்—அவர்
தேடியே பணத்தை வைத்து மூடுவர்—பின்னும்

இப்புவியிலே மாடுகள் செப்பமுடனே வளர்க்க
இப்பெரும் செலவுசெய்ய ஏற்குமோ—மனம்
ஒப்புமோ இவரைவிட யார்க்குமே—என்றும்

எந்த நாட்டிலும்
இந்த மேட்டிமை
கொண்ட மாட்டையே
கண்டது ஏதென

எங்குமே சொல்லுவது இது போதுமே—இதை
பொங்கவே செய்யும் விதத்தை ஓதுவேன்—

செழித்து வளர்ந்த நல்ல கொழுக்கட்டைப்
புல்லை மேய்ந்து
பருத்திவிதை புண்ணுக்கு வேலங்காய்—மிகத்
திருத்திய தவிட்டுடன் மேலங்காய்—சேரும்

கொள் ளுளுந்துடன்
விள் ளு வெந்தயம்
உள்ளு மே கலந்து
அள்ளி வந்ததை

தருகத் தருகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமே—தினம்
பருகப் பருக நீரும் மிஞ்சுமே—சும்மா

சீட்டுகளை ஆடிக்கொண்டு பாட்டுக்கச்சேரிகள் சென்று
மேட்டிமை செய்வோர்களுக்கு இம்மாடுகள் — தன்
பாட்டுக்கே வளர்ந்திடுமோ கேளுங்கள் — இவர்

அந்தியும் பகல்
எந்த நேரமும்
சிந்தை யாகவே
வந்து தீவனம்

தங்குதல் இன்றித் தின்னுவது ஈதென்றும் —
தின்னுமல்
நங்குடன் இருக்கும் மாடு யாதென்றும் — கண்டு

மெல்லிய புற்களைத் தின்று பல்லுகள் கூசுவதாலே
சொல்லிய தட்டதைக் கொஞ்சம் வீடுங்கள்—
பச்சைப்
புல்லதும் ஒவ்வொரு வேளை போடுங்கள்—என்றும்

கெட்டி யா யுள
தட்டி வைகளை
வெட்டி டாமலே
விட்டது ஏன்என

கட்டுத்தரைப் பண்ணுடியை வைவரே—பின்னர்
கிட்டவேதான்நின்று இதனைச் செய்வரே—
இன்னும்

காளைகள் தவிடருந்தும் வேளை தவருதுவந்து
பண்ணையின் விடிப்பைப் பற்றிக் கேட்பரே —
தவிட்டுத்
தண்ணீர் குடியாத மாட்டைப் பார்ப்பரே—
அவைகள்

என்ன காரணம்
என்ன வே அறிந்து
இன்ன தா எனப்
பன்னி ஈதுக்குப்

புண்ணுக்குத் தண்ணீரதிகம் போடென்பார்—
அதற்குப்
பண்ணிய வேலங்காய்ப் பொட்டுத் தூவென்
பார்—இவர்

புத்தம் புதுக் காளைகளை மெத்தவும் தைரியங் கொண்டு
வண்டியில் தானே முதலில் ஓட்டுவார்—அவைகள்
சண்டி செய்தாலோ சாட்டையில் தீட்டுவார்—
நான் இது

தீது செய்திடுமே
தமக்கிது
சாதுவானது வோ
தகாதெனச்

சொல்லவே, கிழட்டு மூளை என்றனர்—பின்னுல்
செல்லவே வண்டியில் உள்ளே சென்றனர்—
சென்றவருடம்

காரும் பருவமுங் கூடி மாரி இல்லாமலே வாடிக்
காட்டிலே தீவனம் ஒன்றும் இல்லையே—இந்த
நாட்டிலே·கிணற்றில் நீரும் தொல்லையே—அப்போ

தேட்டும் இன்றியே
வாட்டங் கொண்டுமே
நோட்டு நோட்டாக
நீட்டியே இவர்

திண்டுக்கல் தஞ்சாவூர் வைக்கப் போர்களும்—
தட்டும்
கொண்டுவர வண்டியுடன் ஆட்களும்—சென்று

கண்டு போர்களை
அண்டியே விலை
விண்டு பேசியே
முண்டி வாங்கியே

ஓரிடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்தியே — மிஷினில்
பேலடித்து ரயிலிலதை ஏத்தியே – வந்து

தின மிரண்டு வாக்கினுகை நிதமும் இங்கு வந்துசேர
பஞ்சங் காட்டா மலே தீனிபோடுவார் — இன்னும்
கொஞ்சம் வாங்க வேண்டும் என்றே தேடுவார்—
இதைவிட

மிஞ்சியே ஒரு
பஞ்ச மே வினும்
அஞ்சுரூர் இவர்
நெஞ்சமீதில் இவ்

வாயில்லாதவைக்குச் செய்யத் தாழ்வரோ —
இதனுல்
நோயில்லா தென்னுளுமிவர் வாழ்வரே —

மிகவாழி!

ஒ. எஸ். சடைய பிள்ளை பாடியது

தாஞ தஞ தனன தாஞ தஞ தனன
தனதாஞ

தென் கா ரையூ ரெனும் ஆனூர் பழயமா நகர்மேல்
முன் கா லமே செழிய ஞலே முடிகூ டியவர்
நன் கா லமீ தில்நல சேஞ பதீ மகிபர் இவராவார்

மன்ரு டியார் எனவே பேருடை யமா வரசர்
கொங்கீ திலேஇருபா ஞலா னநா டுறைவோர்
வந்தோ துசா திமத வாதுகள்நீ தியது சொலுமீவர்

சேஞ டரே பரவு நீலிதிரிசூ லிஎனும்
ஆனூர் வாழ்தே வியிட பாதமதை யே தொழவே
தானே கியே வருவ ரேசுக்ரவா ரமது தவருதே

சிங்கா ரமா னபசு மேயவ ருகா டதையே
அங்கோ ருபூ டுசெடி யானதுமிலா தபடி
மங்கா துவே லைசெயு மேயிட மேலா மலைவர் எளிதாக

கம்போ டுசோ ளமுத லாக விளைகா டுகளும்
சம்பா நெல் ரா கிமிள காய் வகைக ளானதுவும்
தெம் பா னபூ களிலே விளைவையே நிதமும் நேராக

சென்றே கியே தனது பார்வை அதன்மீ திலுற
குன்ரு துமா டெருது காலைக ளெலாம் வளரும்
பொன்ரு தமேய் வுள மாபுல் கா டெலாம் அசுவம்
அதிலேறி

போம் போ துவரும் போதெலாம் தேவி செண்டிகையை
சோம் பே துமடையாது துதியே செய்குவதாலே
தீம்பே தும்வா ராதுதிட மாக வாழுவரே மிகவாழி

கும்மி

ஒ. எஸ். சடைய பிள்ளை பாடியது

பூர்வசரிதம்

பூவுலகிற் கலிஇருநூற் ருண்டினில்
பூமனுன கரியான் சக்கரை
சோழ நாட்டில் உறந்தைப் பாக்கத்திலே
சொல்லும் வேளாளப் பயிறகுலம்
சாரும் மதுரா புரிமன்னன் பாண்டியன்
சத்துரு சாதனன் காலத்திலே
உத்தமக் காமிண்டர் என்னும் பட்டம் பெற்று
உவந்துவந்தார் காரை ஆனூருக்கே
ராயர் சமஸ்தானம் ஆனதின்பின் போர்
நல்கிய மன்ருடிப் பட்டம் பெற்ருர்
இப்போது வெள்ளையர் ராசாங்கம் வந்தபின்
ராய பகதூருப் பட்டம் பெற்ருர் தந்தை.
துங்கபத்ரா நதி தீரத்திலே யுள்ள
துய்ய விசய நகரத்திலே
சொட்டை முனையிலே திட்டமான குரு
சூரன் செவந்தா ரய்யனுடன்
ராயரவர்கள் மகிழ்ந் தளித்த தெய்வம்
நாற்பத்து முக்கோணச் சக்கரத்தில்
தூய அருள்கொண்ட செண்டிகா தேவியைத்
துணை செய்யும் தெய்வம் எனப்படைத்தோர்
சோமன் சக்கரையார் சொப் பனத்தில் வந்த
சூலி கபாலி எந்நாளிலுமே
குன்ருதுஅருள் செய்யும் ஆனூர் வாழ் அம்மனைக்
குலதெய்வ மாகவே தான் படைத்தார்.
காரைஆனூர்ப் பட்டம் என்று முன்னோர் சொல்வர்
காரை யூரிற் குடி ஏறியதால்

பாங்குள ஆனூருக் கோட்டைக்கு வந்தபின்
பழய கோட்டைப் பட்டக்காரர் என்பார்
பரம்பரையாக வுள்ள மணியங்களில்
பழய கோட்டை லாவணம் இவர்க்கு
தம்பிமகன் ஆனூர்ச் சம்பந்த சக்கரை
தன்லாவணம் நத்தக் காரை யூர்க்கே

கன்று காலிகள்

தந்தையைப் போலவே தேசப்பணி செய்ய
சர்வதா காலமும் மாடுகன்றை
சிந்தையில் வைத்துப் பரிபாலனம் செய்யும்
சீலமிகும் புத்தி சாலி இவர்.
என்றைக்கும் மாட்டுப் பண்ணை வேலையே இவர்க்கு
எத்தனை அக்கரை தந்தையைப் போல்
கன்று பிறந்த முதல் தினமே வந்து
காளை எதற்கெனக் கண்டு கொள்வார்
கண்டதும் ஆட்களைக் கேட்டக்கால் அவர்
கழறும் காளைக்கே பிறந்திருக்கும்
கொண்டஇது நல்ல பூச்சி ஆகுமென்று
கூறிடுவார் அந்த வேளையிலே
பின்னொரு கன்றினைப் பார்ப்பாரே அது
பெற்ற உடம்பு குறுகல் என்பார்
அடுத்த பருவத்து வேறு காளை விட்டால்
ஆகும் பெரு உடம்பு என்றிடுவார்
தலையும் முதுகுமே சரியில்லை ஈதுக்கு
தாயின் அடுத்த பருவத்திற்கு
அந்தக் காளை விட வேண்டு மெனச் சொல்லி
அப்பொழுதே திட்டம் செய்திடுவார்.

தரம் பிரித்தல்

காட்டிலே மேய்கின்ற காளைகளை எல்லாம்
　　காணுதற் கோட்டிவரச் சொல்லியே
கன்றுகள் நிற்கும் புதூர் தொழுவத் திற்கு
　　காலையில் நேரமே சென்றிடுவார்
சின்னத் தரமுள கன்றுகளை ஒன்று
　　சேரும் படித் தனியாய்ப் பிரித்து
மன்னும் உடம்பு சுழி நிறம் ஒத்ததை
　　மற்றும் பிரித்துப் பொறுக்கி, அதில்
தேர்ந்த உருப்படி எத்தனைஎன் றெண்ணித்
　　தேறும் புல்லுள்ள குரங்காட்டுக்கு
அப்பவே ஓட்டிப் போய்விடச் சொல்லி ஓர்
　　ஆளுக்குத்திரவு போட்டிடுவார்.
நடுத்தரத்துக் கன்று நல்லவைகள் எல்லாம்
　　நாடியே பார்த்து வேருய்ப் பிரித்து
நீட்டுப் போக்குள்ளது பூச்சிக் காகு மென்று
　　நின்று பொறுக்கிப் பிரித் தெடுப்பார்
மற்றும் ஒருதரந் தான் பொறுக்கி அந்த
　　மாடு காளை மாட்டுக் காகுமென்று
திட்ட மாகவே உடை அடித்து வைத்துத்
　　தேறுவதைப் பின்பு பார்ப்போம் என்பார்.
பெரிய தரத்துள்ள காளைகள் முன்னமே
　　பிரித்து மேய்ந்து வளர்ந்திருக்கும்
அப்படி வந்ததைத் 'தேரு'க் காகுமென்று
　　அதிலும் பொறுக்கிப் பிரித்தெடுப்பார்.
பொறுக்கி எடுத்தவை போகவே மீந்ததில்
　　பொக்கரை முட்டி எலாம் இருக்கும்
இதிலும் கொஞ்சத்தைப் பொறுக்கி எடுத்திவை
　　எப்படியோ தேரில் பார்ப்போம் என்பார்.

மேய்ச்சல்

தனித்தனியாகப் பிரித்து அவைகள் மேய
தகுந்த 'குறை'களின் பேரைச் சொல்லி
காடுசுத்தும் சப்படா கிட்டநாய்க்கனே
கவனமாய்ப் பாருங்கள் என்றுரைப்பார்
உரைத்த பின்னே ஒரு பண்ணுடி நின்றங்கே
ஒன்றொன்ருக எண்ணி ஒப்புவிப்பான்
ஒவ்வொரு காட்டிற்கு இரண்டிரண் டாளாக
ஓட்டிக் கொண்டு சென்று சேர்த்திடுவார்.
இப்படி மேய்கின்ற காளைகளின் தேர்ச்சி
எப்படி உள்ள தெனப் பார்க்க
மற்றுமொரு முறை ஓட்டிவரச் சொல்லி
மாதமிரு முறை பார்த்திடுவார்.
புல்லுக் குறைந்த குரங்காட்டில் உள்ளதை
புல்லுள்ள காட்டுக்கு மாற்றிவிட்டு
மற்றதில் கொஞ்சம் பிரித்தெடுத்து அதை
மாற்றி இந்தக் காட்டுக்கு ஓட்டும் என்பார்
ஈனுக் கிடாரி மேய்கின்ற காட்டுக்கும்
ஈனும் கிடாரிகள் மேய்வதற்கும்
எருதுகள் மாடுகள் மேய்கின்ற காட்டுக்கும்
இளங்கன்றுகள் மேயும் காட்டுக்குமே
வண்டியிலும் போவார் குதிரையும் ஏறுவார்
வாகனம் இன்றியுமே நடப்பார்
அவசர வேலை இருந்தால் இவைகளை
அங்கங்கே மோட்டாரில் போய்ப் பார்ப்பார்.
பார வண்டிகள் இருபதுண்டு அதன்
பருத்த எருதுகள் மேய்வதற்கு
நல்ல புல்லுள்ள குரங்காட்டில் அவை
நாடியே மேய்வதும் பார்த்திடுவார்

கலுங்கென்று சொல்லுமோர் சின்னப்பண்ணை அதில்
கரிய எருமைகள் கட்டுத்தரை
அரண்மனைக்குப் பக்கம் ஆனதினால் அதற்கு
அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து வந்திடுவார்
தந்தையர் நாள் முதல் பால் கறக்கும் வேலை
தப்பின்றிச் செய்யும் கிட்டாக் கவுண்டன்
பசுக்களைப் போற்றி வளர்த்து அவற்றின்
பாலைக் கறப்பதும் பார்த்திடுவார்.

நாற்கால் நண்பர்கள்

வடக்குத் தோட்டத்திலோர் தவிட்டுச் சாலை அதில்
வண்டி கவலையின் மாடிவைகள்
எந்நேரம் போனாலும் தவிடு கலக்கியே
எடுத்துப் போடுவதற் கான இடம்.
அரண்மனை ஓரம் குதிரை லாயம் அது
அடிக்கடி பார்க்க வெகு வசதி
பட்டத்துக் குதிரை, வண்டிப் பரி, ஏறும்
பரிகளும் மாக்குண்டும் அங்கிருக்கும்
குட்டிக் குதிரை சவுல் குதிரைகளும்
கூடிய நண்பர் குதிரைகளும்
கொழுத்த புல்லுள்ள குரங்காட்டில் அவை
கொம்மாளம் போட்டுக் கொண்டு மேயும்.
செம்மறி ஆட்டினில் வெள்ளைகள் ஓர்புறம்
சேரும் சிவலைகள் வேறு புறம்
சீமை ஆடுகள் வெள்ளாடுகளும் சேர்ந்து
செப்பும் கிடாய்கள் பிரிந்து மேயும்
எப்படியாவது வாரம் இரு முறை
எங்குமே சுற்றிக் கொண்டே வருவார்

தினமுந் தவருது வடக்குத் தோட்டம் புதூர்
தேங்காமலே வந்து பார்த்துக் கொள்வார்

பார்த்துப் போவதொன்று மாத்திரமோ அதைப்
பற்றிய குற்றங் குறைகள் எல்லாம்

அந்தந்தப் பண்ணுடி மார்களிடம் சொல்லி
ஆகும்படி அதைச் செய்ய வைப்பார்.

தேச சேவை

என்ன செலவுகள் ஆகுமென்றே இவர்க்கு
எண்ணியே பார்க்கவும் நேரமில்லை

என்னைப்போ லொத்தவர் சொல்லிக் கொண்டாலுமே
ஏனென்று காதிலும் ஏற்பதில்லை

காரணம் இன்னதெனத் தெரிந்தேன் இவர்
கண்ணும் கருத்தும் சதாவாக

மாடெருது காளை கன்றுகள் மீதினில்
மாருதிருப்பதே காரணமாம்

சொத்துகள் கொள்ளை இருக்குதே சாப்பிட்டு
சுகபோகமாக இருக்கலாமே

ஏதுக் கிவர் நிதம் தந்தையைப் போலவே
எண்ணி அலைகிருர் என்ற றிந்தேன்

அறிந்த படியினுல் தேசப் பணி என்று
ஆருந் தெரியவே சொல்ல வந்தேன்

அல்ல என்று சொல்லும் பேர்களுக்கு இன்னமும்
ஆகும் செலவுகள் சொல்லுகிறேன்.

விருந்தோம்பல்

கத்தாங் கண்ணி சில சமயம் தண்ணீர்
கட்டி வராமல் குளங் காய்ந்து
போன காலத்திலே கவலைகள் பூட்டி நெல்
போகம் நூறு பொதி வந்து சேரும்
இத்தனை நெல்லும் சாப்பாட்டிலே தீர்ந்துபோய்
இன்னும் கலுங்கு நெல்லுந் தீரும்
எப்படி இப்படித் தீர்ந்துபோம் என்றிடில்
இந்த வகையுமே சொல்லுகிறேன்.
கோயமுத்துர் விவசாயப் பள்ளிக்கூடக்
குழந்தைகள் என்னும் பெரியவர்கள்
அவர்களில் நூறுபேர் வாத்தியாரும் சிலர்
அத்தனை பேர்களும் வந்திடுவார்
பஞ்சாப்புக் காஷ்மீர் அலகபாத்துப் பூனு
பள்ளிப் பிள்ளைகளும், அதுபோலவே
பாலக்காடு கள்ளிக்கோட்டையி லிருந்தும்
பக்கத்துப் பட்டணங்கள் இருந்தும்
மாட்டுப் பண்ணை இதைப் பார்ப்பதற்கும் நல்ல
மாசூல்கள் செய்வதைப் பார்ப்பதற்கும்
இருந்து பார்த்திங்கே இரண்டு மூன்று வேளை
ஏப்பமிட்டுப் பின்னே ஏகிடுவார்.

சண்டை சச்சரவைத் தீர்த்துக் கொள்ளச் சிலர்
சாதி ஞாயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள
காடு பத்தாது கொடுங்கள் என்று சிலர்
கந்தாயம் தள்ளும்படி சிலரும்
நாவிதன் சிறைக்க வருவதில்லை என்றும்
நன்றில்லை வண்ணானின் வெள்ளை என்றும்
ஆண்டி இலை போட வில்லை என்றும்
அந்த ஆசாரி எங்கட்கு வேண்டாம் என்றும்

குடங்கள் சட்டிகள் கொடுப்பதில்லை வேறு
குயவன் வேண்டும் எனச் சொல்பவரும்
கொடுக்கல் வாங்கல் தகராறுகள் சொல்வாரும்
கோயில் தகராறு சொல்வருமே
சொன்னபடி மகன் கேட்பதில்லை அவன்
சோறும் சரியாகப் போடவில்லை
அவனுக்குப் பண்ணயம் பிரித்து விடுங்கள் என்று
அப்படிச் சொல்ல வருவார் சிலர்.
மாடொன்று தேடியும் கிடைக்கவில்லை
மற்றவன் ஆடொன்றைக் காணோம் என்பார்
காட்டினில் ராவே மேய்த்தான் என்பான் அவன்
காணுமல் கோழியைத் தின்ருன் என்பான்
இத்தனை ஞாயங்களும் தீர்ந்த பின்னரே
எல்லோரும் சாப்பிட்டுச் செல்லுவார்கள்
அரண் மனையில் அதற்காகச் சமையலுக்கு
ஆறேழுபேர் பரிசாரகர்கள்.

இன்னம் ஒன்று சொல்ல வேண்டி யிருக்குது
எங்கள் அரண் மனைப் பெட்டியினில்
கம்பு சோளத் தவசம் விற்ற நோட்டுகள்
கட்டிக் கிடக்கிற தென்கிருர்கள்
விளைகிற தென்னமோ உண்மையே தான் அதில்
விற்பது கொஞ்சமுமே இல்லையே
எத்தனை பொதிகள் விளைந்தாலும் அது
எப்படியோ தீர்ந்து போய் விடுதே
போவது வயிற்றினுள் அல்லாது வேறு
பொந்து சந்தினிலே போவதில்லை
ஆமிது போகும் இடத்தை நான் சொல்கிறேன்
அன்புடனே இதைக் கேட்டருள்வீர்.

தோட்ட வேலையில் அறுபதுபேர், காளை
தொழுவங்களிலே இருபது பேர்
காட்டு வேலையிலே முப்பதுபேர் அந்த
கத்தாங் கண்ணி இருபது பேர்
ஆடு மேய்க்கிகளும் மாடு மேய்க்கிகளும்
ஆன எருமைகள் மேய்ப்பாரும்
தெற்கே புதூருப் பண்ணயத்தின் ஆட்களும்
தேரும் கானலிலுள்ள ஆளுகளும்
இப்படி உள்ளவர் முப்பதுபேர் இன்னும்
இருக்குது அனேகம் வகைப் பேர்கள்
அரண்மனைக் குள்ளே இருபதுபேர் அதற்கு
அருகே லாயத்தினில் ஐம்பது பேர்கள்
பண்ணுடி மார்கள் இருபது பேர்—நல்ல
பண்புள்ள கட்டுத் தரை பத்துப்பேர்
அங்கும் இங்கும் வரும் பாடி பரதேசி
அப்படி ஓர் பத்துப் பேராகும்
மொத்தம் இருநூற் றிருபத்தைந்து பேர்கள்
மோந்துமட்டும் பார்த்தால் செலவில்லைதான்
இவ்வளவு பேர்க்கும் மத்தியானத்தினில்
இங்கேயே சாப்பாடு போட வேண்டும்.
தந்தையைப் போலவே கிணறுகள் வெட்டவும்
தக்க துலை ஏரி கட்டுதற்கும்
வீடு சாளை தொழுவம் ரிப்பேர் வேலைக்கும்
விரும்பிச் சதா பத்துப்பேர் இருப்பார்
ஆதிகாலத்து மிராசு தவருமல்
அரண்மனைச் சிப்பந்தி அத்தனைக்கும்
வாகுள நெல் கரும்பு மஞ்சள்கொத்துகள்
வாரிக் கொடுப்பர் தைப் பொங்கலுக்கே.

கூலிச் சனங்களின் வேலையும் இங்குண்டு
கொஞ்சமாக அதைச் சொல்லுகிறேன்
நாத்து நடவும் களைமுளை வெட்டவும்
நல்ல பருத்தி எடுப்பதற்கும்
கருதுகள் கொய்யவும் காய்கள் பறிக்கவும்
காணும் புகையிலை வேலைகட்கும்
வேலாங் காய்கள் கொழுக்கட்டை விதைகள்
வேகாத வெய்யலில் சேர்ப்பதற்கும்
மிளகாய் பறிக்கவும் பயிர்கள் நெரிக்கவும்
மிஞ்சுகின்ற வேலை செய்வதற்கும்
உக்ராணச் சீனிவாசக் கவுண்டர் நிதம்
ஊதிவிடுகிருர் தவசங்களை.
இன்னும் எத்தனையோ அயிட்டங்கள் உண்டதை
எழுத விரிவாகும் என்று விட்டேன்
இவ்வளவு செலவு ஏற்பட்டிருப்பதால்
எப்படி விற்பதெனப் புகல்வீர்.

நாய்கள் இருபது இருக்கும் அதே எந்த
நாளுமே பட்டியைக் காப்பதனுல்
மூன்று வேளையும் குறையாமலே போட்டு
முன்னுலே பாலதும் ஊற்ற வேண்டும்

குதிரைக் குட்டிகட்குப் பாலில்லாக் காலத்தில்
குருது ராகிகளில் பாலாட்டி
இதமாகவே தாய்க்கு வைப்பதற்கே இது
எவ்வளவாகு மென்று பாருங்கள்.
வாயில்லாப் பிராணிகட்கு இப்படிச் செய்வாரிவர்
வம்மிசத் தோர்களே அல்லாது
பூவுலகத்தில் எவர்களுமே இல்லை
பெற்புடனே இவர் வாழ்குவரே 92

நிர்வாகச் செலவு

ஒ. எஸ். சடைய பிள்ளை பாடியது

நொண்டிச் சிந்து

திருமிகுந்த சக்கரை இவர் நடத்துகின்ற
திண்ணமான மாட்டுப் பண்ணைப் புண்ணியத் தொழில்
தேசப்பணி என்றே செய்கிறார் எப்படிஎனில்,
தேடிய இக்கால் நடையை நாடி வளர்த்து
ஏறிய விலைகளுக்கு இதை விற்பதினாலே
எத்தனை ஆயிரம் லாபம் மொத்தம் வரலாம்
என்று பலர்கள் நினைக்கிறார்கள் உண்மை
ஏதென்றால்
எள்ளளவும் லாபம் இல்லை விள்ளுகிறேன் நான்

பஞ்சம் வந்த வருடத்திலோ மனங்கூசாது
பாராமல் செலவு செய்ய யாராலே ஆகும்
கண்டறியாமல் சிலதுபேர் சொல்லுதலுண்டு
காட்டிலே புல்வளருது தோட்டமதிலே
மீறியே தட்டும் வளருதே— பின்னை எப்படி
மிக்க செலவாகு தென்ப தொக்க லாகுமோ

தட்டுச் சும்மா வருதென்கிறாரே இதற்குத் தண்ணீர்
தக்கபடி போகாவிட்டால் ஒக்கவருமோ
எப்படி தட்டு வளருமோ இன்சின்களுக்கு
எண்ணெவிலை போடா திங்கு நண்ணி விடுமோ
வாரியிற் கவலை ஐம்பது இவைகளுக்கெல்லாம்
வடம்பரி தும்பி இல்லாமல் நடந்துவிடுமோ

தோட்ட வேலையாட்கள் நூறுபேர் இவர்களுக்கு
தொந்தி குறையாது சோறு சொந்தமாய்ப் போட்டு
கணக்குப் போட்டுச் செலவைப் பாருங்கள்
இன்னமும் ஒன்று
காட்டிலே புல் செலவில்லாமல் நீட்டு தென்கிறார்
பூடுசெடி கொத்த வேண்டாமோ ஏர்கள் அங்கே
பூட்டி ஐந்து வருடம் ஓர்கால் ஓட்ட வேண்டாமோ
கம்பு சோளம் போட வேண்டாமோ இல்லாது விடில்
கட்டைகள் தரைந்து புற்கள் மட்டமாய்விடும்
மழைத் தண்ணீர் வேர்க்கு இறங்குமோ
ஓடியே போகும்
மாதம் மூன்றுவரை வேலை தீதில்லாமலே
கெட்ட பூடு கொத்த முப்பதாள் — இந்த வேலைகள்
தம்பிடிச் செலவில்லாமல் நம்பிவிடுமோ

பசு விர்த்திக்காகச் செலவு இல்லை என்கிறார்
பருத்தி விதைகளும் நல்ல திருத்து தவிடும்
வண்டியில் புண்ணுக்கு மூட்டையும் ஈரோட்டி
லிருந்து
வந்துகொண் டிருக்குமது எந்த நேரமும்
கொள்ளுழுந்து வெந்தயங்கள் இவைகள் எல்லாம்
கொடுத்துவிடுவாரோ பையில் எடுத்துக் கொடாமல்

கால்நடைகள் விற்பதற்கா செலவில்லையோ
கண்ணபுரம் திருப்பூர்த்தேர் மன்னுவதற்கு
முந்தி அங்கு செய்யும் வேலை கொட்டாய்கள்போட
முன்னடியாகவே ஒரு பண்ணுடி சென்று
அரமனையார் சமயலுக்கும் ஆளுகளுக்கும்
அங்கே எசமானரவர் தங்குவதற்கும் .
மங்காமல் வசதிகள் செய்து வந்தபிறகு
மட்டுமதி இல்லா வெகு தட்டு பாரத்தை

அய்ந்தாறு வண்டியில் ஏற்றி அதன் பின்னாலே
அரிசி பருப்புப் புளி வரிசையாகவே
குரிச்சி மேசை படுக்கை கட்டிலும் டேராபங் காவும்
குண்டாக்கள் கொப்பறை குடம் அண்டாக்களோடும்
மேனேசர் ஓர் தனி வண்டியில் கூடவே செல்ல
மேலாக ஓரைம்பதுபேர் சாலவே சென்று
காளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வண்டிக் கூடவே
கட்டுத்தரை ஆளுகளும் திட்டமாய் போவார்.

காளைகள் ரண்டும் பூட்டி எசமானிட
கருத்தறிந்து வண்டி ஓட்டும் கருப்பணனுடன்
குமஸ்தாவோடு பால் மாடுகளும் பண்ணடிகளும்
கூடியே சமையல்வேலை நாடியே செய்யக்
கோயில் பாளையத்துக் கவுண்டன் உதவிக்காகக்
கொண்டு போவாரே ரண்டு பண்டாரங்களும்.

அரண்மனை உறவுமுறைகளும் எல்லோரும் சேர
அங்கேயே பத்துநாள் வரை தங்கியிருக்க
ராமன் எங்கிருந்தாலுமே அயோத்திஎன
இப்புவியிலே எவரும் செப்புவது போல்
ராசபோக மான போசனம் மூன்றுவேளைக்கும்
ரம்மியமாய் நடக்கும் இதில் கம்மியும் உண்டோ
காப்பிதோசை உப்பு மாக்களும் பலகாரங்கள்
காணும் ஆரஞ்சிப் பழங்கள் வேணபடிக்கும்
இவ்வளவும் அரண்மனையைப்போல் அங்கே
நடக்கும்
இத்தனைக்கும் ஆகும் செலவெத்தனை என்பேன்

கண்டு தந்தைசொல் மொழிப்படி மிச்சம்
ஒன்றுண்டு
காட்டுக்குப் போட்டிட எருமாட்டுச் சாணியாம்

என்றது மிகவும் பொருத்தம் முன்னோர் மொழியில்
ஏருழுவோனுக்கு மிச்சம் கூறும் உழைக்கோல்

ஆகும் என்று சொன்னது நிசம் காராளருக்கு
ஆதியிருந்து இத்தொழில் நீதியுள்ளதாம்
குழந்தைகட்குப் பால் கொடுக்கலாம் காசுபெறாமல்
கூறும் பசி என்ற பேருக்கு மோர் தரலாம்
பாலுத் தயிர் வெண்ணெய் தரலாம்—ஏழைக்குதவ
பாத்திரத்தில் சோறெப் போதும் காத்திருக்குமே

தேறிய வேலைகள் எதிலும் விவசாயம் ஒன்றே
தேச சேவை என்று சொன்னால் மோசமாகுமோ
கோவிலுக்குப் போகவும் வேண்டா பசுக்களிடம்
கோறியே தேவர்கள் எல்லாம் ஏறிஉளதால்
தர்மம் வேறு செய்ய வேண்டுமோ இதைப் பேணியே
தாழ்வில்லா தெந்நாளும் இவர் வாழ்கவே வாழி. 93

தனிக்கவிகள்

தியாகி இவர்தான்

திங்கள் ஒரு வீசத் தியாகியாம் குமணத்
தியாகமும் அரைக் காலதாம்
திறமிக்க கர்னனும் கால்தி யாகியாம்
பரமசிவனும் அரைத் தியாகியாம்

அங்கண் உலகம் பரவு நால்வர்கள் தியாகங்கள்
ஆகையால் அதிகம் இல்லை
ஆரென்று வினவினுல் மனுநீதி யாகவே
ஆகமப் பொருளனைத்தும்

வங்குசா பாரமது உள்ளளவும் அடுமைஎன
வாணனுக் கெழுது முறியால்
மாருத வாய்மையொடு செல்வம் படைத்தநீ
மதித்திடு முழுத் தியாகியாம்

சங்கநிதி பதுமநிதி என்னு மக மேருவே
தான சூரா வசீரா
தர்க்கமிடு மருவலர் முன் உக்ரமிகு நலதம்பிச்
சக்கரை மகீ பாலனே 94

தமிழ்த் தொண்டரும் இவரே

தண்டமிழ்க் கவிவாணர் செங்குன்றை எல்லஞர்
தான்வரவும் அன்னம் இட்டு,
தாய் முதுகில் ஏறப் பொறுத்தும் சவுக்கடிகள்
தனைஅடிக்கப் பொறுத்தும்

எண்டிசை விளங்கக் குறட்டடி பொறுத்துமே
இழிகுலம் விளங்க ஒருவன்
இலை என்று நெய்யினில் கையிட்டு வாய்எச்சில்
இன்பமுடனே துடைத்து

கண்டிதமதாகவே ஒருபுலவன் மடிதனில்
கையிட்டிடப் பொறுத்தும்
காலம் பிழைக்க உணே விற்றிடு வனென்று
விலை காட்டவும் மனம் பொறுத்தும்
தண்டிரைக் கடல்உலகில் இப்படி அனந்தமாய்
தருபுகழ் படைத்த நிருபர்
தர்க்கமிடு மருவலர் முன் உக்ரமிகு நலதம்பிச்
சக்கரை மகீபாலனே. 95

சத்திய மூர்த்தியும் இவர்தான்

பொன்மேரு அசைகினும் குலகிரிகள் சிதறினும்
புயங்களவை எட்டொழியினும்
புவியில் எண்டிக் கிறைவர் ஏகினும் கங்கைநீர்
பொங்குவது வற்றிவிடினும்
மென்மேகம் மாறினும் சந்திரசூரிய ரெலாம்
வேறு திசை கொண் டேகினும்
விண்ணுடர் பதிவிட்டு, மாமுனிவர் தவமெலாம்
விட்டிடினும் மறை பொய்க்கினும்
நன்மான மாதர் கற்பழியினும் புவிபாரம்
நாகமுடி சாய்ந்து விடினும்
நானிலந் தன்னிலே சொல்லுறுதி வாய்மை
எந்நாளிலும் பிசகாதவர்
தன்மானம் மிக எண்ணி நாவலர்கள் தங்கள்குடி
தாங்கிநின்று ஓம்பு புகழா
தர்க்கமிடு மருவலர் முன் உக்ரமிகு நலதம்பிச்
சக்கரை மகீபாலனே 96

வள்ளலும் இவரே

கார்கால மேகத்தை நிகர் என்று சொல்லலாம்
கார்மேகம் இடறுள்ளதாம்
கற்பக தருவை நிகர் என்னலாம் கற்பகம்
கவடுபல போக்குள்ளதாம்.

... ...

சீர்சால வானுலகில் வருகாம தேன்என்று
சொல்லலாம் காமதேனு
தீராத பயமுள்ள தாகையால் உன்னைநிகர்
தியாகத்தில் யாவர் கண்டாய்

தற்கால நிகழ்கால வருங்காலம் எப்பவும்
தருகாரை நகராதிபா
தர்க்கமிடு மருவலர்முன் உக்ரமிகு நலதம்பிச்
சக்கரை மகீபாலனே — 97

இரசிகர் இவரே

சக்கரையும் காரும் சரிஎன் றுரைக்கலாம்
சக்கரைக்குக் கார்சரி ஆமோ — சக்கரைக்கு
கனருசிஉண் டாயிருக்கும் காருக்கும் ஆங்கே
கனருசிஉண் டாயிருக்கும் காண் (—மின்னல்) 98

பேரே தாரகம்

கொற்றவேற் சக்கரைக்குக் கோபமில்லை வாதுபுரி
சத்துருவைக் கண்டால் தகர்த்திடுவார் – வெற்றிபுனை
காரையா னூரான் கனபயற கோத்திரத்தான்
பேரையே சொல்லிப் பிழை 99

ஒருவர் பட்டாபிடேக வைபவத்தின்போது
மாம்பழக் கவி பாடியது

மணங்கொண்ட காரை ஆனூரில் மேவும்
மன்னவராம் சக்கரைக்கு மகுடந் தன்னை
குணங் கொண்ட இம்முடிக் குமாரரோடு
குமார ரத்ன வேணுட ரவரும் நல்ல
எணங் கொண்ட சிதம்பரப் பல்லவரும் கூடி
ஏற்றினர் துர்முகி ஆவணிபத் தேழில்
பணங்கொண்ட நாலரசும் ஒருங்கு சேரப்
பார்த்தேன் மாம்பழம் எண்ணம் பலித்த
தாமால் 100

பசு

நாலுகால் நாலுவேதம் நயனமோ
இரவி திங்கள்
மேலெலாம் தேவராகும் வீசுவால்
நமசி வாயம்
ஆலமாம் கொம்பு சூலம் ஐங்கரின்
மலம்நீர் கங்கை
சீலமால் அயனும் காது, திமிள்
சிவலிங்க மாகும். 101

மாகவித்வான் வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டரவர்கள் ஏட்டினின்றும் பெயர்த்தெழுதியவை.

மன்ருடியார் சமுகம்

சென்னெல் செறி காங்கயநன் நாட்டினுக்கு அரசுபுரி
செங்கோல் செலுத்து சமுகம்
செந்திரு மடந்தையும் தேவர் பதி என்ன எண்
திக்கிலும் உயர்ந்த சமுகம்
செய்யமறை யோர்களா சீர்முறைமை அட்சதை
செலுத்திப் புகழ்ந்த சமுகம்
தென்மதுரை மீனவன் சங்கத் தமிழ்ப்புலவர்
சென்று மெய்ப் பான சமூகம்

கன்னல் மொழி மடவார்கள் பரதநாட்டியங் கண்டு
கனகம் பொழிந்த சமுகம்
கற்பகமெனக் கொங்கு நாலாறு நாட்டினில்
கனமேன்மை பெற்ற சமுகம்
காஞ்சிமா நதி பொருநை சூழ்கின்ற சிவமலைக்
கந்தன் அருள்பெற்ற சமுகம்
காசிஇம சேது மட்டும் புகழ் விளங்கவே
கவிதை பொழிகின்ற சமூகம்

இந்நிலந் தன்னிலே கவிவலன் தாய்முதுகில்
ஏறப் பொறுத்த சமுகம்
இன்பமுடன் கம்பருக்கு அடிமையாய்க் கை
இட்டுக் கொடுத்த சமுகம் [யொப்பம்
இரவலரை வாஎன்று அன்னக்கொடி கட்டி
இன்பமுடன் ஊட்டு சமுகம்

வன்ன லட்சங் குதிரை ஆனைபடை சேனைதளம்
மதிமந்திரி மேவு சமுகம்
வச்சிரமணி மகுடமுள ஒன்னலர்கள் முடிசிதற
மற்பொருது வென்ற சமுகம்
மன்னர் புகழ் நல்ல சேனுபதிச் சக்கரை
மைந்தனென வந்த சமுகம்
மனுநீதி தவருத நலதம்பிச் சக்கரை
மன்ருடிதன் சமுகமே. 102

விஜயதசமி அம்பு சேவைக்குப் போம்போது பட்டத்துவாள் வாழ்த்து

கங்கையும் பிறைஅறுகு தும்பைஅணி சடைஆட
கரிஉரிவை அரவுமாட
கடவுளொடு வாதாடு காளீஉன் பாடகம்
கலீர் கலீர் என்ன ஆட

பங்கயப் போது நிகர் பாதத்தினிற் கொலுசு
பருதி ஒலி வீசி ஆட
பச்சைப் பசும்பட்டு ஆபரண மாலையும்
பளீர் பளீர் என்ன ஆட

கொங்கினிற் காரை ஆனூர் சக்கரைக்குமுன்
கூர்கொண்ட சொட்டை முனை சேர்
குணமிகும் சிந்தாமணிப் பெரியவாள் மீது
குதி கொண்டிருந் தருளியே

செங்கையிற் சூலம் கபாலத்தில் நீறுடன்
திருமுகம் அதைக் காட்டுவாய்
சேணுடர் அடிபரவும் ஆனூரு அம்மையே
செண்டிகா தேவி உமையே 103

துதிகவிகள்

சிவமலை

அட்டகிரி பர்வதம் எட்டும் குலுங்கவே
அசையாது நின்ற முருகன்
ஆகாச வீதியில் ஏகாந்த மயில் மீதில்
அன்பாய்ப் பறந்த முருகன்

பட்டப்பகல் போல் இருப்பவர்கள் நெஞ்சினைப்
பட்சமாய்த் தங்கு முருகன்
பரமனைப் போலவே பதினறு உலகமும்
படிஅளந் தருளு முருகன்

கொட்டமிடு சூரபத் மாவினைக் கொன்றுஅயன்
கொண்ட சிறை மீட்ட முருகன்
கொங்காறு நாலுநாட் டனைவோரு மகிழவே
குதித்து விளையாடு முருகன்

திட்டமொடு வஞ்சனைகள் செய்வோர்கள் மனதினில்
திடுக்கங் கொடுத்த முருகன்
திருவாவினன் குடியில் அருளாயிருந்துவளர்
சிவன் மாமலைக் குமரனே. 104

கம்பத்துக் கருப்பணன் மீது

வையகம் இதில் அனைவர்கொண் டாடி
வாழ்ந்திடும் பழையமா நகர்மேல்
துய்யபொன் ஆனூர் அம்பிகை வாசல்
துரந்தர ஞக வந்தவனே

மெய்யனுக்கு அதிக பாக்யம் அருள்வாய்
வீரனே கையில்வாள் எடுத்து
செய்யபொன் கம்பக் கருப்பண்ண தேவே
தீவினை அகற்றுபண் டிதனே 105

மகாநவமி கொலுவின் போது அரண்மனைச் சண்டிகா.தேவி மீது காரையூர் சயங்கொண்டய்யர் பாடியது.

நின்தானே கதி

கலிவெண்பா

சீரேறு செல்வச் சிவகாம சுந்தரியே
பாரோர்கள் போற்றும் பைரவியே நீராரும்
கோகனக வஞ்சி கொடியிடைச்சி அன்புடைய
பாகுமொழி கொண்ட பராபரையே மோகமிகும்
அன்ன நடைச்சி அலங்காரக் கொற்றவியே
வன்னி மிகுமேனி யுள்ள வாழியே சொன்னதொரு
வேதப் படைச்சி வெண்ணகைச்சி வண்டுலவு
தாதுற்ற பூங்கொன்றைத் தாருடைச்சி மீதுற்ற
செம்பட் டுடைச்சி சிங்கத்தின் வாகனத்தி
அம்புயத் தைக்கொண்டநல்ஆசனத்தி கொம்புடைய
வாரண முகத்தின் வல்லசுரனை மாய்க்கக்
காரண வேல் தந்த கபாலிச்சி ஆரணங்கள்
போற்றித் துதிக்கும் புகழுடைச்சி பூவுலகில்
மாற்றிப் பிறக்காத மாசடைச்சி சாற்றரிய
வாகினியே டாகினியே வல்லதொரு மோகினியே
போகினென்று சொல்லும் புராந்தகியே யோகினியே
நவராத் திரித்திருநாள் நற்கொலு வீற்றிருந்து
தவசுமுடிக் கின்றதொரு தற்பரையே பவிசுடைய

வீர சடைச்சி வெந்தழற்சி வீம்புசெய்த
தாரு கணவென்ற தைரியச்சி மீறுகின்ற

சித்தீ சமர்த்தி சிவயோகி சின்மயத்தி
முத்தி கருத்தி முதல்வியே பத்திமிகும்

வடுக மலையாளி வராகி அடங்காத
குடுகுமலை நாடுடைய கோமளையே நெடியதொரு

கொக்கிறகு சூடி குமரி குதிரைகட்குத்
தக்க பலம் தந்த தயாபரியே மிக்கதொரு

பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பித்தரிடப் பங்கிலுறை
மட்டுக் கடங்காத மாதவியே வட்டமிகும்

நவரத் தினக்கற்கள் நாட்டும் கிரீடமதைக்
கவரும் சிரக்கூந்தற் கட்டழகி துவரற்ற

கருநீலம் போன்ற கண்ணழகி நெற்றியினில்
திருநீறு சாத்துந் திருவழகி அருளுடைய

பாதத் தழகி முத்துப் பல்லழகி நீலமணி
காதுக்குத் தான் அணிந்த கட்டழகி தீதகன்ற

முத்துப் புலாக்கிட்ட மூக்கழகி செவ்விதழ்மேல்
நத்தூஞ்ச லாடுகின்ற நாவழகி தித்திக்கும்

செந்தேனைப் போலச் சிறந்த திருமொழிகள்
வந்தோது நற்பவள வாயழகி நந்தாது

மின்னல் ஒளிபோல் வீசுகின்ற பச்சையொடு
தன்னிகரில் லாவயிரத் தாவடமும் சொர்னமொடு

மதிக்க முடியாத மாணிக்கக் கல்லிழைத்துப்
பதித்தணிந்த கண்டப் பணிஅழகி செதுக்குடைய

கோமேதகம் நீலம் கோவையுள்ள கைவளைகள்
தாமஒளி வீசும் தனி அழகி பருதியைப் போல்

மரகதமும் கெம்பும் வயிடூ ரியங்களுடன்
பொருதுமணி மேகலையாம் பூணழகி மெருகுடைய

பத்தரைமாற் றுள்ள பசும் பொற் கொலுசுடனே
கத்துமொலிசெய் தண்டைக் கால்அழகி இத்தரைமேல்

சோடு கொம்பு துத்தாரி சொல்லுடமக்கா வுடனே
ஆடு நடனம் அதிர்வெடியும் நீடுகின்ற

பல்தோ ரணந் தென்னை பசும்வாழை எந்நாளும்
கல்யாண கோலமுள்ள கன்னிகையே வெல்லுமனச்

சந்தனம் அகிற்புகை சதாநித்தம் ஆலயத்தில்
கந்தமிகு வீசுகரு ணாகரியே சுந்தரியே

வீரக் கபாலி விநோதி விசார மனப்
பாரத்தை யே தணித்த பார்வதீ தீரத்தால்

எண்டிசையும் உள்ளோர் எவர்களுக்கும் எட்டாத
சண்டமுண்ட ரைஒழித்த சாமுண்டி ஒண்டொடியே

வேதாந்த ரூபி விமலி விசுரணத்தி
நாதாந்தத் துள்ளுறையும் நாயகியே தீதகற்றும்

சங்கரி நீலி சவுந்தரி சம்புவிடப்
பங்கிலுறை கின்றபரா சத்தியே இங்குவந்து

காரும் பருவமெலாம் கனமாரி தான்பொழிந்து
கோரும் வரங்கொடுக்கும் கொற்றவையே நேருமொரு

ஓங்காரத் துள்ளே உறையும் ஸ்ரீங்காரமொடு
ஹ்றிங்காரம் சேர்ந்த ரிணசூலி பாங்கான

நவ்வோடு மவ்வும் நடுவிலே சிவ்வுடனே
கவ்வுமூல மந்திரக் காரணியே எவ்விதத்துப்

பேதனைவித் வேடணமும் பெரியதொரு ஒட்டியத்தின்
வாதனைகள் போக்க வல்ல வாலையே · நீதமிலா

வைப்புக் கடப்பு வலியபுத்தி மாருட்டம்
கைப்புமருந் தீடுகள் கை கால்களுக்குத் தப்பிதமாம்

பில்லியொடு சூனியங்கள் பேதனைகள் செய்வோரைக்
கொல்லுதுசங் கட்டும் குண நிதியே வல்லநெடு

வாலிருக்கும் வாலியை வதைக்க மராமரத்தைக்
கோலிக் கணைதொடுக்கும் கோபாலி நீலியே

திருவாலங் காட்டில் திரிபுராந் தகனோடு
பொருது வா தாடிநின்ற பூரணியே குருதிகுடி

வடபத்ர காளியே வந்தமகி டாசுரனைப்
படவெட்டித் தள்ளிய பராபரையே விடமுடைய

பல் அமையும் கட்செவிப் பருத்தவிடந் தான்தீர்த்து
வல்லமை செலுத்துகின்ற வன்குமரி தொல்லுலகில்

நான்கா யிரத்துடன் நானூற்று நாற்பத்து
நான்கீரு நோய்கள் ஒன்றும் நாடாமல் தான்பார்ப்பாய்

இம்மடிக்கைச் செவந்தார் இரவிவிஞ்சை மந்திரத்தின்
மும்மடிப் பூசைவாங்கும் முதல்வியே எம்முடிக்கும்

தான் பணியா வீரத் தைரியமும் உந்தனிட
தேன் பிலிற்றும் வாக்கும் தினங்கொடுத்து
வான்புவியில்

சந்திரா தித்தர் சமுத்திர நீர் உள்ளவரை
அந்தி பக லாய்ப் பிரியாது ஆதரிப்பாய் இந்திரையே

சங்கரனார் தேவி சாமுண்டி சாம்பவியே
பங்கயத்தின் மேவும் பதுமினியே துங்கமிகும்

அஷ்ட முஷ்டி யுத்தமதில் ஆகும் இரணியமும்
சட்ட கெச கேசரியாம் சாதனமும் இட்டமுள்ள

மற்கடக சானுகமும் மார்சால பிந்தனமும்
வற்கமுள கெருடமுஷ்டி வன்மையும் தர்க்கமிடும்

சொட்டை முனைவீச்சும் சுழற்றுகின்ற கத்திகளும்
அட்டதொழி லோடே அரைக்கணத்தில் நட்டுமுட்டும்

திசைக் கட்டு வித்தையொடு தேங்கா மறைப்புடனே
பசப்புமையும் சேர்த்துப் பராக்கிட்டு இசைப்புடனே

தென்னிலையின் கோட்டைக்குள் தீரமுடனே புகுந்து
சுன்னமிட வந்தரண சூரியே இன்னிலத்தில்

வடிவுடைய சக்கரையாம் மன்ருடி யாருடைய
படையைச் செலுத்தி வெற்றி பாலித்துத் திடமிகுந்த

அம்பிகா பாலா அருளுடைய மாதங்கி
வம்பினரை வாட்டும் வராகியே தெம்புமிகும்

நாற்பத்து முக்கோண நடுவிலே வீற்றிருந்து
காப்பதற்கு வந்தபத்ர காளியே பார்ப்பதற்குக்

கண்கூசு கின்ற கதிரோன் ஒளிபோல
விண்மீ திருந்து வரும் வீரியே மண்மீதில்

அந்தரி புரந்தரி ச வுந்தரியாம் அம்பிகையே
வெந்துயரம் தீர்க்கும் வேதாளியே சந்ததமும்

மேழி பிடித்துநல்ல மேன்மையுள்ள செல்வமதை
ஆழிபோல் குன்ருது அருள்வாய் தாழிகளில்

எப்போதும் பொங்கும் இனிமையுள்ள பால்மவிசும்
மெய்ப்பாம் பதினுறு மேன்மைகளும் வைப்பாய்நீ

எந்தவா ரத்தினிலும் எந்தநே ரத்தினிலும்
உந்தனை நினைத்த இடத்து உத்தமிநீ வந்துதவி

அஞ்சல் என்றுகாத்து அனுதினமும் ரட்சிப்பாய்
தஞ்சமென்று நம்பும் தயாபரியே கொஞ்சுமொழிப்

பத்துவயதுடைய பதுமினிப்பெண் போலுனது
சித்துருவங் காட்டுவாய் செண்டிகையே வித்தகியே

ஆத்தாளே மாதுளைநி றத்தாளே அண்டமெலாம்
காத்தாளே நின்தாள் கதி— 106

பராசக்தி நீயே

மட்டுக் கடங்காத தென்னிலைக் கோட்டையை
மடக்கி முக் குறுணித் தாலியும்
வட்டவா சிச்செக்கும் முக்கணனும் வண்டியில்
மறித்து வா தாடியவள் நீ

எட்டுக் கரங்களில் ஈட்டியொடு சமுதாடு
ஈர்வா ளொ டம்பும் வில்லும்
இரட்டை முனை வாங்குடன் குத்தீட்டி வல்லையம்
ஏந்திப் பிடித்தவளும் நீ

சட்டுக் குரங்குநிலம் முட்டாத கும்பிடு கொள்
சத்ரு சங்கார வீரி
சங்கீத சாகித்ய வித்வான்கள் கவிசொலிச்
சவுரீ பராக் கென்றிடில்

கட்டுக் கடங்காத மந்த்ர வாதிகள் நெஞ்சு
கலங்கவைத் தோட்டுபவள் நீ
காலையும் பகலிலும் மாலையின் பொழுதிலும்
காரிரவு நேரத்திலும்

விட்டுப் பிரிந்திடா மற் கிட்டவே நின்று
விளங்கும் பராசத்தி நீ
வீர சாமுண்டி திரி சூலிசாம் பவி கவுரி
விமலிஉன் பாதம் அதனில்

தொட்டுப் பிடித்த பட்டத்து வாள் முனைதனில்
தோன்றிவிளை யாடுபவள் நீ
தூயநற் புத்தியும் வித்தையும் செல்வமும்
துலங்கவைத் தருளும் அம்மா

ஒட்டுக் குணங்கொண்ட நோய்பில்லி சூனியம்
ஓதும் நவக்கிரகமும்
ஒருகெடுதி செய்யாமல் எதிராளி பகையாளி
ஓமலொடு செய் வினைகளின்

செட்டுக் கிடங் கொடாது அட்டக் கரங்களால்
செயித்து நீ காத்தருளுவாய்
சேனாடர் அடிபரவு ஆனூரு அம்மையே
செண்டிகா தேவி உமையே 107

சொல்லொணாது உன் மகிமை

நேய நெடு சிரசினில் கிரீடமும் கஸ்தூரி
நெற்றியில் திலதம் மின்ன
நேர்மை பெறு மூக்குத்தி காதினிற் பொன்னோலை
நீலப் பதக்கம் மார்பில்
நேர்ந்திடு கரத்தினில் வளையலும் இடையினில்
நெருநெரென ஒட்டியாணம்
நிதிபரவு மேனியில் பசும்பட்டின் ஆடையும்
நெருக்கியே கொய்துடுத்தி
நெருஞ்சிப்பூ சல்லடம் பாதச்சிலம் பொளியும்
நிரம்பவும் சோதி மின்ன
நிமலிஉன் அண்டையில் செல்ல நல்துரையுமே
நீங்காமல் வெடி எடுத்து
நிற்கவும், வடபுறம் கம்பக் கருப்பணன்
நெடிய துண்டுத் தடியுடன்

தூயவளர் கோபுரம் உன்னதம தாகவே
சுற்றிலும் ஆனை சேனை
சூழும்நல் திருமதிலும் எங்கும் பிரகாசமாய்ச்
சொலித்திடும் நந்தாவனம்
துய்யமாதுளை புன்னை இருவாட்சி செண்பகச்
சோலையும் பூமணக்க
துத்தாரி நாகசுரம் மல்லாரி சில்லாரி
துந்துமி ஆயர்குழலும்
சோடு கொம்பு எக்காளம் கனகதப் பட்டையும்
துடுக்கு ரிமையும் முழங்க
சுரமுடைய முகவீணை துத்திமத் தாளமும்
தொனிபரவு பெருநகாரும்
தொலைதூரம் ஓசையுள பொட்டிலிகள் விடவுமே
துலங்குநற் பூசை கொள்ளும்

மாயனிட தங்கைநீ அரனுடனே நடனமிடும்
வடபத்ர காளி நீயே
மாலிதிரி சூலிநீ பஞ்சாட் சரத்திநீ
மலையரசன் மகளும் நீயே
மாரிநீ வீரிநீ துர்க்கை சாமுண்டி நீ
மகேஸ்வரிநீ உமையவ ளும்நீ
வாலை அபி ராமிநீ பாலவய தாகவே
வந்தொரு சாம்பவியும் நீ
மாருத கருணையுள வஞ்சி அபரஞ்சியே
மனோன் மணி வராகியே உன்
மகிமை அதை ஆயிரம்நா வுடைய சேடனும்
வகுத்துமே சொல்லொ ணாது
மானிடன் நான் சொல்ல முடியுமோ அம்பிகா
மங்காமல் அருள்புரிகு வாய்

தாயென உனைத்தினம் போற்றிப் பணிந்திடும்
சக்கரைத் துரைகள், இன்னம்
சகலகுடி நாடார்கள் எவரும் மனத் தன்புடன்
தாழ்ந்தடி வணங்கி வந்து
சாலவே அபிடேக மாதி நைவேத்தியம்
தந்துகை கூப்பி நிற்க
தயவுடன் அனைவோர்க்கும் வேண்டும் வரம் நீ
கிருபை தந்துமே ரட்சி அம்மா
தாருகன் கயமுகன் சூரபத் மாவையும்
தண்டா யுதத்தி னாலே
சங்கரித்திட்ட வடிவேல் கொண்ட அறுமுகன்
தனையீன்ற செல்வியே நீ
தரணியில் பேர்பெற்ற நற்பழைய கோட்டையுள்
தங்கும் ஆனூர்ச் சத்தியே— 108

சண்டி கேசுவரி நவகம்

தற்போதைய நம் உணவு மந்திரி நல்ல சேனுபதிச் சக்கரை மன்ருடியாரின் தாயார் கருணையாத்தாள் அவர்களின் பிரார்த்தனைக் கவிகள்

1. சண்டிகேசுவரியே

திருவே திருவின் அமை அருளே
தேனே தேனின் அமை சுவையே
கருவே கருவின் உறும் உயிரே
கண்ணே கண்ணின் உள் ஒளியே
அருவே உருவே கருவுருவே
அரம்பை முதலோர் தினம் பணியும்
தருவே காரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டிகே சுரியே

பொல்லா எண்ணம் என்னிடத்துப்
பொருந்தாது அகற்றி மனம் வாக்கு
நல்லா ரிடத்தும் நின்பதத்தும்
நாட அருள்செய் தருள் தாயே
பல்லா பெருகிப் பாலுயர்ந்தென்
பதியின் மகிழ்ச்சியே எறச்செய்
தல்லீ காரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டிகே சுரியே

பூவின் மகளும் பொன்மகளும்
பொருப்பின் மகளும் நாமகளும்
காவின் மகளும் நீ என்றே
கற்ருேர் உரைப்பார் அதனுல் உன்
கோவில் பணிந்தேன் அன்னவர்கள்
கொடுக்கும் வரமெலாம் அருளாய்
தாவும் கரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டிகே சுரியே

கேட்டுக் கொடுப்பதினும் குறிப்பால்
கேளா முன்னம் கொடுப்பதுதான்
நாட்டிற் பெருமையென முதிய
நல்லார் சொல்வார் அம்மா என்
பாட்டுக்கு உகந்த கற்பகமே
பாலே தேனே குறை தீர்ப்பாய்
சாட்டும் காரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டிகே சுரியே

அப்பா வா என் அருமருந்தே
அணுகிவா என்று அணைத்து எடுத்து
துப்பார் திருவாய் பொருந்த முத்தம்
சுகமாய்த் தருநன் மகவு பெற்ருர்க்கு
ஒப்பார் உலகில் ஒருவருண்டோ
உரைப்பாய் அன்னே பருவமழை
தப்பாக் காரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டி கேசுரியே

மயிலே அனைய பெண் மகவு
வாய்த்த எந்தன் இளம் வயிறு
அயில்வேல் குமரன் அனைய நல்
ஆண் மக் களையும் பெற அருள்வாய் நீ
குயிலே கிளியே எனதுயிரே
கொம்புத் தேனே மடவனமே
தயவே காரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டிகே சுரியே

வாங்கும் மகிடன் தலை அறுத்தாய்
வாழ்த்தும் அடியார்களைக் காத்தாய்
சிங்க முதுகில் ஏறிவரும்
செல்வி, கெட்ட கனவு பயம்

சங்கை பிணி வெம் பகைகள் என்னைச்
சாரா தகற்றிக் காத்தருளும்
தங்கும் காரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டிகே சுரியே

என்ன தவம் நான் முன் பிறப்பில்
இயற்றி னேனோ நினது திருச்
சந்நிதியில் நின்றுனைப் பாடத்
தக்க பெரும் பேற்றைப் படைத்தேன்
அன்னை தனிலும் கனிவு மிகுந்து
அன்பாய் எம்மைக் காத்தருளும்
தன்னேர் காரைப் புதுநகரம்
தழைக்கும் சண்டிகே சுரியே. 109

2. தாயே எனைக் காப்பாய்

தங்க மலர்ப் பதத்துச் சாம்பவியே சுந்தரியே
சிங்கமிசை ஏறிவரும் தேவி பராபரியே
எங்குமுள தேவர்களும் ஏத்தவர மருளும்
சங்கரியே காப்பாற்றும் சண்டிகா தேவிஅம்மே

அன்னையும்நீ தந்தையும்நீ அண்ணனோடு தங்கையும்நீ
என்னை மனம் தேற்றுவிக்கும் ஈடில்லாத் தோழியும்நீ
உன்னை அன்றி இவ்வுலகில் உற்றவர்கள்
இல்லைஎன்று உன்
சன்னிதியில் வந்துநின்றேன் சண்டிகா தேவிஅம்மே

யாரிடத்தில் எனதுயரம் ஆறச்சொல் வேன் அம்மா
கார்நிறத்து மேனிகொண்ட கங்காளி கௌமாரி
வீரசக்தி என்பிணிநோய் வேர்அறுத்துக் கண்பாராய்
தாரணியும் காரைநகர்ச் சண்டிகா தேவிஅம்மே

நச்சுநோய் கொண்டு நலியாமல் உன்மீதில்
இச்சை கொண்டுநித்தம் இருக்கஇன் பமேதருவாய்
பச்சை இளங்கிளியே பார்வதியே தற்பரையே
தச்சணம் வந்தாள்வாய் சண்டிகா தேவிஅம்மே

தெள்ளு தமிழ் கற்றாலும் செல்வமெல்லாம் பெற்றாலும்
பிள்ளை இல்லை என்றால் பெருங்குறையே என்தாயே
உள்ளமகிழ்ந்து அமுதம் ஊட்டஒரு சேய் அருள்வாய்
சள்ளை யிலா வாழ்வுதரு சண்டிகா தேவிஅம்மே

ஒருவரையும் நோவாமல் உற்றவரைக் காயாமல்
வருபவரை இன்மொழியால் வரவேற்று உபசரித்து
இரும்எனவே சொல்லி இனியமொழி கூற, அருள்
தரவருவாய் எனைஈன்ற சண்டிகா தேவிஅம்மே

நல்லமனமுடையார் நாடிவந்து கேட்பதனை
இல்லைஎன்று சொல்லாது எனக்குவளம் ஈவாயோ
கல்லை நிகர்த்த மனக் கள்வரிடம் சேராத
தல்லியே காத்தாளும் சண்டிகா தேவிஅம்மே

தீய பாவங்களெல்லாம் செய்கின்ற மாபாவி
ஆய கொடியவளே ஆனாலும் நின்பாதம்
நேயம் அடைந்தால் நினைத்தவரமே கொடுக்கும்
தாயே எனைக்காப்பாய் சண்டிகா தேவிஅம்மா

கட்டும் கலைசரிந்தால் கைக்குபசாரம் புகலும்
திட்டமுண்டோ அதுபோல் சேய்துயரம் நீக்காயோ
அட்டதிசை போற்றும் எங்கள் ஆயே அருட்கடலே
சட்டமுடன் எனையாள் சண்டிகா தேவிஅம்மே. 110

ராயபகதூர் நல்லதம்பிச் சக்கரை மன்ருடியாரவர்கள் திருவூசல்*

சிவன்மலைக் கவிராயர் பாடியது

ஐந்துகரத் தொந்திவயிற் ருனைபாதம்
அழகுடைய சிவன்மலைவே லவனுர்பாதம்
செந்திருஆ னூரம்மைத் தேவிபாதம்
செயங்கொண்ட நாதரிரு திவ்யபாதம்
நந்துலவுங் கழனிநிறை பழையகோட்டை
நகராளும் நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
மைந்தன்மேல் திருவூசல் பாடுதற்கு
மனத்திருத்திக் கொண்டுதினம் வணங்குவேனே.

பத்தரைமாற் றுயர்ந்திருக்கும் பசியபொன்ஞல்
பக்கமெலா மொளிவீசக் கால்கள்நாட்டி
எத்திசையில் உள்ளவருங் கண்டுமெச்ச
எழிலான வச்சிரத்தால் விட்டம்போட்டு
முத்துமணி ரத்தினங்கள் வைத்திழைத்த
முகப்புடைய சங்கிலிகள் முழுதும்பூட்டி
உத்தமனும் நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
உதவிய புத்ரிபுத்ர ராடிரூசல்.

வாசமிரு காதம்விடு மலரின்மாலை
வரிசையுடன் நிறைந்தசைந்து வயங்கித்தோன்ற
தாசியர்க ளானஎழி லாசைமின்னுர்
சாமரைக ளிருபாலும் நின்றசைக்கத்
தேசுயருங் காஞ்சிநதி யருகினேரம்
செல்வமிகுஞ் சீரப்பழைய கோட்டைவாழும்
வாசவனும் நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
வரபுத்ரி புத்ரர்க ளாடிரூசல்

மகா வித்வான் வே ரா தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டரவர்கள் உதவியது.

பயிறகுலத் தவர்களெலாம் வடந்தொட்டாட்டப்
பாவையர்கள் இருந்திருபால் மலர்கள்தூவ
உயர்ந்தமறை வேதியர்க ளாசிகூற
உற்றபரி சனர்களெலாம் உவந்திருக்கக்
கயிரவமுந் தாமரையுங் கலந்தகாஞ்சிக்
கரையருகி லேபழைய கோட்டைவாழும்
நயமுடைய நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
நற்றவத்துப் புத்ரிபுத்ர ராடிரூசல்

பதிவளமும் பசுவளமும் பாரிலெங்கும்
பார்த்தாலும் சரியாகப் பாக்கியத்தோன்
நிதிவளமும் நிலவளமும் நீங்கிடாமல்
நிறைந்துகொற்ற வேல்துரைக்கு நிலைத்தபேரன்
நதிவளமார் காஞ்சிநதிக் கரையினேரம்
நாயகமா மணிபழைய கோட்டைவாழும்
மதிவளஞ்சேர் நல்லதம்பி சக்கரைக்கோன்
வரபுத்ரிபுத்ரர்க ளாடிரூசல்.

கண்ணார்ந்த கழைவெடித்த முத்தமோடிக்
கார்துலைக்கும் மாரியொடு கலந்துமீண்டும்
விண்ணார்ந்த வாலியொடு விழுந்திருக்கும்
வீதிநகர்த் திருக்காரை வேந்தனானோன்
தண்ணார்ந்த காஞ்சிநதிக் கரையினேரம்
சார்ந்திருக்கும் நற்பழைய கோட்டைவாழும்
பண்ணார்ந்த நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
பாலர்புத்ரர் புத்திரிக ளாடிரூசல்.

வாடையெழுந் துலவிவரும் போதிலெங்கும்
மணநாறுந் திருக்கூட மாடவீதி
காடைநகரபதிஇம் முடிக்குமார
காங்கயமன் ருடிமுறைக் கண்யபாலன்

ஓடைபல கூடிவந்து சேருங்காஞ்சி
யோடிவருஞ் சீர்ப்பழைய கோட்டைவாழும்
மாடைமணி நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
வரபுத்ரி புத்ரர்க ளாடிரூசல்.

சிங்கைநகர்க் கணபதிப்பல் லவராயற்குச்
சிறந்தமச்சா னுகவுமே சிலம்பனூரில்
தங்கியவெங் கடரமணசாமிக் கேயோர்
தகுமருக னெனவந்து தரணிவாழத்
திங்களு மும் மாரிபெய்யுங் காஞ்சியோரம்
செல்வமிகு நற்பழைய கோட்டைவாழும்
எங்கள்துரை நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
ஈன்றபுத்ரிபுத்ரர்க ளாடிரூசல்

முரசொலியை யெதிர்த்தடக்கும் முற்றுந்தேர்ந்த
முதுமறையோர் சொலும்வேத முழக்கவோசை
புரசையுடைக் கடகளிற்றி னடியிற்றேய்ந்த
பொன்னின்மணி யிருளோட்டு மானூர்வாசன்
திரையெறிய மணியோடுங் காஞ்சியாற்றின்
தீரமதி லேபழைய கோட்டைவாழும்
அரசதுரை நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
அருளியபுத்ரிபுத்ர ராடிரூசல்.

கவியரசர் மனங்களிக்கப் பொருளைவாரிக்
கைநிறையக் கொடுத்துவந்து காப்போனும்கட்
செவியரச நாவிலெடுத் தோதினுலும்
செப்பமுடி யாதபுகழ்ச் சீர்த்திபூண்ட
நவியரச வனமுலவுஞ் சோலைக்காஞ்சி
நதியருகி லேபழைய கோட்டைவாழும்
புவியரசாம் நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
புத்ரிபுத் ரர்களிருந் தாடிரூசல்

இப்புவியி லிங்கிலீ சரசராட்சி
எழிலேந்தாஞ் சார்சுதுரை யேற்றகாலம்
தப்பகலு மீரோட்டுத் தாலுக்காவைச்
சார்ந்திருக்கும் போர்டதனில் தலைவனுனேன்
அப்புயருங் காஞ்சிநதி யருகிற்சாரல்
அமைந்திருக்கு மோர்பழைய கோட்டைவாழும்
துப்புயரு நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
சுதருடனே புத்திரிக ளாடிரூசல்.

சீர்சிறந்த சத்திகிரிச் செவ்வேள்வாழி
செயங்கொண்ட நாதர்பதந் தினமும்வாழி
பேர்சிறந்த ஆனூர்த்தாய் பாதம்வாழி
பிறங்குபுகழ்ப் பயிறகுலப் பெயரோர்வாழி
நேர்சிறந்த நல்லதம்பிச் சக்கரைக்கோன்
நிலைத்தபெரும் புகழாளன் நீதிவாழி
ஏர்சிறந்த சிவமலைசொல் கவியும்வாழி
இப்புவியோ ரென்றென்றும் வாழிவாழி. 111

முற்றிற்று.

கிடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீ ராமந்திரம்

கள்ளிப்பட்டி